

103. kötet. h. 4. 3

Protocollum in Ecclesiasticis et Foundationibus.

104. kötet. h. 4. 21.

Ordo Processualis. Opus Legum Civilium et Rerum Orphanalium.

105. kötet. h. 4. 5

Representatio in Litteralibus. 1792-93.

106. kötet.

Protocollum in Publico Politicis h. 4. 2

107. kötet. h. 4. 7

De Regulatione Cassarum Publicarum.

108. kötet. h. 4. 15

De Regulatione Contributionis

109. kötet. h. 4. 16

Elaboratum in Montanistis.

110. kötet. h. 4. 17

Circa pias fundationes sic dictas saeculares.

111. kötet. h. 4. 18

Circa Coordinationem iudiciorum Dicasteriorum.

112. kötet. h. 4. 5.

Circa Seminarium Cleri junioris, de domibus sacerdotum deficientium et monte motorum, excessivorum et incorrigibilium.

113. kötet. h. 4. 9

Representatio Deputationis ad apputata Comitio Regni. 1795. febr. 28.

114 kötet

Index

115

116

117 és 118

Index librorum

119. kötet

1. Untersuchung der Giltigkeit des wider die Gesellschaft Jesu in dem Drucke herausgegebenen, der Aufhebung gebietenden Breve

120. kötet

1. Az elöbbi kötetnek folytatása.

2. Modus instruendi faenitentes per Contubernios circa Sacramentum Coenitentiae.

121. kötet.

1. Exodus et Chronologia Sacra. 1779. Nyomtatvány

2. Clemens XIV. „Gravissimis ex causis“ A. Jernuta Bened. Störlesentam, 1773.
3. Kurzgefasster historische Nachrichten zum Behuf der neuesten Europäischen Begebenheiten, Juli u. November Heft, 1771.
4. Clemens XIII. „Castorealis Officii“ 1758. de Provincia Rossensi, O. F. M.
5. C. Mauring O. Capuc. Propositiones ex Philosophia M. Marubini
6. Ode ad laudes Josephi II. Budae 1777.
7. Die Rede des Erzbischofes von Toulouse bei seiner Aufnahme in die hiesige Academie.
8. Tentamen publicum Friderici IV. Regis Borussiae.
9. Epistola Benedicti Pray ad Cardinalem Carolum Roszonicum,
10. Abschied von Joseph Jakosich 1745.
11. Epigramma in iter Caesaris ad regem Borussiae.
12. A vita merita domus Battyanidum 1756.
13. Cui H. Encyclopa 1776.
14. Quaestiones Historico-Criticae
15. P. Antonius a Borna Patri Hiacyntho Campion ad varias quaestiones respondit.
16. De familiis romanis.
17. Allusio politica.
18. Epistola P. Vincentii Blaho ad P. Hiacynthum Campion
19. Epistola S. Georgii Pray ad P. Josephum Jakosich.
20. P. Jakosich Josef levele Xaver her 1775. Bistöl.
21. P. Bernardinus gratulatur Josepho Jakosich.
22. P. Antonius Cerecky gratulatur Josepho Jakosich.
23. Kaufmann hadnagyak 12 levele P. Jakosichhoz Hainburgból 1769, 1777.
24. Litterae Civitatis Debreciensis, ne opifices mechanici ad Caeremonias catholicas adigantur. 1761.
25. Ex Historia Ecclesiae Reformatae in Hungaria et Transylvania, Trajecti 1728.
26. Historisch-Critische Sammlung der Schicksale des Europäischen Scythens. von Stephan Bányai de Grenitze.
27. Opusculum Augustini Card. Valeri de benedictione Agrorum Dei. Romae 1775.
28. 122. kötet. h 3 5
1. De arbore scientiae boni et mali in paradiso. 1. l.
2. De Diluvio 3. l.
3. De Sepulturis. 5. l.
4. De venere Babilonia 6. l.

5. *Neurozoioi* = aediles quid? 8. l.
6. De *Duumviris*. 9. l. 31. l.
7. *Metropolis* quid? 9. l.
8. De *tripode* 9. l.
9. *Singulae civitates deos suos habuisse*. 10. l.
10. De *forma crucis in sacrificiis expressa*. 11. l.
11. De *symbolis ecclesiae Christianorum*. 12. l.
12. *Entropi vivas!* 14. l.
13. De *cornu roboris*. 14. l.
14. De *Apolline dicta Boleno* 15. l.
15. De *libro Abercephii in quo de servitute Aegyptiaca Judaeorum agitur*. 16. l.
16. De *crepidis veterum* 21. l.
17. De *diebus variis* 22. l.
18. De *aedificiis Romanis* 23. l.
19. De *signatibus servorum et militum*. 23. l.
20. De *nomine augusti*. 24. l.
21. De *annulis antiquis*. 26. l.
22. De *inauribus gemmis*. 28. l.
23. De *annulis* 29. l.
24. De *nummibus antiquorum signatorum Orientalium*. 29. l.
25. De *lucis veterum*. 29. l.
26. De *sacris Mithrae* 32. l.
27. De *parte civilis*. 32. l.
28. De *Dravo*. 33. l.
29. De *Clericorum coniectu*. 34. l.
30. De *Laxa resuscitata*. 35. l.
31. De *Marca*. 36. l.
32. De *potestate ecclesiastica* 38. l.
33. De *variis argumenti scriptoribus*. 41. l.
34. *Pro Chronologia* 44. l.
35. *Pro scientia nummorum et numismatum*. 45. l.
36. De *creatione mundi* 45. l.
37. De *historia patriarcharum* 46. l.
38. *Inscriptiones monumentorum in Italia mediterranea reperta. omnium plures quam 290. Collegit Joannes Seiverus Cibiriensis Saxo Transilvanus. Edidit Vindobonae 1773. 178. l. - 87. l.*
38. De *urbe Alba Regalensi*. 83. l.

39. De ecclesia B.M.V. albae Regiae. 84. l.
 40. Reges Albae Regiae sepulti. 86. l.
 41. Fata Ecclesiae albensis. 87. l.
 42. Praepositura Alba Regalensi. 88. l.
 43. Series Praepositorum Ecclesiae B.M.V. Albae Regalis 90-108. l.
 44. Nomina Canoniorum Ecclesiae " " " 109-115. l.
 45. Ecclesiae seculares et regulares in Alba Regia. 111. l.
 46. Praepositi S. Nicolai extra muros Albae Regalis 118. l. 140. l.
 47. Abbates de Vitis. 119. l.
 48. Abbates Cistercienses. 119. l.
 49. Abbates S. Andreae de Visegrad. 120. l.
 50. Praepositi S. Petri de Borzaga. 120. l.
 51. Abbates S. Michaelis de Batta. 121. l.
 52. Abbates de Felky Ord. S. Benedicti. 122. l.
 53. Praepositi de Nyk (Nyky), Graemorst. 122. l.
 54. Abbates S. Crucis de Vertes. 122. l.
 55. Praepositi Budae Veteris 123. l.
 56. Praepositi Budenses S. Trinitatis Ord. Cruciferorum. 125. l.
 57. Praepositi Graemoustratenses de insula Leporum. 127. l.
 58. Abbates S. Aniani de Fyhan. 128. l. 142. l.
 59. Abbatisae B.M.V. de Valle Vaspruniensi Ord. Cister. 129. l.
 60. Priores S. Michaelis de Lövid. Ord. Cartus. 129. l.
 61. " S. Antonii de Lechnitz " " 129. l.
 62. " Lapidis Refugii " " 130. l.
 63. Episcopi Mankácsienses 134. l.
 64. Praepositi Bacsenses 135. l.
 65. Praepositi S. Martini Oradiensis. 136. l.
 66. Abbates S. Mauritii de Pakombél 137. l.
 67. Episcopi Mankácsienses Pytheri 138. l.

123. kötet.

1. Szendahelyi Georgii Voenna aut Professoribus Universitatis Budae
2. " " " " Seminario Generale Budensi.
3. De epistolis Ganganelli (Clemens XIV.).
4. Nonnullae Breviarum Romani Lectiones, quae ex apocryphis
Ss. Patrum operibus confectae sunt.
5. Historica relatio de molinismo.
6. Propositiones Juesvali, quae damnantur in Bulla Unigenitus.

- 7. Paraphrasis contra immoderate rigidos Moralistas et novatores modernos.
- 8. Carmen heroicum Josepho Jakosich in personae observantiae monumentum Studium Theologicum.
- 9, 10, 11. Sermones. (Capitulare, ante visitationalem et post visitationalem)
- 12. Animadversio de Indulgentia Provinciali.
- 13. Carmen, quod Theologi Capistranenses dum discessuri Buda Agriam, studiorum causa peterent suo Provinciali A.R.D. Josepho Cavissevich recitare.
- 14. Eingehändigte Resolution seiner Majestät die von der Stadt Ofen angesuchte Erlaubniß allerhöchst denselben eine Statue errichten zu dürfen.
- 15. Specification denen in Monat August 1782 zu Constantinopel abgebrannten Häuser.
- 16. Notae ad tres Inscriptiones agri Sirmiensis nuper in Diario Viennensi vulgatas.
- 17. Eucharisticum junioris Cleri Urbi Regiae Budensis pro concessa sibi Hospitio. Budae 1784.
- 18. Geminus Scholasticus apparatus, quo studium gl'ae Graecae Capistranae ad S. Crucem Eusebii gratias agit benefactoribus pro absolutae Conventus structura, novique missae consecuta commoditate. 1761.
- 19. Ode in laudem Balnei Sarrasaniensis Quadriburgium dicti a Stephano Schoenvisser. Budae 1783.
- 20. Auszug der Regensburger Zeitung 14. Apr. 1783. Der Berg Aetna 124. Kistel.
- 1. Lettera che apparisce scritta da S. Giovanni Gualberto dal Paradiso, e diretta all' Archivescovo die Firenze.
- 2. Ephemerides Olympi fautori suo et patrono risus saluberrimo Deo Homino dedicat author.
- 3. Bulla Pii VI, qua ad instantiam Josephi II. P. Gregorium Vares exprovincialem Provinciae Bosniae Argentinae Redefinitorem Generalem Ordinis denominat et declarat.
- 4. Gratulatio ad onomasticon S. Josephi Jakosich
- 5. " " " " " "
- 6. Az igaztalanrendiek generalisa ir a papai áldásról. 1763. nov. 25.
- 7. Ode ad honores S. Josephi Jakosich. 1780. nov. 27.
- 8. A magyar dominikanus provincialis levele alattvalóihoz.

9. Joseph Mayer: Das Evangelium zergliedert nach den historischen zusammenhänge etc. 1783.
10. Mandatum Suae Imperatoriae Majestatis Auctoris totius Russiae ex dirigente Senatu Domino Archiepiscopo Mohilovensi roromanae Ecclesiae Sacerdote Srebrneczevitz.
11. De „Ehepotent“ Josephi II. 1784. nov. 24.
12. Iter S. Josephi Pavisevich. per Zagrabiam, Carlostadium, Buccarum, Flumen, Tergesto, Labacum, Petavium, Fridaviam, Caproneam, Verocam. 1782. okt. 8.
13. Török agak.
14. Allocutio d. Josepho Bana occasione traditionis Conventus in Novo Praesidis Atradinis. 14. Maji 1781.
15. A protestansok birnyijak, bogok a toleransok. 1778. dec. 31.
16. Slovacki Mart. Georg. epistola ad P. Josephum Jakobich. 1789. feb. 5.
17. Braemljevich Lovinc ferencrendi sekretes Budai a vizivárosban (1752-1773) Bicsker örögidélésrel vaddlakit. 1780. feb. 7.
18. Munkácsi császari rendeltetk 1783-1788, melyek a provinciák vonatkozásak.
19. Leben u. Thaten Friedrichs II. Königs von Preussen.
20. Josephi Fenzler episcopi Jaurinensis epistola ad Archi et Vice Archidiaconos, 1788. 30. Maii.
21. Instructio pro parochis in Austria circa matrimonium.
22. Rescriptum Archiepiscopi Trigonensis ad quatuor inter caetera Suae Majestatis mandata. 1781. okt. 10.
23. Actio oratoria Glorienzgildus.
24. A bosnyák provinciának olasz nyelvű levele Bacsich bosnyák püspök ellen.
25. De libertate animarum.

125. kötet.

1. Summario dalla Cronica di Carione. 1-9. l.
2. Catalogus Episcopatum. 10-18. l.
3. Catalogus Imperatorum Constantinopolitanum 18-23. l.
4. De Studio Suli in Hungaria. 24. l.
5. De officiis Ecclesiae Graecae 25. l.
6. De numo sic dicto S. Helenae. 26. l.
7. De titulo Domini, qui dabatur Sanctis. 26. l.
8. De Salutatione Ave Maria. 29. l.
9. Varia. 30.

10. De Diaconissis 32. l.
11. Cordus aeneum prope Russeca in Danubio reprotum. 34. l.
12. Varia. 36. l. 44-50. l.
13. De Cairo. 50. l.
14. De mensura Nili. 51. De origine Nili et eius fontibus. 60. l.
15. De Stadio. 50. l.
16. varia 52. 53. l.
17. De vino. 54. l.
18. De musica 54. l.
19. De cerevisia antiquorum. 55. l.
20. De Coffa (kaise) 56. l.
21. Geistliche Bemühung des Prediger Williams. 56. l.
22. De Judaeis voluntibus aedificare templum et ut in ipsorum potestatem deveniat jerusalem. 59. l.
23. De re statuaria. 62. l. 66. l.
24. De mercata et mensuris. 63. l.
25. De ludo "Schach" 64. l.
26. De Architectura Graecorum 65. l.
67. A karmolitate alapitoja Ameriens, antiochiai patriarka 187. 68. l.
68. De lingua slavica. 69. l.
69. varia. 71-77. l.
70. De nomine serviorum (Serbia) 81. l.

126. kötet.

1. Morgenstunden des Königs Preussen.
2. De litteris humanioribus in genere.
3. In notitiam rerum Hungaricarum observationes criticae.
4. Gramma ad Ludovicum Branilovich.
5. Vetus amicus poeta Pydacki suo Laureato salutem dicit Branilovich
6. Ad Branilovich.
7. " "
8. " "
9. " "
10. Vota et Conversatio gymnasii Mursensis Adolescentum. 1778.
11. Animadversio poetica de Branilovich.
12. De Inscriptione Columnae miliaris
13. Vota pro Josepho Jakosich
14. " " " "
15. " " " " 1777. dec. 15.

16. Vota pro G. Josepho Jakosich 1774.
 17. Orbancea Josef verse testvéřech. 1758. apr. 11.
 18. Ege Columna felixata.
 19. Rosiak Martini Eremitae Augustiniani Reginae Hungariae
 primae Stirpis editoris epistola apologetica ad Danielem Corridas.
 20. Dissertationes de Regibus Hungariae.
 21. Dissertatio Physica.
 22. Josephus Beöthy Dictio panegyrica in Universitate Budensi.
 23. Végli Stephanus Sermo panegyricus " " "
 24. Pergolesi Passionsmusik bei den Kapuzinern in Ofen. 1777.
 25. Rede Ehrenfels öffentlichen Lehrers. Tyrnau 1770.
 26. Rede Johan Karaissonyi Pfarrer in Mitrovice. Esseg 1778.
 27. Rede von der Verbindung der Religion mit den Wissenschaften. Wien 1766.
 28. G. Lorenz Ricci Catale Krankheit, Tod u. Beerdigung 1776.
 29. Trauerrede auf Maria Josepha, Gemahlin Josephs II 1767. jun. 15
 30. Rede von dem Einflusse der Geschichtslehre in die Bildung
 der Menschen. Wien 1765
 31. Tentamen publicum ex iure civili 1774. sept. 14.
 32 " " " " universae jurisprudentiae Vindob. 1775. jun. 6.
 33. Rede von der Schönheit und dem Nutzen der griechischen Litteratur.
 Wien 1777.

127. kötet

1. Brevis Manductio in Historiam Artus et Originis Slavono-Serlicap
 per Paulum Jelenich. 1765
 2. Historia Pragmatica Slavono-Croatico-Hungarica. 1783. Zagrabiae.

128. kötet és 129. kötet

G. Friebkorn Christophorus O. F. Min. Proo Capist. Praelectiones
 Theologicae. Budae.

130. kötet

G. Cavisevich Josephus Tractatus Dogmatico-Scholasticus

131. kötet

G. Campion Hyacinthus Praelectiones Theologicae Budae 1764.

132 kötet.

G. Matkovich Philippus Tractatus Theologicus Petrovaradini

133. kötet

G. Budai Hieronymus Cursus Philosophicus Boyae 1763.

134. kötet

G. Sprich Ludislaus Theologia. Budae et Petrovaradini.

135 kötet.

Braculjevich Laurentius Dogmata Theologica. Petrovarad 1769. Novi esaki a 1746-tól 1753-ig

136. kötet

1. S. Hainnerl Josephus S.J. de dispositione haereditaria S. Josephi Jakosich S.J. 1759. 6. Apr.
2. Allocutio ad Franciscum I. Budae,
3. Carmen ad liberam Regiam Civitatem Zamborinensem a Provincia Capistrana.
4. S. Blasius Fadimovich provincialis scribit de clericis ad Studium Gle Budam mittendis, 1777. 21. Sept.
5. Idem 1777. 24. Octobris
6. Vataki jelenté S. Jakosichnak, hogy romai jezsuita talált
7. M. Cius papa levele II. Józsefnek.
8. Prophetiae Sybillarum de adventu Christi.
9. De oratione mentali.
10. Crubrin Hieronymus clericus Devae salutem S. Emericum Pavich Provinciae Capistranae, quae visitatorem Croatiae Bulgariae. 1761.
11. Versus partim Saphiri, partim Slavici ab Andrea Licsich honori Emerici Pavich,
12. Epigrammata circa electionem futuri papae.
13. Kérlőlevelek latin körmondások.
14. Katarovich Petrus Patri Josepho Jakosich 1780.
15. M. Cius papa es II. József csásár
16. Kurze Beschreibung Fes u. Marokos.
17. Catalogus eorum, qui 1741. a Josepho Bitovontky plebano de Jörökbalint in Academia S.J. praemiis donati sunt.
18. Jubileum A.R.D. Jacobi Spatrieres Budae 1780.
19. Weisenbach Gyula levele S. Jakosichnak. Zombor 1783. apr. 1.
20. S. Jakosich provincialis ir a Primásnak Martinovich Domonkos vitézsévről 1781. aug. 10.
21. Martinovich Domonkosról. Bacs 1781. aug. 21.
22. Il buon Governo delle Repubbliche.
23. Opusculum panegyricum in laudem Joannis a Strassanensis visitatoris provinciae S. Ladislai in Com. Aemetic 1753.
24. Hymnus Georgii Kaluar ex tempore conceptus Nazarethi. 1755.
25. Series Consummationis
26. A régi Tyrniában újman lett királyról.
27. A talált kövek névbe való metszéséről és kiadásáról
28. " " " felirása az újságbán.
29. Egy pár verssor S. Jakosichnak. 1780.

30. Epitaphium pro Balduino et Godofrido Bullonio.
 31. Formula Juramenti per re-nominatos episcopos. 1757.
 32. Omnia ab Ordinum Religiosorum superioribus Archiepiscopo Leopoldensi
 porrecta.
 33. 34. 35. 36. Sermones dicti in Visitatione fratrum.
 37. A porosa kövelnek küllönös nyilatkozata 1778. márc. 16. Német.
 38. A mostani háboru egi berlini pap véleménye szerint. Német.
 39. Latin versok P. Jakosich kisleletére.
 40. Quaestio. De Regularibus in Aprili examinandis. Vers.
 41. Beschreibung der Königreichen Gallizien u. Lodomerien 1773.
 42. 43. Apographum Epistolarum Pii VI. ad episcopum Brixianum et
 Archiepiscopum Augustanum. 1781. 13 Sept. 1782. 2. Febr.
 44. P. Pavesevich Josephus Recensio Conventuum Provinciae
 S. Joannis a Capistrano. 1783.
 45. Annusadversiones in notas numericas, figurae, seu notae
 Arabibus hodiernis usitatae.
 46. Ürményi József beszéde német nyelvűen Karolyi Antalhoz Nagy
 váradon 1782. jún. 13.
 47. II. József császár rendelkerite az egház fölött. 1782. sept. 10.
 48. Latin gratulacio P. Jakosich kisleletére. 1780. sept. 8.
 49. Varia.

137. kötet.

Pädagogik der Volksschule.

138. kötet.

Lauka Ludovicus Compendium Historiae Universalis 1823/4.

139. kötet.

Seldeni Joannis Liber de Nummis.

140. kötet.

De inducenda bipartita alternativa in Provincia Capistrana.
1772. 26. Julii.

141. kötet.

P. Jakosevich Hieron: Tractatus de Sacramentis. Petrovaradini 1773.

142. kötet.

P. Jesik Ladislaus: De Divina Gratia. Essek. 1772.

143. kötet.

P. Matkovich Philippus Philosophia Naturalis. Bród 1767.

144. kötet.

P. Jesik Ladislaus. De Angelis. Essek. 1773.

145. kötet.

De homine varisque eius statibus.

146. kötet és 147. kötet.

P. Jakosich Joseph. Historia Ecclesiastica.

148. kötet.

S. Spruch Ladislaus. Philosophica 1758-1767. Nassicus.

149. kötet.

P. Jakosovich Hieron. Cursus Philosophicus. Bajae 1764.

150. kötet.

S. Matkovich Philipp. Disputationes in Metaphisicam Cossega 1766.

151. kötet.

Directorium Sacristiae Budae in aquatica 1770

152. kötet.

Institutiones Philosophicae.

153. kötet.

Tractatus in Physicam; Spruch Ladislaus. Nassicus. 1759.

154. kötet.

Dogmatica.

155. kötet.

P. Surich Petrus; Sermo sacri totius anni lingua Croatica dicti.
In fine huius libri sunt Psalmi Davidis a P. Katarosich lingua Croa-
tica conscripti.

156. kötet.

Vassy Christianus Andreas: Reichs Historie 1709 apr. 29. - 1710 maj. 7.

157. kötet.

P. Josephus a Valkovarino; Philosophia. Untkovarini 1739.

158. kötet.

De anima 1754. die 4. Martii

159. kötet.

Nemester Schreibkalender 1799.

Erdélyes bejegyzések földművelésről, aratásról és másokról.

160. kötet.

Philosophica 1739.

161. kötet.

Buda-Vizivárosi alapítványok 1719-1774. ig.

162. kötet.

Buda-Vizivárosi és Országos alapítványok 1887. ig.

163 és 164. kötet.

Alapítványok 1902. ig és azoknak összevonása a
Szendrői által.

I. 53

● 165. kötet. j. 1. 85

Az isteni tisztelet rendje az egyes kardlakokban 1777.

166. kötet. j. 5. 30

Az ágostonrendiek manuales misék 1752-1763.

167. kötet. j. 1. 5.

Az ágostonrendiek manuales misék 1750-1753.

168. kötet. j. 5. 11 I. 76 (1991) ✓

Elvégzett misék 1827-1835.

169. kötet.

I. 77 (1991) ✓

Elvégzett misék 1840-1845.

170. kötet. j. 5. 31) I. 78 (1991) ✓

Elvégzett misék 1845-1854.

171. kötet

I. 80 (1991) ✓

Elvégzett misék. 1898-1904.

172. kötet. 1. 5. 1

I. 83. (1991) ✓

Elvégzett misék 1919-1921.

173. kötet 1. 5. 2

I. 85 (1991) ✓

Elvégzett misék 1921-1923.

174. kötet. j. 1. 3

I. 88. (1991) ✓

Patikakönyv 1827-1841.

175. kötet. j. 5. 26 I. 83 (1991) ✓

A vizivárosi ferenczrendi öntársulat számadási könyve 1772-1782.

176. kötet. j. 5. 26 I. 54. (1991) ✓

A kalvária kápolna számadási könyve 1801-1902.

177. kötet. j. 1. 39

Az ágostonrendiek számadási könyve 1734-1761.

178. kötet. j. 5. 34.

I. 55 (1991)

? A vizivárosi ferenczrendiek számadási könyve 1769-1785.

179. kötet. j. 5. 34.

I. 56 (1991)

A vizivárosi ferenczrendiek számadási könyve 1771-1780.

180. kötet.

Számadási könyv. 1780-1788.

181. kötet. j. 5. 29

I. 58 (1991) ✓

Számadási könyv. 1785-1799.

182. kötet. j. 5. 35

Pilibanai számadási könyv 1786-1797.

183. kötet. j. 5. 20

Számadási könyv 1800-1813.

I. 59 (1991) ✓

- 184. kötet. j. 5. 15 I. 60. (1891) ✓
Számadási könyv 1810 - 1813.
- 185. kötet. j. 5. 22 I. 61 (1895) ✓
Számadási könyv. 1814 - 1822.
- 186. kötet j. 5. 23. I. 62 (1893) ✓
Számadási könyv 1823 - 1832.
- 187. kötet j. 5. 12 I. 63 (1895) ✓
Számadási könyv 1832 - 1842.
- 188. kötet j. 5. 13 I. 64 (1891) ✓
Számadási könyv 1842 - 1842.
- 189. kötet j. 5. 16 I. 65 (1891) ✓
Számadási könyv 1842 - 1842
- 190. kötet j. 5. 10 I. 66 (1891) ✓
Számadási könyv 1873 - 1887
- 191. kötet j. 5. 29. I. 67 (1891) ✓
Számadási könyv. 1888 - 1902.
- 192. kötet j. 1. 28. I. 68 (1891) ✓
Számadási könyv 1902 - 1913.
- 193. kötet. j. 1. 31 I. 11. (1891) ✓

1. Visitatio canonica exemptae ecclesiae parochialis in civitate Aquatica
Bucolensi pro natione Sclavica. 1732. 1. l.
2. Visitatio canonica ecclesiae parochialis Taban 1732. 4. l.
3. Epistola Archiepiscopi instructiva circa milites ad Conventum nostrum pro
asilo confugiendo. 1736. febr. 5. 7. l.
4. Intimatum Regium, quo inhibetur, ne milites profugi retinean-
tur, aut promoveantur. 8. l. 1749. jul. 8.
5. Intimatum Regium inhibens, ne marchionatus Moraviae subditi
capulerentur absque speciali facultate et consensu domini illorum.
1753. apr. 16. 11. l.
6. Epistola Vicarii Sclis Rectori Collegii S. J. missa nobisque communicata.
1754. dec. 1. 12. l.
7. Normativa Regulatio parochi circa iurisdictionem in milites.
1754. mare, 6. 15. l.
8. Ordo Stolae pro militia. 1771. 16. l.
9. Litterae Vicarialis ratione militiae tum vagae, tum stabilis 1771. 16. l.
10. Status ad militiam vagam pertinentes. 17. l.
11. " " " " " " " " " " " " 21. l.
12. Militiae, Flaus-Attelerie ad vagam militiam pertinentes. 1773. 23. l.

13. Intimationum vicariatus officii de Indulgentiis 1756. 23. l.
14. Visitatio Canonica 1756. 25. l.
15. Summa Visitationis 30. l.
16. Intimationum Regium de reducendis proliabus ab orthodoxa fide deviantibus 1756. 31. l.
17. Rescriptum ex Vicariatu Genli intuitu quartae funebalis. 1760. 33. l.
18. Epistola Pastoralis Francisci Barbry Aepi. 1760. 34. l.
19. Preces pro avertenda lue pestifera. 1760. 40. l.
20. Josephus Oswald ecclesiasticus in custodiam accipiat. 1760. 41. l.
20. Vigilantia erga proles ex utroque aut alterutro parente catholice natas. 1760. 41. l.
21. Clerici exhortantur ad disciplinam ecclesiasticam 1763. 47. l.
22. Berchtold Franciscus comes novus vicarius glis. 1763. 43. l.
23. Preces 40 horarum indicantur. 1763. 44. l.
24. Asylum, dum a magistratibus petatur, cum quadam clausula, tradatur. 1763. 50. l.
25. Subsidium urbi Komaron terrae motu damnificatae. 1763. 50. l.
26. Elegia pro Jsa Archiducissa Josepha. 1763. 52. l.
27. De educandis proliabus, de non servandis coadjutoribus ultra mensam sine scitu Vicariatus, de copulandis Moravis, de non ponendis aedificiis circa ecclesias. 1764. 53. l.
28. Bulla Clementis XIII. qua Archiepiscopo conceditur facultas designandi unum altare privilegiatum in ecclesiis suae Archiepiscopatus. 1764. 60. l.
29. Bulla Clementis XIII. qua largitur benedictionem apostolicam et indulgentiam in articulo mortis impertiendam 1764. 61. l.
30. Malefactores Graeci ritus a populo ibidem praeparantur ad mortem. 1764. 67. l.
31. Preces contra pestem instituantur 1764. 68. l.
32. Collectiones pecuniariae non permittuntur. 1764. 70. l.
33. Neostadicensibus per terrae motum damnificatis subsidium petitur. 1764. 71. l.
34. Methodus circa matrimonia mixta 1764. 72. l.
35. Subsidium pro Civitate Neutitschein in Moravia. 1768. 73. l.
36. Bulla Clementis XIII. de officio S. Josephi Calasancii. 1768. 74. l.
37. Obstetrices in casu necessitatis possunt proles baptizare. 1769. 74. l.
38. Cavetur, ne infanticidia fiant. 1769. 76. l.
39. Clemens XIV. indicit Jubilaeum 1770. 76. l.
40. De duobus doctoribus, ne ecclesia aedificetur sine aere parato, de subsidio pro Orphanotrophio Tellosiensi. 1770. 80. l.

- 41. Prohibetur liber cui titulus: *Iusta Religionis erectio ex auct. Joanne Damiani.*
Aug. Viind. 1763. 1770. 81. l.
- 42. Judentur parochi assessoribus Comitatum matrimonium exhibere, Suspecti
de Athesismo et differentismo denunciatur Consilio L.R., Lupilli et Orphanis
insinuandis Diocesano. 1770. 82. l.
- 43. Dispensatio jejunii. Ne reseruetur coemeteria tempore festis oclua.
De stola & militibus demumenda. 1771. 83. l.
- 44. Ne parochi sine indulta Regiminum conjugue capitularum praevidu
copuland. 1771. 85. l.
- 45. Parochis licitum erit Lecticaria sua a parochianis suis exigere. 1771. 85. l.
- 46. Petitus informatio de Ludi. Magistris. 1771. 85. l.
- 47. Recuperatio Ecclesiae Rionia-Sombathely a Calvinistis et introductio
catholicorum. 1771. 86. l.
- 48. Regulatio circa Militiam vagam et Stabilem quoad iurisdictionem
in spiritalibus. 1771. 87. l.
- 49. Epistola Archi-Capituli Strigoniensis Ministros Provinciales convo-
cans ad distribuendos mendicacionum limites. 1771. 93. l.
- 50. Intimatum Consilii L.R. de anno 1769, vi cuius Episcopi parochianos
in bonis Capitularum et Monasteriorum existentes, conscribere
jubentur. Cum adnexa relatione de huius Aquaticensis et Tabanicensis
parochiae administratione. 1771. 95. l.
- 51. Collectae anno 1742 pro suis Majestatis praescriptae exactius
observandae. 1771. 99. l.
- 52. Instructio quoad Calendaria imprimenda. Typographo Budensi ex
officio Vicarioli data. 1771. 100. l.
- 53. Bulla Clementis XIV. fests quaedam quoad opera servilia 1771. 103. l.
- 54. Declaratio huius dispensationis per Consilium L.R. 1771. 110. l.
- 55. 1. Dispensatio jejunii. 2. Militia Rei Romanorum (Flavo-Altoarie)
adscriptus Militiae Vagae. 3. Eucharistiae Sacramentum ad infirmos
cum lumine et sub pulsu campanulae deferendum. 1773. 115. l.
- 56. Methodus continuae Aborationis S. Eucharistiae Sacramentum.
1775. 116. l.
- 57. Instructio circa Lingaros matrimonium inire volentes. 1775. 119. l.
- 58. Instructio circa sepulturas observanda. 1775. 120. l.
- 59. 1. Dispensatio jejunii. 2. Instructio quoad personas militares ad matrimo-
nium contrahere volentes. 3. Inhibetur explosio torquentium sub
processione theophorica. 1776. 121. l.
- 60. 1. Jubilaeum intimatum. 2. Tertia pars ceduae substantiae sacerdotum

- defunctorum Fico Regio tractatur. 1777. 122. l.
61. Prohibetur in officio Gregorii VII. Lectionis illius de Pontificia potestate Monachos de theobanisingi exemplum. 1777. 122. l.
  62. Dispensatio jejuniis. 1777. 124. l.
  63. Intimatum Consilii L.R. circa Cryptas et coenoteria intra ambatum civitatis existentia. 1777. 126. l.
  64. Stephanus Chagy novus vicarius glis. 1777. 128. l.
  65. Quidam Libellus Budae impressus et sparsus interdictus. 1777. 130. l.
  66. Ne deinceps pro dispensatione in causis Matrimonialibus recur-
satus praeteritis locorum Ordinariis. 1777. 131. l.
  67. Princeps-Archiepiscopus scribit ad omnes Regulares, ut regula-
rem disciplinam et internam pacem observent. 1777. 132. l.
  68. Alia epistola eisdem Archiepiscopi, qua varia Religiosorum gra-
vamina contra suos superiores locales ad Dicasteria saecula-
ria delata esse significat. 1777. 136. l.
  69. De regulatone Cryptarum et coenoteriorum et funebrialium
caeremoniarum. 1777. 138. l.
  70. Facultas colligendi Eleemosynam pro Terra Sancta 1778.
145. l.
  71. Dispensatio jejuniis. 1778. 147. l.
  72. Intimatum Consilii L.R. quoad Matriculam Parochiae Guelm-
thensis a Joanne Korkia inscio parcho vitiatam. 1778. 148. l.
  73. Petitur testimonium de obitu Simonis Waldmum murari
sodalis. 1778. 149. l.
  74. Catechesis commendatur. De gravitate peccati incestus.
1778. 150. l.
  75. Intimatur gratia militibus servitia Caesareo-Regia perfide
deserentibus. 1778. 151. l.
  76. Preces praescriptae pro felici armorum successu. 1778. 153. l.
  77. Cadavera ante 48 horarum efluxum ne tumulentur.
1778. 156. l.
  78. Ordo devotionis pro felici belli successu. 1778. 157. l.
  79. Consilium L.R. commendat floccorum lincorum comparationem
pro ligandis militum vulneribus. 1778. 160. l.
  80. Preces pro extirpatione locustarum. 1778. 162. l.
  81. Subsidium pro S. Franciscanis Crasoviensibus per incen-
dium damnificatis. 1779. 163. l.

82. Epistola vicarialis ab anno 1774 ratione divisionis proventuum parochialium occasione mutationis solitae. 1779. 166. l.
83. Subsidium Bavariensis pro incendio damnificatis. 1779. 168. l.
84. Intimationem Consilii L. R. sub N° 2544. quoad excessum popae graecipitus non usque Pestini quendam Martinum Bordon cum Sara Manuel matrimonio iurgentis. 1779. 170. l.
85. Lussensky darbilans novus vicarium generalis. 1779. 171. l.
86. Ne ethiae in domibus praesente cadavere celebrantur. 1779. 172. l.
87. Subsidium pro Civitate Jaegendorf in Silesia. 1779. 172. l.
88. Subsidium pro civitatibus Vindiss. Tristicomi in Styria et Scharding in Bavaria. 1779. 174. l.
89. Ne quis parochianorum ad officium Vicariale recurrat antequam causam suam prius parochi suo delegat. 1780. 176. l.
90. Intimationem Consilii quoad popam Csorland functiones presbyterales in locis Religionis non unitorum destitutis exequentis. 1780. 176. l.
91. 1. Dispensatio jejunii. 2. Poporibus graecis ritus eorumque excursionibus invigilandum esse. 3. Subsidium oppidani Trechou. 1780. 177. l.
92. Prohibetur formula conscriptionis piarum fundationum. 1780. 177. l.
93. Opinio circa novum catechismum. 1780. 180. l.
94. Regulares submittant numerum Religiosorum et Summos fundationes insumentur Dioeceseana. 1780. 185. l.
95. Annua Congregationis Districtualis Neo-Buda die 5. Junii 1780 celebratae. 1780. 187. l.
96. Modus in Combinatorio observandus, quae a Visitatione Canonica 1756 Ecclesiae, parochi et Ecclesiae ministris ac - vel de - cesserunt. Item modus exponendi gravamina et postulata. 1780. 190. l.
97. Devotio publica pro avertendo terremoto. 1780. 198. l.
98. Oreces pro sanitate Mariae Theresiae Reginae. 1780. 199. l.
99. Exequiae pro Regina " " " 1780. 202. l.
100. Tabella pro Geographica Mappa Archidieccesis Strigon. deservitara pro animarum conscriptione. 1781. 203. l.
101. Forma Conscriptionis animarum cum proventibus. 1781. 206. l.
102. Publica devotio 13 et 19. Martii pro felici gubernio Josephi II. 1781. 221. l.
103. Facultas et forma imperandi aegrotis in articulo mortis plenarias indulgentias. 1781. 223. l.
104. Ne personae impraegnatae publica prostituantur poena. 1781. 225. l.
105. Iudici acatholici iuramenta in manibus Magistratum deponant. 1781. 226. l.

106. Militibus ad indefinitum tempus ablicentiatis matrimonium suo modo inire licitum est. 1787. 227. l.
107. Regulativum Scholarum Nationalium. 229. l.
108. Parochi pro peragende circa legalis exercitii originem, aut alias quaestiones investigatione citra auctoritatem Suae Eminentiæ ad jurisdictionatos magistratus recurrere prohibentur. 1787. 231. l.
109. Josephus Karmier parochus Capionensis ad celebrationem missæ admitti prohibetur. 1787. 232. l.
110. Acta Congregationis Districtualis Vetero. Budae 6. Aug. 1787. 233. l.
111. Surrecta Congregationis 1780 de Kobudae celebratae ratione promulgationis et dimissionis sponsorum. 1787. 234. l.
112. Significatur 2 Religiosis Tyrolenses Congreg. S. Ambrosii ^{per} diversos Regni partes illicite elemosynas collegisse. 1787. 235. l.
113. Subsidium pro Jaurinensibus et incolis Cassa per incendiū damnificatis. 1787. 235. l.
114. Ne indulgeatur extraneis facultas elemosynam colligendi. 1787. 236. l.
115. Causae Convictuum et quorundam fundationum apud Dicasteria Juridica immunes declarantur. 1787. 237. l.
116. Parochi monentur, ut ab omni cum Acaatholicis via facti procedendi modo abstinere. 238. l. 1787.
117. Omnia majora Contuberniorum vexilla in processionibus cassantur. 1787. 239. l.
118. Inquiritur in cujus parochiæ ambitu Budae et per quem Franciscus Adamok Bohemus absque consensu sui Domini terrestris copulatus sit? 1787. 240. l.
119. Praecipitur 1. ut in copulandis militibus ablicentiatis copulantes semper praevie ablicentiationis passivales sibi exhiberi faciant. 2. Petitur subsidium pro oppido MARTO. 3. Nulli ecclesiasticorum Romani pro quibuscunque titulis recurrere licitum est. 1787. 240. l.
120. Ordinatio Regia circa dispensationes matrimoniales et universa impediuntia Canonica deinceps per ipsos Ordinarios elargiendas. 1787. 242. l.
121. Infirmitate Consilii cavetur, ne quis Ecclesiasticorum titulos etiam Prolocutorii Apostolici Romae procuret. 1787. 244. l.
122. Annuntiatio servandae Visitationis Canonicae. 1782. 244. l.
123. Decretum de christiana Tolerantia. 1782. 245. l.
124. Dispensatio jejunii. 1782. 245. l.

- 125. Prohibetur omnis pecunie etiam in minima summa ad externas partes transpositio, ad tollendum nexum inter Regulares nostros cum aliis exterorum Regnorum. 1782. 246. L.
- 126. Insinuatur, vetitur esse disciplinam et crucem bajulationem die Caraseves. 1782. 246. L.
- 127. Taxa pro sacris liquoribus. 1782. 247. L.
- 128. Copia Decreti christianae Tolerantiae. 1782. 248. L.

194. kötet. j. 1. 34 I 12 (1893)

- 1. Preces pro Pio IV. Romanam reversuro. Insinuatur Congregatio Districtualis. 1782. 1. Maji. 1. L.
- 2. De Matrimonio Austriacorum, Bohemorum et Moravorum. Subsidiium oppido Miskolc per incendium damnificata. 1782. 11. Junii 2. L.
- 3. De Matrimonio Austriacorum, Bohemorum et Moravorum. 1782. 2. Maji 2. L.
- 4. Administratio Sacramenti Confirmationis indicatur. 1782. 14. Maji 2. L.
- 5. De Bulla „Unigenitus“ 1782. 3. L.
- 6. De Bulla „Coenae“. 1782. 3. 4. L.
- 7. Interdicitur omnis commercium cum exterorum Imperiis. 1782. 6. L.
- 8. Certus ordo offormandorum libellorum supplicum. 1782. 7-12. L.
- 9. Connotatio Intimarum in negotiis Publicis Ecclesiasticis ad effectum per universam Dioecesim in Copiis per extantum publicatorum. 1782. 31. Maji 12. L.
- 10. Informatio data a P. Guardiani, qua administratore Parochiae Illyp. Natoris Budae in aquatica. 1782. 15. L.
- 11. De Tolerantia (magis diceretur Tollerantia = tollere, quia per Tolerantiam admittit Joseph. II. jura a Catholicis). 1782. 26. Martii 16. L.
- 12. De exentis 1782. 18. Jun. 18. 19. L.
- 13. De acatholicis et judaeis, qui catholicam fidem prosequi cupiunt. 1782. 20. Julii. 20. L.
- 14. Intimatum, quod editatum in negotiis publicis Ecclesiasticis Resolutionum Regiarum explanationem continet. 1782. 21. Julii. 21. L.
- 15. Intimatum de abolendis et exuentis Exentis. 1782. 12. Martii. 23. L.
- 16. Indulgentiae toties-quoties abrogantur. 1782. 3. Januar. 24. L.
- 17. De Tolerantia. 1782. 2. et 13. Augusti. 25-32. L.
- 18. Cassatorium Obnoxiarum suppellectilem pauperibus parochialibus ecclesiis vult dari Joseph. II. 1782. 6. Aug. 32. L.
- 19. Intimatum de Sectione Gregorii VII. et Constitutione Gli Franciscanorum et Capuccinorum, ubi agitur de obedientia erga Ministrum Sleni charta alba obducenda. 1782. Sept. 11. 1782. 32-35. L.

20. Quacrelae circa stolam a parochis a fidelibus sumptuum 1782
oct. 18. 35 és 36. l.
21. De proventu parochiae et ecclesiae ministrorum. 1782. oct. 22. 36. l.
22. De visitatione Archidiaconi 1782. nov. 5. 37. l. 38. l. 39. l.
23. De matrimoniis Austriacorum, Bohemorum et Moravorum in
Hungaria 1782. dec. 20. 40. l.
24. A csak alattvalóknak elboosájtási formulája 41-43 l.
25. Házasságkötési eljárás a csehokkel, morvakkal és osztrákokkal
1783 febr. 9. 44. l.
26. A dokánytörődök vasárnapokon és ünnepeken az isteni
tiszteletidőjén kívül dokányt árusíthatnak 1782. nov. 28. 45. l.
27. A torenseimegyei Kécska község leigeltjei részére gyűjtés.
1782. nov. 25. 46. l.
28. Pör vasmegyei község leigeltjeinek részére gyűjtés 1782. nov. 25.
46. l.
29. Gyereki látogatás. 1783. febr. 15. 46, 47. l.
30. A nagybőjti felmentés. 1783. febr. 21. 47. l.
31. A főispános jelti vizitációját 1783. márc. 8. 48. l.
32. A csehok házasságáról és betelepüléséről. 1783. márc. 7. 48 l. 49. l.
33. Schuster Ferdinánd igazalmas vendégszövér engedélyt nyert, hogy
Magyarország területén alamirsnát gyűjthesse. 1783 márc. 18.
49-50. l.
34. A nem katolikusok nem vonhatnak másokhoz
családokat a kitöltött 100 család betöltésére. 1783. márc. 20. 51. l. 52. l.
35. A hitelhagyottak fölötti eljárásról. 1783. apr. 6. 51-54 l.
36. De Matrimonio extraneorum, Communitas acatholicorum constet ex 100 familiis,
juvenes ex Moravia possunt scholas hungaricas frequentare. 1783 apr. 6. 54-56 l.
37. Preces contra terrae motum. 1783. május 14. 56-58 l.
38. Csak a más területre vándorló körményeteki kislak. 1783. máj. 18. 59 l.
39. A kerenség és házasság szentségét a kápolnában is szabad kimondgatni.
1783. máj. 17. 60, 61. l.
40. A natrium főzők lakásáról. 1783 jún. 10. Fupitkhofer ágoston habítással
üresedésbe jutott apátusi tanári állásra pályázatot hirdettek. 1783. 61-63. l.
41. A reformátusok a kitöltött házasságokról pontos anyakönyvet vezessenek. A dis-
missziók a filiákban csak a haldoklókat láthatják el. 1783. apr. 28. 63. l. - 65. l.
42. De matrimoniis Bohemorum 1783 aug. 2. 65 l.
43. Visitatio Religiosorum interdictum. 1783. aug. 4. 66. l.
44. A pörri akadémiái igazgatóságára pályázatot hirdattak. 1783. aug. 28. 67. l.

- 45. Kellér Antal és Kovács Robert akadémia (győr) tanárai lemondása folytán pályázatot bírdolnak. 1783. júl. 21. 68 l.
- 46. A légett Keresztély Mosony megyei község részére gyűjtés rendeltetik. 1783. aug. 4. 68 l.
- 47. De matrimonio Acatolicorum et Libanorum 1783. okt. 8. 68, 69. l. 70 l.
- 48. De Congregationibus et Confraternitatibus item de Numero Clericorum saecularium et regularium. 1783. okt. 29. 70-71. l.
- 49. A mariacelli becsük eltiltatnak 1783. okt. 13. 72 l.
- 50. A Trencsén megyei Ballusa város légett is a Vág folyó kiöntése folytán tönkremenet. 1783. okt. 6. 73. l.
- 51. A nemkatholikusoknak megengedtetik, hogy a filiálokban saját híveiket isteni szolgálatot tartassanak.
A görög katoli püspökökre vigyázni kell, nehogy a gör. katholicusokat elterítsék.
- 52. Versec, Nagyvasony, Dencsér és Colány légettjének segítői kerület. 1783. dec. 10. 73. l., 74, 75. l.
- 53. A házi kormányzó eltiltása, a házasságkötést csak délután szabad megkezdni. 1784 febr. 13. 75. l.
- 54. Dispensatio joculari. 1784. febr. 17. 76. l.
- 55. De punctis visitationis canonicae. 1784. márc. 6. 76. l.
- 56. Az utakon, jákon és utakon levő szobrok és képekrol 1784. máj. 12. 77 l.
- 57. Az iskolákról. 1783 nov. 3. 1784. febr. 3. 78, 79. l.
- 58. De apostasia, de stola ab acatholicis usurpata, de professore Seminarii Generalis 1784. máj. 24. 79, 80. l.
- 59. A nem katholicusoktól a kath. plébános nem kérhet stolat. 1784 apr. 14. 81. l.
- 60. A generalis seminarium professori által kiadott bizonyítványról. 1784. apr. 19. 82. l.
- 61. De seductoribus Acatolicis. 1784. jún. 9. 82 l. - 84 l.
- 62. De conscriptione personarum etc. 1784 júl. 5. 85 l.
- 63. A nyugdíjalapról az elaggott és beteg részére. 1784. jún. 7. 86 l.
- 64. Azon szabad a sz. ereklyéket tiszteltre tekintni. 1784. jún. 21. 88. l.
- 65. Equi anya a ki nem engedte leányát a szerzetesekhez. A protestáns pap a filiálisokban nem prédikálhat. 1784. sept. 18. 89, 90 l.
- 66. A plébánián elgedethu szerzetesek menjenek vissza a kolostorba. 1784 okt. 21. 90 l., 94. l.
- 67. Altalános összeírás. 1784. okt. 11. 91 l. 94. l.
- 68. A plébániára konkursust kell kiírni. 1784 aug. 9. 92 l. 95. l. - 99. l.
- 69. A nem katholicusok szentesítéséről és stolaról. 1784 okt. 13. 100. l.

69. Nagy és Kis József valamint Borsa kalvinista lakosai antonály melletti gyakorolhatóság ismételtelételük. 1784. sept. 13. 102 l.
70. A nem katolikusok házasága, a katona ghermetika bevezetése, és Csáky Eszter önkéntes elválása jegyzet. 1784. okt. 15. 103-104 l.
71. A kongregációk és társulatok beosztásuk. 1784. okt. 19. 105 l.
72. A diószegi plébános Flámar Marton leköszönt. 1784. nov. 2. 106 l.
73. Összeírás a katonaság részére. 1784. nov. 4. 107 l. - 108 l.
74. A szerzetesi szabályokban történetesen azon szabályok és mondatok, melyek a császári rendelettel ellentétesek. 1784. dec. 13. 109 l.
75. Barin városban 101 ház a mollikéjűekkel együtt a tűz maradványai lett. 1784. okt. 11. 110 és 111 l.
76. A nem katolikusok házaságáról és hirdetéséről. 1784. nov. 9. 112 l.
77. A radosnyói plébános, Benáczy László halála. 1784. dec. 14. 114 l.
78. P. Novácsóczy Lajos szalvatorianus apontáriája. 1785. jan. 17. 115 l.
79. A református lelkes ellenértheti híveit. 1784. dec. 13. 116 l.
80. A nagybőjti dispensatio. 1785. jún. 26. 117 l.
81. A szerzetes főnökök választásáról 1785. febr. 1. 117-120 l.
82. Az elhírt kongregációk és társulatok listája. 1785. febr. 9. 121 l.
83. Az egyes szerzetesatyák irkálásai a helytartótanács kórhelye. 1785. apr. 1. 121 és 122 l.
84. A házasági hirdetés alól csak ritkán adassék felmentés. Bizonyos feltételek mellett ontogat a császár hivatalokat. 1785. apr. 1. 122, 123 l.
85. 1. A kath. és reformátusok közi viszony megújítására a fidiálisokban tartandó ismételtelük miatt. 2. A pénz ne költessenek külföldre. 3. az egyháziak végrendeletéről. 4. Az elhalálozott exjermiák hagyatékáról. 5. A legett Ebenfuth város feljegyzése. 1784. apr. 27. 124-127 l.
86. 1. A jezsuiták kontráklusa eltávolításuk. 2. A morvák és saléziaiok házaságáról és letelepedéséről. 3. A nem katolikusoknak megengedtetik, hogy a III. és IV. rokoni ágakkal házaságot köthessenek. 4. Joachimustól részére segély. 6. A klerikusoktól nem szabad esküet kicserélni, hogy az egyháziakban megmaradjanak. 1784. apr. 28. 127-128 l.
87. A temetési eskü eltávolításuk. 1785. apr. 16. 129 l.
88. 1. A morvos. bevándoroltak utlevelét és elbocsátását a katonai parancsnokság ellenőrei. 2. A javatalkaeról való lemondás a nyugdíj pentarálásával tilos. 3. A kath. és reformátusok közi viszony a harangzás miatt. 4. A váregrég a betegreg és a korai halál oka. A papság világosítsa fel a népet. 1785. apr. 16. 129-132 l.

- 89. A katonák házaságtörése 2. A szabad-szolgált katonák házasága. 1785. febr. 28. 133-134 l.
- 90. Solibus eleutheris ecclesiarum et capellanum fundationumque 1785. apr. 21. 135 l. - 138 l.
- 91. A városi házasága alatt álló templomok javainak kimutatása. 1785. máj. 14. 139 l. - 141 l.
- 92. De Congrua 1785. máj. 24. 141 l.
- 93. A keresztelési stola előírásai. 1785. máj. 24. 142 l.
- 94. A költészi javadalmak kifizetése. 2. A reformátusok gyűjtése. 3. A nem katolikusok temetési díjének beállításai. 1785. apr. 18. 142-144 l.
- 95. A nem katolikus házasága a III. és IV. gradusban érvényes. 2. Az önkormányzatok beállításai. 3. Erdélyi János halálának nyitvámitása. 1785. július 25. 144 l.
- 96. A plébánosok, a kiknek konzueia van, jövedelmekről, és az önkormányzatok helyezéséről. 1785. aug. 20. 151 l.
- 97. A circularisok protokollumok hangyag vezetéséről. 1785. aug. 20. 151 l.
- 98. A diocesisben előforduló templomok, kápolnák és kongregációk táblájának készítéséről. 1785. júl. 18. 152-153 l.
- 99. A szobrok, keresztelők és képek az utakon. 1785. aug. 15. 153 l.
- 100. Az almanachok és az igazságtalanságok offitiosumok beállításai. 1785. aug. 16. 156 l.
- 101. A papság mikor és hogyan lehetnek tanúk a végrendeletet tevőknél. 1785. aug. 16. 157 l.
- 102. A plébániák csak konvenciók útján költendőikbe. 1785. júl. 4. 158 l.
- 103. A plébánosok a fiúspók hűbérekkel szemben sem hírességek. 1785. aug. 23. 159 l.
- 104. A kollektívok. 1785. jún. 30. 159-160 l.
- 105. Naam Leopold osztrák alattvaló házasági ügye. 1785. jún. 27. 160 l.
- 106. Az ünnepi és kérvények közzétételéről. 1785. aug. 24. 161 l.
- 107. Casir János orvosi plébános halála. Leitneker & Duronkos budai plébános halála. 1785. aug. 25. 161-162 l.
- 108. Probohistye, Proxova, Otúr, Lubina, Miarov, Verbár, Turóhuta, Krajna, Kostolna és Szemere lutheranus lakóinak panasza a kath. papok és kántortanítók ellen. 1785. júl. 25. 162 l.
- 109. Az alapítványi összegek költéséről. 1785. sept. 6. 163 l.
- 110. Az eljegyzett párokat eladásáról. Szily István rectorialis pléb. elhalálása folytán pályázat hirdetéséről. 1785. sept. 6. 164 l. - 165 l.

149. A kath. vallásban nevelendő gyermekekről. 2. Götting város temploma részére gyűjtés. Az emoki plébániára pályázat. 1785. sept. 24. 166. l.
 150. A szerzeteseknél élvett előség megszűnik. 1785. okt. 5. 167. l.

195. kötet. j. 1. 12 I 13 (1995)

1. A zárdai történevről. 1775. máj 2. A könyv belső lapjain.
 2. Rendel. a magyarországi szerzetesek méhertartásáról. 1781. 178. l.

196. kötet. j. 1. 14 I 15 (1995)

1. P. Petrus a Baja provinciális Circulares levele 1750. márc. 19. 1. l.
 jelent, hogy ő, a kuskos és a sekretarius Romába megy a generalis kapitálarra.
2. Maria Teresia a szökött katonák börtetéséről. 1749. júl. 8. 3. l.
3. Kapitálari rendeletek. 1757. máj. 23. 5-14 l.
4. P. Jankovich József provinciális körlevele. 1752. május 1. 15 l.
5. " " " " " " 1752. okt. 9. 17-28 l.
6. " " " (a generalis Congregatióról) 1752. dec. 22. 29-34 l.
7. " " " a provincia congregatio rendeleit 1753. máj. 2. 35-38 l.
8. C. Bachich Antal commissarius provinciális költi a generalis congregatio rendeleit 1753. aug. 5. 39-48 l.
9. P. Jankovich József provinciális körlevele. jelent, hogy Major Bernardin Budgarita adya lesz a wixitator. 1754. márc. 2. 49-50 l.
10. Major Bernardin körlevele 1754. márc. 11. 51-54 l.
11. " " " " " " 1754. máj. 10. 55-59 l.
12. C. Bachich Antal provinciális körlevele 1754. jún. 23. 60-67 l.
 (Kapitálari rendeletek.)
13. " " " a hárfönköthet. 1755. febr. 15. 68 l.
14. " " " körlevele 1755. márc. 14. 69-70 l.
15. " " " a congregatio rendeleit 1755. jún. 1. 77-83 l.
16. " " " jeltu a generalis kapitálarat 1755. jún. 11. 84-93 l.
- A Kapitálarra megy P. Jankovich József dftrolis, provinciális es sekretus.
 Minden zárdá és plébánia az utazási költségek futtatására hozzájárulni tartozik: Van 25 zárdá és 42 plébánia.
17. C. Bachich Antal körlevele. 1755. júl. 30. 94 l.
18. " " " (Téljes beszám az összes ferenczendi templomokról részre sz. Lajos és sz. Erzsébet napján. 1755. márc. 17.) 1755. máj. 1. 96-98 l.
19. C. Bachich Antal körlevele 1755. nov. 1. 99-102 l.
20. " " " " " " 1756. jan. 4. 103-105 l.
21. " " " Decreta Congregationis 1756. márc. 1. 106-109 l.

43. Leisner Maximilian provincialis körlevele 1761. márc. 6. 257-259 l.
 44 " " " " 1761. jún. 12. 260-265 l.
 45 " " congregatiós rendelet 1761. júl. 28. 266-280 l.
 46 " " jelti bajai Péter 1761. aug. 6. köztint halálát 1761. aug. 21. 281 l.
 47 " " jelti vizitációját. 1761. dec. 25. 284-286 l.
 48 " " körlevele 1762. márc. 6. 287-292 l.
 49 " " " " 1762. márc. 20. 293 l.
 50 " " " " 1762. apr. 16. 294 l.
 51 " " " " 1762. júl. 9. 296 l.
 52 " " " " 1762. júl. 22. 297 l.
 53 " " congregatiós rendelet 1762. sept. 10. 301-305 l.
 54 " " kövli P. Generalis körlevelét. 1762. dec. 31. 307-324 l.
 55 " " kövli a Rend protectorának halálát 1763. febr. 18. 325-328 l.
 56 " " kövli P. S. S. körlevelét 1763. máj. 11. 329-343 l.
 57 Dominikovic Modest marianus porter vizitátor körlevele. 1763. júl. 29.
 344-348 l.
 58. Paschalis a Varisio megtiltja P. Benich Fülöpnek a generalis lector had-
 nádatát 1763. máj. 15. 349 l.
 59 " " jelti Sapi Antal a cismontarok vicekomissariusa-
 nak halálát. 1764. VI. Idus Martii. 350 l.

197. kötet. j. 1.6 ✓

1. Jakosich József provincialis körlevele kövli a káptalan rendeleit.
 1780. aug. 31. 1-4 l.
 2. " " Maria Jozsefnek imája. 1780. dec. 10. 5 l.
 3. " " körlevele 1781. febr. 8. 6-11 l.
 4. " " " " 1781. aug. 11. 12-13 l.
 47 Elhunytak 1780. febr. 22 - jún. 13 12. lapra
 5. " " körlevele 1781. aug. 29. 13-16 l.
 6. " " " " 1782. jan. 29. 17-22 l.
 7. " " " " 1782. máj. 12. 22-24 l. Helytartótanács
 rendeletek.
 8. " " " " 1782. aug. 9. 25-26 l.
 9. " " " " A helytartótanácsrendeletai 1782. sept. 29. 26-28 l.
 10. " " " " " " 1782. nov. 7. 29-33 l.
 11. " " " " körlevele 1782. aug. 28. 34 l.
 12. " " " " helytartói rendeletek 1782. dec. 5. 35-42 l.
 13. " " " " " " " " 1782. dec. 8. 42-45 l.
 14. " " " " " " " " 1783. jan. 8. 46 l.

15.	G. Fakovich	József	provincialis körlevele	Helytartótanács	rendelet	1783	apr. 17	48 l.
16	"	"	"	"	"	1783	máj. 22.	50 l.
17	"	"	"	"	"	1783.	aug. 26.	51 l.
18.	G. Ravisevich	József	"	"	"	1783.	sept. 21.	53 l.
19.	"	"	"	rendelete	"	1783	okt. 24.	56-62 l.
				(25 rászta fordul elő alapítás év szerint)				
20.	"	"	"	"	"	1784.	jan. 16.	63 l.
21	"	"	"	"	"	1784.	febr. 27.	65 l.
22	"	"	"	beadvény az alattvalókat a császári iránti engedelmességére.	"	1784.	júl. 5.	67 l.
23	"	"	"	Congregatióra hívjuk össze az aljakat.	"	1784.	júl. 12.	68 l.
24	"	"	"	Helytartótanács	rendelet	1784	aug. 5.	70 l.
25	"	"	"	"	"	1784.	aug. 17.	72 l.
26	"	"	"	"	"	1784.	okt. 18.	74 l.
27	"	"	"	körlevele	"	1784.	nov. 9.	76-81 l.
28	"	"	"	"	"	1785.	jan. 18.	82-87 l.
29	"	"	"	"	"	1785	apr. 28.	87-89 l.
30	"	"	"	"	"	1785	márc. 15.	89 l.
31	"	"	"	"	"	1785	júl. 15.	91-95 l.
32	"	"	"	"	"	1785	sept. 22.	96 l.
33	"	"	"	"	"	1785	okt. 9.	98 l.
34	"	"	"	"	"	1785	okt. 25	99 l.
35	"	"	"	"	"	1785	okt. 21.	100 l.
36	"	"	"	"	"	1785	dec. 20	101-103 l.
37	"	"	"	"	"	1786.	febr. 24.	103-106 l.
38	"	"	"	"	"	1786	márc. 28.	107 l.
39	"	"	"	"	"	1786.	júl. 7.	108 l.
40	"	"	"	(néhány ünnep alkalmán)	"	1786.	dec. 24.	111 l.
41	"	"	"	"	"	1787.	jan. 16.	112 l.
42	"	"	"	"	"	1787	apr. 20.	114-118 l.
43	"	"	"	"	"	1787	dec. 1.	119 l.
44	"	"	"	"	"	1787	nov. 23.	121 l.
45	"	"	"	"	"	1787.	dec. 28	123-126 l.
46	"	"	"	"	"	1788.	jan. 22.	132 l.
47	"	"	"	"	"	1788.	máj. 11.	134 l.
48	"	"	"	(A hárförvétel nevei 138 l.)	"	1788.	dec. 2.	136 l.
49	"	"	"	"	"	1789	febr. 18	140-145 l.
50	"	"	"	(Guard. "Nasiceanis" 147 l.)	"	1789.	okt. 4.	145-149 l.

51. Pavisevich József provinciális körlevele helytartórendelést 1789. dec. 22. 149. l.
52. " " " " " " 1790. máj. 25. 152. l.
53. " " " " " " 1791. ápr. 15. 155. l.
54. " " " " " " 1791. aug. 26. 156. l.
55. " " " " " " 1791. sept. 2. 158. l.
56. Jesik Ladislaus provinciális körlevele 1791. sept. 28. 163. l.
57. " " " " " " 1792. ápr. 24. 167. l.
58. Spaiich Ladislaus vikárius provinciális helytartórendelést 1793. márc. 27. 169. l.
(Elhunytak 1792-ben 171. l.)
59. " " " " " " 1793. aug. 24. 171. l.
60. " " " " " " 1793. júl. 28. 173. l.
61. " " " " " " 1793. okt. 6. 174. l.
62. " " " " " " 1793. nov. 19. 179. l.
63. " " " " " " 1794. ápr. 10. 181. l.
64. Spaiich Jean Chrysost. provinciális körlevele. 1794. máj. 24. 184. l.
65. " " " " " " 1795. jan. 7. 188. l.
66. " " " " " " 1795. ápr. 23. 190. l.
67. " " " " " " 1795. ápr. 16. 191. l.
68. " " " " " " 1795. jún. 18. 193. l.
69. " " " " " " 1796. máj. 26. 197. l.
70. " " " " " " 1796. máj. 14. 198. l.
71. " " " " " " 1796. júl. 14. 199. l.
72. " " " " " " 1796. júl. 16. 201. l.
73. " " " " " " 1797. ápr. 27. 202. l.
(A plébánián elhunyt szerzetes tolmácsjáról)
74. " " " " " " 1797. máj. 7. 204. l.
75. Pavisevich József provinciális körlevele 1797. máj. 25. 205. l.
(quarantánára és vikáriusokról 209. l.)
76. " " " " " " Ht. rendelést 1797. aug. 18. 211. l.
77. " " " " " " német körlevele 1797. máj. 25. 212. l.
78. " " " " " " jeltől a Congregatiót 1798. ápr. 10. 216. l.
79. " " " " " " körlevele 1798. máj. 25. 217. l.
80. " " " " " " Visitatiós pontok. 1798. júl. 24. 221. l.
81. " " " " " " jeltől Spaiich Ladislaus' halálát 1799. jan. 21. 226. l.
82. " " " " " " körlevele 1799. márc. 29. 227. l.
83. " " " " " " " " 1799. máj. 25. 229. l.
84. " " " " " " " " 1800. márc. 17. 231. l.
85. Jakossich József grov. " " 1800. máj. 25. 234. l.
86. " " " " " " " " 1801. ápr. 9. 238. l.
87. " " " " " " " " 1801. máj. 24. 240. l.

88	Fakovich Jozsef	Körlevele			1802. ápr. 18.	242 l.
89	"	"	"	"	1802. máj. 25	245 l.
90	"	"	"	"	1802 aug. 1.	250 l.
91	"	"	"	"	1802. nov. 28	257 l.
92	"	"	"	"	1801. júl. 19.	252 l.
93	"	"	"	"	1803. ápr. 4.	256 l.
94	"	"	"	"	1803. máj. 25	259 l.
95	"	"	"	"	1803 dec. 7	263 l.
96	Lanosovich Marian	vik. prov. Körlevele			1804. márc. 22.	268 l.
97	"	"	"	"	1804. júl. 14.	270 l.
98	"	"	"	"	1804 sept. 2.	273 l.
99	"	"	"	"	1805 febr. 12.	291 l.
100	"	"	"	"	1805. márc. 4.	298 l.
101	"	"	"	"	1805 jún. 27	302 l.
102	"	"	"	"	1805 aug. 24.	305 l.
103	"	"	"	"	1806 márc. 9.	313 l.
104	P. Schneider	Coelestin	provialis	"	1806 máj. 15.	318 l.
(Elhunytak 1805-1806 324 l.)						
105	"	"	"	"	1806 júl. 28.	324 l.
106	"	"	"	"	1806. aug. 2.	332 l.
107	"	"	"	"	1806 nov. 18.	335 l.
108	"	"	"	"	1806. dec. 9.	339 l.
109	"	"	"	"	1806 dec. 30.	340 l.
110	"	"	"	"	1807 márc. 7.	342 l.
111	"	"	"	"	1807 máj. 1	344 l.
112	"	"	"	"	1807 jún. 7.	348 l.
113	"	"	"	"	1807 okt. 27.	353 l.
114	"	"	"	"	1807 nov. 20.	360 l.
115	"	"	"	"	1808 febr. 29.	362 l.
116	"	"	"	"	1808 ápr. 22.	363 l.
117	"	"	"	"	1808 jún. 8	366 l.
118	"	"	"	"	1809 márc. 16.	368 l.
119	"	"	"	"	1809 ápr. 15.	372 l.
120	"	"	"	"	1809 ápr. 19.	373 l.
121	"	"	"	"	1809 ápr. 29.	374 l.
122	Pomikavics	Sándor			1809 jún. 4	378 l.
123	"	"	"	"	1809. sept. 25.	380 l.
124	"	"	"	"	1810. ápr. 3	381 l.

180

125.	G. Tomikovich	Sandra	körlevele (hlyf. rendelet)	1870	apr. 12.	384 l.
126	"	"	"	"	1870 máj. 30.	386 l.
127	"	"	"	"	1870. okt. 12	391 l.
128.	"	"	"	"	1871. apr. 15	393 l.
129	"	"	"	"	1871. ~~apr. 30.~~ jún. 1.	394 l.
130	"	"	"	"	1871. jun. 16.	400 l.
131	"	"	"	"	1871. dec. 17.	403 l.
132	"	"	"	"	1872. febr. 7.	405 l.
133	"	"	"	"	1872. apr. 6.	408 l.
134.	Schneider	Coelestin	"	"	1872 jun. 4.	410 l.
135	"	"	"	"	1872. júl. 15.	416 l.
136.	"	"	"	"	1872. aug. 29	421 l.
137	"	"	"	"	1873. febr. 13.	424 l.
138	"	"	"	"	1873 apr. 19.	425 l.
139	"	"	"	"	1873. jun 6.	428 l.
140	"	"	"	"	1873 dec. 21.	431 l.
141	"	"	"	"	1874 apr. 25	434 l.
142	"	"	"	"	1874. jun. 6	436
143	"	"	"	"	1874 aug. 9. okt. 17.	441
144	"	"	"	"	1875 apr. 3.	442 l.
145	"	"	"	"	1875 apr. 20.	445 l.
146.	Balatorich	Joan	"	"	1875 jun. 4.	448 l.
147	"	"	"	"	1875 júl. 15	458 l.
148	"	"	"	"	1876. apr. 10.	466 l.
149	"	"	"	"	1876 jun. 4.	468 l.
				198 kötet.	1. 37.	18. (199) ✓
1.	Matzka	Josef	"	"	1842. aug. 10.	1-5 l.
2	"	"	"	"	1843. máj. 16	5 l.
3	"	"	"	"	1843 aug. 13.	7-12 l.
4	"	"	"	"	1844. márc. 6.	12-14 l.
5	"	"	"	"	1844 jun. 1.	15 l.
6	"	"	"	"	1844 aug. 15.	16-20.
7	"	"	"	"	1845. máj. 10.	20-24.
8.	Jarich	Marián	"	"	1845. aug. 10.	26-32 l.
9	"	"	"	"	1846 máj. 13.	33 l.
10	"	"	"	"	1846 aug. 13.	35-39 l.
11	"	"	"	"	1847. febr. 6	40 l.
12	"	"	"	"	1847. máj. 12.	41

- 13. Jozich Marian provincialis körlevele 1847. aug. 12. 44-49 l.
- 14. " " " " 1848 máj. 30. 50 l.
- 15 Schmutzer Cellist " " 1848 júl. 4. 53.
- 16 " " " " 1850 máj. 31. 57.
- 17 " " " " 1850. aug. 6. 59-64 l.
- 18 " " " " 1851. apr. 11. 65.
- 19 " " " " 1851. jún. 27. 67.
- 20. Kirchnayer Dominicus " 1851. aug. 12. 71-89 l.
- 21 " " " " 1852. sept. 7. 91.
- 22 " " " " 1852. aug. 26. 92.
- 23 " " " " 1852. sept. 12. 94-108 l.
(Unio a bulgarita provinciaval. Hírförvételök 99 l.) Halottak 102 l.
- 24 " " " " 1853 jún. 19. 103 l.
- 25 " " " " 1853 aug. 13. 105 l-109 l.
Halottak. 109 l.
- 26 " " " " 1854. júl. 26. 112 l.
- 27 Scitoostky János primás apostoli vizitátor körlevele 1854 jún 11. 113 l.
- 28. Nagy Sál provinciai körlevele 1854. sept. 3. 115-121 l.
- 29 " " " " 1855. febr. 24. 122 l.
- 30 X. Gus papa "Divina providentia" bullája, a melyben kimondja a bold. Szent szepthöten fogantatását. 1854. dec. sexta Jús. 125 l.
- 31. Nagy Sál körlevele 1855 márc. 17. 124 l.
- 32. Decretum pro familia Budensi 1855. jún. 17. 124 l a)
- 33 Nagy Sál körlevele 1855 jún. 19. 125 l. a)
- 34 " " " " 1855. aug. 16. 130 l.
Haltak 150 l.
- 35 " " " " 1855 febr. 16. 150 l.
- 36 " " " " 1856 jún. 14. 152 l.
- 37 " " " " 1856 aug. 18. 154 l - 167 l.
Hírförvételök 167 l. Halottak 167 l.
- 38 " " " " 1857. jún. 13. 167-177 l.
- 39 Aggic Cajus " " 1857 aug. 16. 177-187 l.
Hírförvételök 179 l. Halottak 187 l.
187-195 l.
- 40 " " " " 1858 jún. 21. 194 l.
- 41. A generális Akya körlevele 1858 sept. 15. 195 l.
- 42 Aggic Cajus " " 1858 aug. 12. 199 l - 203
Halottak 203 l.
- 43 Causus Conscientiae 205-221 l.
- 44. Aggic Cajus körlevele 1859 márc. 12. 221

45.	Agjic Cajus	körlevele	1859 jun. 14.	224 l.
46.	" "	" "	1859 aug. 10.	226 l.
		<u>halottak</u> 232 l.		
47	Scitovny gános primás	körlevele	1859 aug. 6.	232 l.
48.	Bernardinus a Monksramaglis	" "	1860 jan. 4.	235 l.
49.	A zombák a kerentekre stáció buvntal engaltes.		1859 sept. 16.	238 l.
50.	Agjic Cajus	körlevel	1860 junius 10.	239 l.
51	A generalis alya	körlevele	1860 aug. 6.	240 l.
52.	Magy Pál provinciai	hasfönöktök 247 l.	1860 aug. 16.	244 l.
		<u>halottak</u> 258 l.		
53	" "	" "	1861. febr. 14.	258 l.
54	" "	" "	1861. mare. 14	261 l.
55	" "	<u>halottak</u> 291 l.	1861 aug. 17	265 l.
56.	" "	" "	1862 febr. 27.	292.
57	" "	" "	1862 jul. 1.	296
58	" "	<u>halottak</u> 307 l.	1862 aug. 17	300
59.	" "	" "	1863. mare. 10.	307
60	" "	" "	1863. mare. 20.	311
61.	Matrok Jozef vizitator glis	" "	1863. maj. 23.	321.
62.	" "	" "	1863. aug. 1.	326.
63	Cajus Agjic' vizitator glis	" "	1866 mare. 14	328.
64	" "	" "	1866 aug. 4.	330.
65	Decretum pro familia Buderici		1866 jul. 27.	332.
66.	Agjic' Cajus provincialis	" "	1870 aug. 25	334
67.	" "	" "	1871. apr. 21.	338 l.
68.	" "	" "	1871. jul. 16.	340 l.
69	" "	" "	1871. okt. 16.	342 l.
70	" "	" "	1871. aug. 27.	343 l.
71.	Urtic' Gulin ladisl. vizitator	" "	<u>halottak</u> 386 l. 1872. maj. 15.	350 l.
72	" "	" "	1872 jun. 26.	354 l.
73.	Flourtken Mansvöl provinci	" "	1873. jan. 14.	356 l.
74.	" "	" "	1873. maj. 5.	364 l.
75	" "	" "	1873. jul. 12.	366 l.
76.	Decreta	" "	1873 aug. 16.	368 l.

IV. rakt szekrény.

1. könyv. [198]
 1. P. Jakosich József De Geographia Sacra 1-39. l.
 2. Historia Sacra 40-
3. P. Löch Fridericus; Rudimenta praeceptiva Institutii Nationalis per Regnum
 Hungariae et adjacentes Provincias 1783.
 P. Jakosich József; Philosophica
 2 könyv. (199)
 P. Jakosich József; Philosophica.
 P. 3 könyv (200)
 P. Jakosich József; Hermeneutica in libros sacros.
 4. könyv. (201)
 P. Köch Fridericus; Annotationes Metaphysicae Budae 1783.
 5-14. könyv. (202-211)
 Claus Ferenc Sopronban elmondott és jól kidolgozott beszédei
 német nyelven.
 15. könyv. (212)
1. Adnotationes Historiae Theologiae Litterariae. 1780.
 2. Német vers Pécs szabadkiszékvárosában nyilvánított immunitásról
 alkalmából 1780. apr. 19.
 3. Wlassics András beszéde az ~~szabad~~ szabadkiszékváros ^{szabad} királyi város
 immunitásról 1779. sept. 1.
 16. könyv. (213)
 Plasensis Ambrosius Patrologia, Hermeneutica 1785.
 17. könyv. (214)
 Calendarium Festorum. Budae 1794.
 18. 19. könyv. (215, 216)
 Neveléstan. Latin nyelven.
 20. könyv. (217)
 P. Sprais Saszlo' Physica Glis 1758-1767.
 21. könyv. (218)
 Fr. Martinovich Dominicus Logica Major industria S. Antonii Csercsky
 Bókárai 1774.
 22. könyv. (219)
 Antonius Csercsky; Physica Glis et Particularis. Urokovarini 1775 et 1776.
 P. Jakosich Hieron; De S. mysterio Incarnationis. Temesvári 1769.
 23. könyv. (220)
 24. könyv. (221)
 Német szentbeszéd, Budavari 1758 k. l.

184

35. kötet (222)
Német nyelvbeszédet 1759. évi.
36. kötet. (223)
Schema Consanguinitatis et affinitatis. Nagy szorgalommal
összeírt könyv.
27. kötet. - 30. ig (224-227)
P. Szegedi Michael Tractatus Theologicus. Nagyon szép írás. Győr ¹⁷⁴⁶ 1747. ¹⁷⁴⁸
31. kötet. (228)
P. Jakocsevich Hieron. Tractatus de Actibus Humanis. Pétervárad
1769 nov. 10. Cereia és festékrajz az előlapon.
- 32-34 kötet. (229-231.)
Schweerer János plebánus Csében Német nyelvbeszédet.
35. kötet (232)
Historia Ecclesiastica.
36. kötet. (233)
Fr. Matkovich Filöp. Logica. 1765. Brodii
37. kötet. (234)
De divina revelatione
38. kötet. (235)
Metaphisica Patris ~~Phil~~ Hilarii Sirquinice 1742.
39. kötet. (236)
P. Matkovich Filöp. Philosophia naturalis 1767. Brodii
40. kötet. (237)
Pavich Jure. Goffine dalmat nyelvven. 1776.
41. kötet. (238)
Latin versek és német erkölcsi tanácsok.
42. kötet. (239)
Philosophia Thomistica.
43. kötet. (240)
P. Franciscus de Borsaga. Logica. 1725.
44. kötet. (241)
Philosophia P. Michaelis a Gradisca. 1730.
45. kötet. (242)
Phisica. Bajae 1753.
- P. Nemeth Alajos Logica. Bajae 1757.
46. kötet. (243)
1. Katonai szabályok.
  2. Evangelium magyarázat.
  3. Katonák nevei (112 név). 1765. évi.

47, 48 kötet. (244, 245)

Katolikus Biblia (horvát).

49. kötet. (246)

Arithmetica. P. Soli Felix S.J. 1688.

50. kötet. (247)

Encyclopaedia variarum rerum scientificarum.

51. kötet. (248)

P. Fridlein Cyrill. Alphabetum de Regno Hungariae et de regnis adjacentibus. 1775. Péterváradon. P. Fridlein Cyrill művelését Budán 1733-ban.

52. kötet. (249)

Orvosi receptek kiilánfélé betegségek ellen. 1811.

Összeírta P. Schmidt Antal hitoktató.

53. kötet. (250)

Fruetta Gio. Batt. Il maniscalco instruito nel governo degli animali Bavari e nel modo di medicarli 1790.

54. kötet. (251)

1. Volumen seu verus iudicium S.R.E.C.D. de inventata religioni orbis S.J. eversione e Gallico in latinum translatum t. 31. l.

2. Haeredes Lorini S.J. 1766. dec. 12. leírja fogszágot 32-103 l.

3. Bonmori citof párisi érsek levele 1774. apr. 24. 104-121.

4. Egy pécsi papnak levele. 1777. 123-125

5. Egy Pécsből érkező levél. 1777. febr. 7. 125-130 l.

6. Antonelli bibornok véleménye a fermitási ügyében 130-160. l.

7. Paradisi Onuphrii epistola 1760 ad P. Praepositum Generalem scripta et post mortem eius reperta. Ex Italico. 122. l.

8. Hamulik János Kirósdon írott versei Károlyi Antalhoz. Nagy Károly 1777. 160-165 l.

9. Kollár Adam Ferenc verse 166-170 l.

10. Epigramma 171. (Katolikus áldásokról)

11. " " " De Societatis Jesu abolitione. 172 l.

12. Epitaphium Societatis Jesu. 205. l.

55. kötet. (252)

Katolikus: Latin Horvát prózák.

56. kötet. (253)

Variae exercitationes Oratoriae Studiosorum conscriptae 1822.

(Magyar vers is van benne t. l.)

57. kötet. (254)

Richter József könyveszeget munkakönyve 1800-1817. ig.

1860

58. kötet. (255)

1. Summa affectuum suspirantis animae in hac laryngiarum valle.

2. Summa Seraphica ex evangelica Fratrum Minorum Regula disposita.

P. Friebsterni Kristóf lector. Buda 1757.

59. kötet. (256)

P. Schmidt Antal Theologiai Konferenciák. Buda 1796.

60. (257)

P. Gavich János Psalter. 1774.

61. (258)

P. Janotyik Anselm szentföldi jogászok. 1848.

62. (259)

Blummel Antal német inakönyve. Józsa Döringert.

63. (260)

Liber Precum

64. (261)

P. Leopold Adlersburg: Sammlung von Anekdoten und Historien. Prag 1832.

65. (262)

Catalogus Personarum et Officiorum S. J. in Alba Russia 1802/803.

66. (263)

Manuale Conseridianum et ante vesperinum
Pivko Joannis de Kakasfalva.

67, 74, 82, 83. (264, 265, 266, 267)

De passione christi. Pivko Joannis.

68. (268)

Provisio infirmorum.

69. (269)

Friebsterni Hof. Manuale visitantium aegrotos. 1764.

70. (270)

Polondos elbenei német nyelvén. 1757.

71. (271)

Német szent beszédek.

72. (272)

Friebsterni Hof Summa affectuum suspirantis animae in
hac laryngiarum valle 1785.

73, 76. (273, 274)

Külföldi orvosigok az egyes betegségekre.

75 kötet. (275)

Pituaale paranssi.

77 és 78 kötet. (276)

Schmidt Vilmos: Német nyelv 1828.

79. kötet. (277)

P. Jakosich János: Néhány szent élet-rajza. Latin.

80. kötet. (278)

Meditációkhoz latin jegyzetek.

81. kötet. (279)

Különféle persétlerymások.

84. kötet. (280)

Casus Conscientiae.

85. kötet. (281)

P. Schmidt Antonius: Német katekizmus. 1801.

86. kötet. (282)

P. Stanislas Dímot: Sacrosanctas de Christo patiente prologus

87. kötet. (283)

P. Káiserwándor édes anyja német imakönyve.

88. kötet. (284)

P. Friedlein Cyrillus: De varia meditationum piarum materia

89. kötet. (285)

Wittigauer Joseph. Ant. Modus Solae Missae Sacrificis assistendi. 1776.

(R. P. A. S. J. Phil)

90 kötet. (286)

R. P. A. S. J. Philosophica ad usum ecclesiarum

91. kötet. (287)

P. Quereck Ignac. S. J. Compendium vitarum virorum Sanctorum et
Venerabilium Societatis Jesu. Arzeris' arcképeval 1758.

92. kötet. (288)

P. Luster Joseph: Varia pietatis exercitia. 1793.

93. kötet. (289)

P. M. Liber breuatoris. 1794 (290)

94. kötet. (290)

Erénygyakorlatok. Német. Jók!

95. kötet. (291)

Orvosság különféle betegségekhez. Receptek.

96 (292)

Recollectionis Spiritus, Annae Cartes in Annuaia dama conscriptae. 1712.

97 kötet. (293)

N. N. P. J. Modus vitae religiosae secundum instituti normam transigenda. 1759.

98. kötet. (294)

G. Schmidt Antal (1801-1822. új kateketa) Katekismus. Kénes. 1809.

99 kötet. (fűrés.) (295)

Acta Synodi Nationalis Hungaricae Posonii celebratae 1822

100. kötet. fu (296)

Casus Conscientiae pro provincia. 1856.

101. kötet. (füzet folians nagyságban) (297)

A provinciánkat érdekelő történeti adatok 1785-1791.

~~Van benne névtári táradék is 1780 és 1802-ből lant: 104 köv~~

102. kötet. (füzet.) (298)

De causis et personis ad iudicium ecclesiasticum concurrentibus in Generali.

103. kötet. (füzet.) (299)

Catalogus Provinciae S. Joannis a Capistrano 1826.

104. kötet. (füzet) (300)

" " " " 1772, 1783, 1802.

105 kötet (füzet) (301)

" " " " 1855.

106. kötet. (302)

Casus Conscientiae 1778

107. kötet (303)

Catalogus Provinciae S. Joannis a Capistrano 1776.

108. kötet (304)

" " " " 1784.

109. kötet. (305)

Diarium Conventus Budensis in Aquatica. 1746-1747.

110. kötet. (306)

Dr. Kemény Eszmond költői művei. Gyulay Gál és egyetemi tanár előadásai után 1898. Bpest.

111. kötet. (307)

Chronicon Bulgariae scripsit. P. Blasius Kleiner Provinciae Bulgariae Minister Provincialis. 1764.

112. kötet. (308)

Dr. Eötvös József munkái. Dr. Gyulay Gál előadásai után. 1899.

113. kötet. (309)

Catalogus Provinciae 1777.

114. kötet (310)

Liber conceptuum perb. Capistranum Neubert. 1738 -

115. kötet (füzet) (311)

Relációk a Lutiskai és Plumbói zártkörű 1687-1695. iq (clava)

116. kötet. (312)

Arany János Epóza, Dr. Beöthy Zolt. 1903-1904

117. kötet és 118. kötet (313, 314)

Esthetika Dr. Beöthy Zolt. 1902-03.

118. kötet. 119. (315)

Az iróadalom történet elnevelésének fejlődése. Dr. Beöthy Zolt. 1902.

Sonettek. Bevezetés a Finn-Ugor nyelvészetbe Dr. Prinyer József. 1903.

120 - 124. könyv. (316-320)

Könyvtári katalógusok.

125. kötet (321)

1. Felirat Mária Teréziahoz a theologiai studium érdekelésben.
2. Simon Máté pálos atya rövidlő költésénye Nagy Ignác székesfehérvári püspökhez. 1778.
3. Mihály Károly S. J.; Peregrinus Colvariae 1638.
4. Sonetta del Card. Durini: in occasione de viaggi dell Giuseppe II.
5. Ferenc Fráterökös levele Tichy grófnak. 1790. sept. 8.
6. Danoss Mária letele és költésénye G. Jakovichhoz.
7. Vénusz vers Lipót halálára.
8. Pichler János német hírcsükköltésénye, mikor G. Jakovich József 1791. nov. 28. an Székesfehérvárra ment a püspök mellé.
9. Imago B. V. M. Matris Pietatis S. Bartholomaei de Bergamaschi.
10. Responso erudita Romani Ageris ad litteras Illmi Episcopi, qua in Hungaria Liberos Muranos caput attolere circa Sabarian significatum erat. 1779. dec. 18.
11. Inscriptiones Pio VI. 1780.
12. Lettera dell Emo Torrigiani al Vescovo dell'Aquila.
13. Salomon georgiai király levele a püspökhez 1781.
14. VI. Gius vátana a georgiai királyhoz. 1781. febr. 27.
15. Levél VI. Gius pápra beteq ségéről. 1781. apr. 18.
16. Copia delli due memoriali presentati dalli Ejesuiti alle M. M. S. S. il Re e la Regina di Portocallo.

- 17. Pii. Cuius papa levele I. János császárhoz. 1781. dec. 15.
- 18. Meiners levele egy síkesfőhervár kaplánhoz. Göttingae 1792.
- 19. Theresae Silesenses Vulgatae Romae 1772.
- 20. F. Paulinus levele a sanscrit nyelvéről szóló műve irigében. Roma ad S. Mariani de Scala. 1792. jul. 29.
- 21. Felice Caronni Barnabita levele P. Jakosichhoz 1791. jan. 17.
- 22. Baroveci level, mely egy római orlopról tárgyal 1782. Jakosichhoz.
- 23. Joannis Nicolai Episcopi Thirophitani Cardinalis Epistola 1779.
- 24. Anhänglichkeit der Slavischen Völker an das Haus Österreich. 1797 ^(Nagybaltázány)
- 25. Decreta pro coadjutoria Ecclesiae Coloniaensis et Monasterienseae.
- 26. Római level kiilöngéle egyházi bajokról. 1781.
- 27. Copia di Lettera del Conte Stokolberg ambasciatore di Russia a Varsavia a Monsig. Archetti in Vaticano apostolica.
- 28. Joannis Harduin S. J. Dissertatio, in qua Cyprian a Paulo reprehensum Petrum non esse ostenditur.
- 29. Todfelder S. J. concio dicta Pragae ad Academicos.
- 30. G. Vukovich Bonaventura olasz levele P. Jakosichhoz. Berlog 1791
- 31. Latin költemények az egyes püspökökről
- 32. G. Triebstorn ^{Christof} levele P. Jakosichhoz. 1788 marc. 16.
- 33. Gabelhofer dominikanus atya leve P. Jakosichhoz 1797
- 34. Pius papa VI. Josepho Episcopo Brixiensi 1787. sept. 13.
- 35. Pii. Cuius papa levele Mész Alajos eszernitához 1782.
- 36. Notatae horariae ex Alexandro Natali.
- 37. Dissertationes Theologicae.

126. kötet (322) j. 420

- 1. Ley János zsámbéki plébános levele P. Jakosichhoz, a melyben instablációjára meghívja. 1793. sept. 27.
- 2. Millasin Miklós püspök levele P. Jakosichhoz egy kőmászogi fölmentési irigben. 1793. febr. 28.
- 3. Magyarok a helytartótanács intézkedéseinek irigben. 1792. jan. 2.
- 4. Magyarok. Kéri, hogy seboríjál (P. Jakosich) rigge Lukács főhervárna, ha arra vissza írja. 1795. jan. 29.
- 5. Kolles József meghívóni P. Jakosichnak a gratulatiót. Pecs 1802. marc. 2.
- 6. Ballyán kibornok tudomásul vesni a káptalan megválasztását. 1785. aug. 14.
- 7. Viny levele P. Jakosichhoz.

- 8. Richard Josef vizitációs plébános levele B. Jakosichhoz az erseleki apácák gyűléséről iqsében. 1785. nov. 26.
- 9. Gottwalt Ignác weinborfi plébános levele B. Jakosichhoz. 1787. febr. 4.
- 10. S. Spatk alshim proviahi megközi B. Jakosichnak a gratulációt. 1795. febr. 5.
- 11. Udvoztlo' költömeny B. Jakosichnak.
- 12. Pray György B. Jakosichról adatkokat kérés.
- 13. Simonyi Cál levele B. Jakosichhoz Zola eszterháziakról iqsében. 1793. dec. 8. Pápiae.
- 14. P. Romanus győri karmolita levele B. Jakosichhoz történelmi adatok iqsében. 1792. nov. 20.
- 15. A konstantinápolyi tüz által elpusztult épületek.
- 16. Bremlechner Ignác gratulációs verse B. Jakosichhoz.
- 17. Szorosnyei M. levele B. Jakosichhoz a székesfehérvári templomról. Veszprém 1795. sept. 26.
- 18. Storvath Ignác levele B. Jakosichhoz egy könyv kiadásáról. Kőszeg 1796. febr. 12.
- 19. Mollik Tobias ,, ,, ,, a melyben jeli, hogy kiadványából küld. Eger 1786. jun. 1.
- 20. S. Spatkottom ir B. Jakosichnak, hogy a katonaságnak igaz akarla elhagyni a földvári konventet. 1792. márc. 3.
- 21. Gréta Josef volt franciskanus jelenti B. Jakosichnak, hogy a rágrabi püspök fölvette őt eszterháziak közé. 1793. márc. 6.
- 22. Buberle Terentian udvoztlo' verssei B. Jakosichhoz.
- 23. Sabelhofer János Gyula levele B. Jakosichhoz 1791. dec. 28.
- 24. C. Katarovich Péter levele B. Jakosichhoz. 1796.
- 25. Simonyi Cál levele a 13 ponti iqsében 1794. nov. 8. ~~Budapest~~ Pápiae
- 26. ,, ,, ,, külföldi dolgokban 1795. febr. 3. ,,
- 27. ,, ,, ,, 1794. júl. 26. ,,
- 28. ,, ,, ,, ,, 1794. márc. 19. ,,
- 29. Egy bécsi levélnek kivonata
- 30. Fejér György levele B. Jakosichhoz. Sopron 1793. apr. 29.
- 31. Egy olvashatlan aláírású level B. Jakosichhoz
- 32. Simonyi Cál levele B. Jakosichhoz 1798. apr. 10. Székesfehérvár
- 33. ,, ,, ,, ,, 1797. dec. 10. ,,
- 34. ,, ,, ,, ,, 1798. febr. 2. ,,
- 35. ,, ,, ,, ,, 1798. sept 5. ,,
- 36. ,, ,, ,, ,, 1798. aug. 17. ,,
- 37. ,, ,, ,, ,, 1798. sept. 24. ,,
- 38. ,, ,, ,, ,, 1792. nov. 20. Pápiae

- 39. Simonyi Bal levele G. Jakosichhoz 1798. jan. 13. Pétervárad
- 40 " " " " " 1795. nov. 1. Capriac.
- 41 " " " " " 1796. jan. 12. "
- 42 " " " " " 1796. jan. 1. "
- 43 " " " " " 1799. sept. 16. Pétervárad
- 44. " " " " " 1798. márc. 4. "
- 45 " " " " " datum nélkül Capriac
- 46 " " " " " 1795. aug. 1. "
- 47 " " " " " 1797. sept. 24. Pétervárad.
- 48 " " " " " datum nélkül Capriac
- 49. " " " " " 1794. sept. 20. St. Christina
- 50 " " " " " 1798. máj. 8. St. Fehérvár
- 51. P. Buberle Terentian ürvölete " 1800. márc. 11. Eszék
- 52 Simonyi Bal levele " 1798. jan. 7. Pétervárad
- 53. Neichel Jereuc " " 1796. febr. 25. "
- 54 Relationes ex Notitiis Fulginei editis 1796.
- 55. G. Vladimirovich Caskal Zastrogrol ir G. Jakosichhoz 1793. márc. 12.
- 78. 56. G. Jakosich által vásárolt könyvek jegyzéke 1798. jan. 3.
- 57. Sraner József görög nyelvű kitér levele G. Jakosichhoz 1798. máj. 21.
- 58 Fugler József görög nyelvű " " 1798. máj. 23.
- 59. G. Pavisevich József " " 1798. márc. 20. Eszék
- 60 G. Barlog Bernaudin kúri Kosa műveit " 1797. okt. 30. Komárom
- 61 G. Pomnyak Basil kirja a francia olasz háborút Verona 1799. márc. 28.
- 62. Simonyi Bal levele G. Jakosichhoz Buda 1799. aug. 3.
- 63. Geiss József, " " Jecioni 1798. jan. 12.
- 64. Rajléri Karoly " " Buda 1794. máj. 14.
- 65. Pichler Kar. " " Buda 1795. febr. 26.
- 66. Buberle Terentian " " Arad 1795. márc. 10.
- 67 P. Jozik László " " Mohács 1792. márc. 31.
- Martinovichról.
- 68 Spallottom " " Datum nélkül.
- 69. Zola József " " Brescia 1796. máj. 10.
- 70 Tamburini Petrus " " Jecini 1796. apr. 24.
- 71. P. Jozik László " " Mohács 1792. márc. 7.
- Martinovichról.
- 72 Simon Bal levele G. Jakosichhoz 1799. febr. 25. Pétervárad
- 73. Pichler Kar " " 1793. jan. Buda
- Prandstätter János Alapítványról

131. kötet. (füzet). (327)

1. *A tridentini asinat sessioi 1545-1563.*
2. *Quaestiones morales.*

132. kötet (328)

Protocollum Religiosorum in Conventu Prudensi. 1836-1855.

fr. Fallner Iurimus laicus	fr. Kunick Didacus laicus
fr. Ottayer Edward laicus	fr. Hampl Ignatius clericus
fr. Stoller Pacificus clericus	fr. Bussich Mathias clericus
fr. Trissanek Joachim clericus	fr. Busnovjovic Marcus clericus
fr. Stahortschek Daniel laicus	fr. Schneider Anastasius clericus
fr. Schiesser Aurelius clericus	fr. Koralitz Titus laicus
fr. Juriga Desiderius clericus	

133. kötet (329)

1. *Historia Religionis Societ. Jesu ejusdemque extinctio 1-90 l.*
2. *De operibus S. Augustini. 97-113 l.*
3. *Kurzer Entwurf der Streitigkeiten wegen der neuen Ausgabe des hl. Augustinus. 121-138 l.*
4. *Elogia, qua nobilis ac ingenua Regni Hungariae, Croatiae et Slavoniae juventus a scholis normalibus liberata ac pristinis et honestis studiis restitui humillime supplicat. 141-144 l.*
5. *Gravii Joannis Isaaci Newtoni dissertatio de sacra Judaeorum usibus et aliarum gentium. 147-169 l.*
6. *Panegyricus S. Josepho dicatus ad honorem C. Josephi Jakovsch defferente v. studio philosophico Cossegano 1782. 19. Martii 182-186 l.*
7. *Calendarium Libro Missali saeculi X. praefixum. 189-206 l.*
8. *Epithomen Chronologicae Historiae Mahumetanorum. 213-229. l.*
9. *Kriegstheater der Kaiserlichen Truppen. 237-239. l.*
10. *Representatio Provinciae S. Salvatoris, quam voluit Cardinali Primati submittere, sed non submisit. 241-250 l.*
11. *Öfvet versok Speck György kötelezete. 253-284 l.*
12. *Gratulatio pro Josepho Jakovsch. 285-294 l.*
13. " " " " 298-304 l. 1781.
14. " " " " 305-310 l.
15. *Ganócsy Antal latin levele Flammulitz Krüss piarista tanárhoz. Varad 1781. jan. 18. (Nyomtatvány) 313 l.*
16. *Proverbia in historiis dilucidata S. Josepho Jakovsch. 1782. 317-321 l.*
17. *VI. Pius pápa elött lefolyt immepelynek leírása Bécsben, (A Pessburger Zeitung 1782. ápr. 6. melléklete.) 223-330 l.*

- 18. Calepinus septem linguarum i. e. triplex inductio in historiam solima-
tico-Geographicam Physicam eorum G. Josepho Jakobich. 1781, Erdkeim
- 19. Tuziká belhi Seraphici,
- 20. Latin nyelvészorok G. Jakobich szerkesztése. Radna 1777.

134. kötet, Nyomatványok (330)

- 1. Flottenbrief des Erzbischofs von Caris über den Handel der Jemiten.
Augsburg 1773
- 2. Jure et legibus Regni Hungaricae. Keirad.
- 3. Assertationes ex universa Theologia dogmatica. Budae 1778.
- 4. Diákovski János doroznuajfelebanis korcsutols" st. jános elote.
Szeged 1804.
- 5. G. Joannes de Luca Veneti O.F.M. Oratio de laudibus divi Francisci
Assinatis. Romae 1742.
- 6. Lobrede auf das Jubelfest der hochw. Mutter Margaretha Bartschey
ord. S. Clara. von Edlinger Franz. Ofen 1790.
- 7. G. Pápusstich Antonius. Sermo de S. Joseph, S. Franc. et S. Antonio. Budae 1752.
- 8. G. Bavisserich Joseph. Sancto Joseph quinque Panegyres. Eszék 1776.
- 9. Lapis Angularis Ecclesiae Franciscanae in Aquaticae. 1731.
- 10. Feierliche Rede zu Ehren Leopold I. 1790 G. Redlich Aloys.
- 11. Dialog auf den Verlust G. Friderich Köch Catecheten. 1801.
- 12. Rede zur Sekundizfeier G. Petrus Becker von Joh. Veith 1857. Wien
- 13. Rede zur Jubelfeier Math. Viktor, Varji von Albertiny Apparatus 1826.
- 14. Rede auf dem hl. Stephanus von G. Joseph Quatner 1796.
- 15. Ossitaines Philosophicae. Budae 1805.
- 16. Rede auf die hl. Elisabeth von G. Otto Severus 1803.
- 17. Rede am Festtage der allerk. Dreifaltigkeit von G. Marim Stummer 1806.
- 18. G. Kostroschitz Gaskal; Asserta ex universa Theologia. 1837.
- 19. Rede aufs Jubelfest G. Felix Hliss zu Radna 1825 von Eberstaller Bernard.
- 20. Rede zur Primizfeier G. Jos. Matsek zu Radna 1817 " " "
- 21. Anrede an die Brüder Infanteriegruppen von G. Stojanovich Joseph.
- 22. De vanitate Magiae Vignae. G. Glycerius Hekits 1776.

135. kötet (331)

Testamni és lélekstani jegyzetok.

136. kötet (332)

Nyomatok a budai vizivárosi okmányokból

137. (333)

Csewarovich Gregor. Min. brov. allocutiones Capitulares 1824.

138. kötet. (334)

1. Litterae Originales S. Veigl Franc. S. J., et S. Joannis Schuka S. J.,
et India et aliorum S. J. Patrum 1752-1758. *tanárak I. kötetben*

2. De reformatione Provinciae Marianae.

139. kötet. (335)

De famulis conventus Budensis. 1828-1857.

140. kötet. (336)

Introductio in Historiam Ecclesiasticam cum Mappis
Orbis Antiqui.

141. kötet. (337)

De Missae Caeremoniis.

142. kötet. (338)

Narrationes Evangelicae de vita et doctrina Salvatoris
nostri Jesu Christi.

143. kötet. (339)

Egyszerűsített művelés; összeadás és kivonás; szoros és szűz
Házidolgozatok. Egyszerűsített és elbenedés.

144. kötet. (340)

A budai zarda kőzetési területének és a kő-
zetett dolgok összeírása. 1777.

145. kötet. (341)

P. Katancsich Péter: Dissertatio de columna miliaria ad
Essekum reposita. 1787.

146. kötet. (342)

Tractatus in Physicam generalem Aristotelis-Scoticam.
1766.

147. kötet. (343)

P. Brosch Joseph: Herminencia.

148. kötet. (344)

P. Katancsich Péter: Quarta ex Strabonis Geographia Appiani
Illyrica etc. Budae 1779.

149. kötet. (345)

P. Katancsich Péter: Notitia Dignitatum Omnium tam Civilium
quam Militarium 1779.

150. kötet. (346)

Rapulare exituum et perceptionum Conv. Budensis 1830-1849.

151. kötet. (347)

" " " " Carnificinae 1793-1810.

152. kötet. (348)

Exercitium des hl. Ignacius.

153. kötet. (349)

Rapulare Perceptionum et Erogationum 1849 - 1856.

154. kötet. (350)

P. Stanislas Timot' evetkes könyve

155. kötet. (351)

V. Pavich Emericus Accurata Series rerum memorabilium Conventus
et Ecclesiae Beldae-Aquaticensis. 1759.

156. kötet. (352)

P. János Gyik Anselm: Itinerarium et Epistolae ex Terra Sancta 1846-48.

157. kötet. (353)

P. Katalinich Petrus: Miscellanea rerum Canoniarum 1774.

158. kötet. (354)

P. Baumgärtel Aloysius: Historia Theologiae Literaria.

159. kötet. (355)

Introidus Theomovinarum Parochiae Ecclesiae Valpovensis 1737-1759.

160. kötet. (356)

P. Ferrnendän Eusebius: Adversaria. 1882.

161. kötet. (357)

Liber Fundationum Provinciae Bulgariae 1759.

162. kötet. (358)

Diatribes de Legum Annis sine lacrimis pertractata.

Budae 1765. (Nyomtatvány)

163. kötet. (359)

Libellus, in quo prodigia ad Terram Divi Antonii Budae
facta, nec non anathemata, sive dona voti causa facta
singulatim recensentur. 1766.

164. kötet. (fürst.) (360)

Statuta Generalia Arcensis Sacri Mil. Ord. Crucigerorum
cum rubra stolla a Clemente X. 1675. apostolica
auctoritate confirmata.

165. kötet. (361)

P. Ferrnendän Euseb. Adversaria 1872.

166. kötet. (fürst.) (362)

Hollán Költövény P. Jánosich listokönyve. 1809. Nyomtatvány.

167. kötet. (fürst.) (363)

P. Buchner Josef Über den Eidschwur. Buda 1794. Nyomtatvány.

198

168. kötet. (364)

A kert. felőli rártaépület kiadási naploja 1834-1839.

169. kötet. (365)

1. J. Schmidt Antal. Katekerisei

2. Schenatismus a beöltözés évei szerint 1818.

170. kötet. (366)

Libor continens Nomina et Cognomina Ordo inductorum Fratrum
nec non 1733 - 1810 professorum.

171. kötet. (367)

Tagebuch Leopold von Stolberg auf seiner Reise nach
Dülmen. 1821.

172. kötet. (368)

Libellus continens connotationem introitus e taxis Capellano-
rum, qui apud DD. Carochos sunt. Et Administratorum Tabu-
niensis, Csepeliensis et Kertészalásensis. 1770.

173. kötet. (369)

Rapulare Perceptionum et erogationum 1874-1879.

174-184 kötet. (370)

Gláraság hírtelési könyvek 1829-1900.

188. kötet. (371)

Ordo Ecclesiasticus pro Ecclesia S. Trinitatis Lombardi 1772

189. kötet. (372)

De Gratia.

190. kötet. (373)

Historia Ecclesiastica.

191. kötet. (374)

De jure et iustitia.

192. kötet. (fines) (375)

Brevis Historia Statuae ac Capellae Gratiolae B. M. V.

Almassiensis.

193. kötet. (376)

De vita Deiformi. Praelectiones dogmatico-Scholasticae
Parisii 1880-87.

194. kötet. (377)

Fischer Hof. Hermeneutica Novi Testamenti 1788

195. kötet. (378)

P. Spickehladius. Philosophia Rationalis in Academia Budensi 1748.

196. kötet. (379)

Oppugnationes Propositionum Theologicarum. 1764

197. kötet. (380)

De Existentia et Essentia Dei. 1747.

198. kötet. (381)

Antonio Deloge: Physica. 1732.

199. kötet. (382)

Franz Lighnic. Silesienensis Institutiones vitae christianae per exempla Romanorum Pontificum.

200. kötet. (383)

Die Volljährigkeit der Vernunft. (Vigaszt olvasom, mert ez a könyv meglátandó a ment irást és a papokat járj reusoknál mondja S. Káiser)

201 kötet. (384)

Relatione di Roma. Relatione di tutti li principi. Offici di tutto il stato ecclesiastico. Discorso nel quale si tratta delle qualità et abusi della corte di Roma. Discorso sopra le ragioni di precedenza. 1747.

202 kötet. (385)

Ignac Lantians; Physica 1749. in Academia S. J.

203. kötet. (Nyomtatvány) (386)

1. Eybel Joseph. Sermo, quem in auditorio magno Palatii Academici habebat 1773. 3. Nov. et defensionem jurisprudentiae ecclesiasticae 1774.

2. Oratio juridica, politica et historica notis illustrata 1745.

3. Schier Nystus exordium Augustinianum: Specimen Syriae Literatae. Viennae

4. Eustratii presbyteri constantinopolitani contra eos, qui dicunt animas statim atque e corpore solutas sunt, non operari etc. Zagrabiae 1770.

5. Assertionum ex universa Philosophia. 1770.

6. Három olaszlevél „A Diatriba” mű védelmére.

7. Wie die Alten den Tod gebildet. Berlin 1769.

8. P. Philippus ab Ochjevja: Epitome Vetusatum Provinciae Bosniensis Venetis 1765.

9. De Carolo Magno: Andreas Richter/Böhm. Hungarus 1663.

10. A. D. B. V. Thesium Historicarum Quinarium. Wittenberg 1663.

11. De Comitibus Imperii Romano-Germanici. 1670. Aldorfii.

204 kötet. (387)

P. Paschasius Carmelita: Opus tripartitum 24 Discursuum Prae-dicabilium 1680.

205. kötet. (388)

Inucleatio Parabolarum, quibus Christus Dominus usus est.
1694. Per Jacobum Brassaei

206 kötet. (389)

(((Szent Mária Szent szűzünk tagjainak protokolluma, 1847-1895.

207. kötet. (390)

In octo libros Physicorum Philosophorum Coripthaei Aristotelis
juxta mentem subtilissimi Theologorum Principis Joannis
Dunscothi.

208. kötet. (391)

Francisci Lithuici Libenicensis Archidiaconi Zabertini.
Abominabiles Haereticorum in una Alphabetico ordine
collectae. Roma 1619.

209 kötet. (392)

Physica et Philosophia etc. (Valószínűleg Soc. Jesu akadémia)

210. kötet. (393)

P. Frieb Pflanzbuch. Latin imakönyv. Régi stációsképekkel.
1798 körül vagy még előbb írta.

211. kötet. (394)

P. Frieb Kornettof; Német imák és elméletkérdések. 1774.

212. kötet. (395)

Tractatus in Physicam Aristotelis. 1734.

213. kötet. (396)

Necrologium Residentiae Vingensis.

214. kötet. (397)

P. Lanig Bernardus: Tractatus in universam Philoso-
phiam naturalem. 1669.

A könyvtáblájában van egy régi német stációs
képekkel.

Sírhely

Engedélyezve 72850/1900-X. 15 sírhely díjmentesen
29 tábla 5. sor 22-36. (G. Káiserkándor privátjelekért)

Kertünköt G. Kándor 1906-ban

igly akarta megmenteni. A zártá utcai fronton lett volna öt telek.
A telek mélyrege kertünkbe lett volna 12 öf.

A 3 körösre telek lett volna a 20 öf tőssz, 12 öf rólész a 240 öf ≈ 720 öf

Az iskola mellett telek 25 öl hosszú és 12 öl széles = 300 öl

A legfelső telek = 240 öl.

Az igen jó emberem, Dorner Gyula földmérnök ingyen meg-
vizsgálta a földmérést és a tervezetet. Az őt ház most (1929.)
már a zárdái lenne. (B. Kainertándor privátjegyzetei)

Az előzettel tett alapítványok
illetékmentessége.

"Maga azonban az előzettel tett misعالapítvány
mint jogügylet a m. kir. közigazgatási bíróságnak
2019/1894 és 581/1904 számú elvi jelentőségű határozatai
szerint akkor is illetékmentes, ha arról az illető
egyik vagy másik szerzet alapító oklevelét állítja ki."
(B. Kainertándor privátjegyzetei.)

Alapítványok és végrendeletek Kötelezvények és visszafizetések.

1. Csomó.

1. Bendl János végrendeletének jobbjára. 1885. okt. 10.
2. Blau Triguarsd Frigyes 1000 koronás misعالapítványa 1906.
3. Böhm sr. Wladhard Rozalia 400 kor. misعالapítványa 1903.
4. Blau Karolina végrendelete temetés és a mondandó sz. misétől
illetéktelen. Összege 1000 kor. 1882.
5. Christen Erőre 20 ftnyi teher nélküli hágyomány 1870.
6. Dreilinger György és Borbála 1868. haláluk után teher nélküli
5 ftos hágyományának a zárdának.
7. Ebert Erőre teher nélküli hágyomány 1880-ban a
zárdának ^{30 ftos} ~~100 ftos~~ ^{ig}, hogy az örököst évente 3 ftos rész-
letben költözzék.
8. Gerhardt Antal, Anna és Katalin 600 ftos misعالapítványa
1895. apr. 13.
9. Gerhardt Katalin 600 ftos misعالapítványa 1897. máj. 15.
10. Gold József sr. Peránszki Antónia végrendeletének jobbjára
1915. jan. 30.
11. Goros Daniel hágyomány (100 ft a cél nincs említve) 1867.
márc. 12.
12. Görgey Marton püspök 1500 ft = 600 ft. misعالapítványa a Kézvárosban.
13. Flapner Antal 1000 kor. hágyomány 1 sz. misére 1907. júl. 30.

14. Flainka József 1873. ban a zárvának 20 ftot hágyományoz,
A cél nines említve.
15. Harsmann-Mástoné sz. Murkhardt Ersebet 1904. dec. 27. a
zárvának 60 kor., a kálváriakapórnának 40 koronát hágyo-
mányoz. A cél nines említve.
16. Flinterovics István és neje Antónia 50 ftnyi adószékkel
1892. jan. 5. en visszafizették.
17. Hóller Adám végrendelete. 1906. nem kapunk semmit.
18. Kőváry Gizella végrendeletének jelése. 1905.
19. A Krammer Jók alapítvány 1000 ft. 1780. A bécsi államadó,
sági kötvényben. 800 ft n. é. 1912.
20. Levesey 1854. márc. 20. a zárvának 1 ftot hágyományoz.
21. Mistóczy Karoline 400 koronás alapítványa 1903. jún. 17.
22. Molnár Károly és Részö 6000 kor. adószékkel, 1902.
23. Neuschl, sz. Stumár Karolina 1000 kor. hágyaték 1907. márc. 11.
24. O. Novák Péter 300 ft hágyaték, mivel szűrtes volt,
megsemmisítették. 1816.
25. Benedek sz. Fellner Katalin 10 ft. hágyományoz sz. niszák-
re. 1884.
26. Crokosch Antalné 1903. 220 koronát hágyományoz.
27. Radvics Józsefné, 1914. 20 koronát hágyományoz.
28. Rausperger Katalin és Katalin 105 ftnyi tartozásukat
visszafizették 1897. júl. 16.
29. Reiner Anna a zárvának 25 ft a kálváriának
5 ftot hágyományoz 1883. márc. 9. A cél nines
említve.
30. Reiner József a zárvának 60 és a kálváriának
40 korona visszafizetése után megkapta a zálog
könyvet 1905.
31. Sinkó Mihály nyug. plébános végrendelete 1912.
32. Tábermann Surtos végrendelete 1600 kor. 1908.
33. Témpler Jakab végrendelete 3 ft. 1862. jún. 24
34. Wenderber Rozina " 500 kor. 1913.
35. Vovju Victorius 10 ftot hágyományoz 10 sz. niszre. 1835. aug. 5.
36. Viola Antalné a rózsafűzér ájtatosság fölbücsülésére
100 ftot hágyományoz 1893.
37. A vizivárosi plébánia az ott elhelyezett 882 ft tőkéből
1912. júl. 26. visszafizették 840 koronát.

38. Technischer Antal végrendelete 1827. ápr. 19. Nem lett
kifizetve.
39. D. Leesevich István és D. János Kálmán tabori lelkész hagyatéka
1995 forint D. Provinciaális átvette.
40. Einsussberger Jure hagyatéka 1903. Nem kaptuk meg.
41. Oroszky sr. Basilidesz Velonika 43 korona 84 f. hagyatéka.
Készen megadva, miután célra.
42. Tabella fundationum s. 1790-1800 körül
43. " " " " 1876.

2. Csomó
Tűltek egyenértékűvé.

3. Csomó
Épületjavítás és kövezetadó.

4. Csomó.
Kerítés és viaveretek.

5. Csomó
A Margit körüli rész kisajátítása. ^(15870 kor. 20 f.) Orgona (5000 ft)
Győntatósiak (240 kor.) Csiga lépcső 684 k. 39 f.
Harmadik II. otthon bérlete (1400 kor.) Kerti bérlet.
(80 ft.) Jöry Emil és Bogány Moric építési
dírvata az építkezés idejében 1913.

6. Csomó
Adóívék.

7. Csomó.
Plebániák határai.

8. Csomó.
Az iskolában szükséges felek eladása ötenként
10 ft.

9. Csomó.
Kálvária és stációk. Jókivisszafejtés.

10. Csomó.
Kálvária. Számtársok, nyugták és adókönyvek.

11. Csoró.

Dispensationes Matrimoniales, 1817. Liszka
viktora et Berrsenyi Eugenia 1922.

12. Csoró.

Classificatio Studentium Theologiae et Philoso-
phiæ Provinciae nostrae Agrariae et Linguae ecclesiae.
1786.

13. Csoró.

Számlák 1836-1844.

14. Csoró.

Theologia Dogmatica.

Theca I. f. 36

1. Computus parrificinae Budensis
2. Status Personalis in Comitatu Tolnensi existentis Conv. Fülvárosin
3. Tabula Religiosorum Obstantium.
4. Fassis Conventus Bajensis.
5. Helytartói tanács rendeltetési 1782.
6. Intimatum inditum Franciscanorum Epco Jaurinensi sub-
missum.
7. Patentales ARB. Joseph Pavistovi et tertium electi in
Provincialem 1797. 25. Maii Valcovarini
8. Inventaria omnium Conventuum 1784.
9. 13. Computus Conv. Zomboriensis 1784-1785, 1780-81.
10. Frescher Dorotya végrendeletének kivonata 1782.
10. 11. Inventarium Conv. Zombor. 1776. 1775.
14. Tabula Religiosorum in Archiepiscopatu Colocensi
15. Computus Conv. Zombor. 1741-1750
16. Aedificium Conventus Zomboriensis.
17. Fassis Conventus Zomboriensis 1784
18. Frescher Dorotya 4500 ft. obligatioi.
19. Extractus Introitus singulorum Conventuum
20. Dispensatio a vigiliis certorum festorum etc a conventu
XIV. 1771.
21. De nexu et iure Regni Croatiae relate ad Slavoniam
inferiorem. Ex variis Documentis 1812.
22. Extractus Privilegiorum et aliarum Regni Litterarum
in Cista Regni asservatarum.

- 23. A mohácsi zarda sereggyűjtött államirama kimutatása 1789.
- 24. Christovics Suro csanádi püspök avarata a provinciához az alapítványok ügyében. 1783. febr. 25.
- 25. A temesvári zarda folyamadránya az eddig elvont terméseket adományok folyósításáról. 1765. aug. 14. (Salvatorianus Provincia zaidója.)
- 26. A temesvári, Salvatorianus Provincia Let. Katalin kezeseséről és templomáról. 1752.
- 27. Új alapítványok bevallásáról és a kezeletti seregek. 1786. dec. 12.
- 28. A belgrádi és temesvári residentiak a bosnyák provincia javára megkereséssel. 1717. nov. 22.
- 29. A jászsegyi zarda 5300 jutnyi alapítványi pénzeinek kelleteről. 1783. apr. 18.
- 30. A budai zarda 1788. május 13-án megvalósított kárjainak és a többi hivatal betöltéséről.
- 31. G. Jánosik még egy látort kar Budára. 1788. máj. 17.
- 32. V. Urban pápa 1366-ban kelt levele a Raudkajtalához. A keleti missio ügyében (Wakringból) Friedrich Urban irása 1758.
- 33. A sarongradi protocolum másolata. Sarongrad leirása 1765.
- 34. Fenesy György levele a rigoritott és koncentricális feresesek ügyében. Cassa 1696. jan. 30.
- 35. Bernick Máté belgrádi püspök Varesi Agoston avarat ajánlólevelet, hogy Gyöngyösön, Kezkenyeten és Szegeden köinyoradományokat gyűjthessen. Luthika 1669. sept. 6.
- 36. G. Raudrich Mikal, provinciális G. Ragusai Bernardin és V. Seich József Budán és eszék Hagyaroságra kiilté misszionáriusoknak. Sibenik 1688. jan. 3.
- 37. A provinciának elhunyta 1702-1705-ig.
- 38. A bosnyák nép és szerzetesi a király párfogását kerik. Ok mar 20 éve, hogy Slavoniában bekezdettek 1709. dec. 11.
- 39. Bernick Filipe a savarsó alyákat vikarius provinciális vállaltasra hívja össze. 1765. okt. 27.
- 40. P. Balatovich János a savarsó alyákat rendi gyűlésre hívja össze. Gasega 1817. aprilis 16.
- 41, 42. A régi konventekről: Aracha, Ban-Morator, St. Demeter, Frankavilla, Margitsziget, Tadolva, Terulin, Ferka, Imolok, Zenta. Galgoc 1689. jul. 24.
- 43. A zardnai templomkriptában pihenő elhunytak 1741-1775.

44. Lipót király azon ferenccsek ellen, a kik a provincia kispalotnáját a török által megszállt területen akarják megegyezni.
Wien 1705. jan. 8.
45. Uukovári városi előjárósága bizorsítja, hogy a ferenccsek mindig Uukováron verették a plébániát. 1722. sept. 27.
46. VI. Károly a bosnyák provinciának 400 főtől alkotmányoz.
Szejon leirja a provincia szervezését a múltban 1712.
jul. 12.
47. Uukovári városi előjárósága bizorsítvánja, mint a
45. ik pontban 1722. dec. 20.
48. Oettingen Wolfgang gróf bizorsítja, hogy a Karlovici békekötés helyét „A Béke Anyja” címmel a pétervárad-i zárdának engedték át kápolnául. 1699. febr. 4.
49. A mitrovici plébániától átadják a világi papságnak.
1752. jan. 7.
50. Az császári hadsereg katonái tisztjeinek névsorozata, kik a Pétervári csatában elestek és a ferenccsek temetőjében eltemetettek. 1716. aug. 5.
51. I. József király megengedi, dacára a tilalomnak, hogy Nápolyi János a bosnyák provincia császári és királyi területen levő provincia zárdáit meglátogathassa. 1708. aug. 16.
52. II. János király az alarciasnagyságtól ügyében. Pécs 1521. S. Demeter napján
53. A Karlovici kápolnára 3000 császári fallozt adnak a pétervárad-i abtáknak, hogy az ország jólétéért imádkozzanak. Urasó 1699. aug. 17.
54. A Kapisztrana Provincia irói 1884.

Specol II.

- 1-28. A sárengrádi szőlőre vagy erdőskére vonatkozó okmányok 1725-1825.
29. P. Matrak levele G. Provincialisthoz. Uukovári 1825. jún. 21.
30. Az Alvinci zárdá leirása és birtoka. 1866. máj. 10.
31. Daja számvadása 1843. és 1883.
32. Buda „ 1784 - 1788
33. Campilongi „ 1862
34. Deva „ 1848 - 1852. és 1864 - 1865.

35.	Diakova számadása	1780-1781.
36.	Ennsdorf	1847-1848.
37.	Gradiska	1780-1781.
38.	Lansendorf	1847-1848.
39.	Mohacs	1785.
40.	Corsega	1835-1836.
41.	Radna államirónatömlés.	1789. jún. 19.
42.	Ennsvár számadása	1781-1784.
43.	Velika	1784-1788.
44.	Utkovar	1784-1785.
45.	Arad Inventarium	1776.
46.	Guntics	1775.
47.	Diakova	1776.
48.	Enns	1775.
49.	Földvár	1778.
50.	Mohacs	1796.
51.	Nassica	1775.
52.	Radna votivárgyak.	1776.
53.	Velika Inventarium	1788.
54.	Utkovar	1775.
55.	Ennsvár	1775, 1776, 1788.
56.	Buda	1912.

Theca III.

1. P. Pármay Pál minister Glis pastoralis levele, melyben az observantia regulae tárgyát. Ferraria 1531. június 18. (eredeti.)
2. Panny Miklós báró de Donnau 1708. aug. 30. írja, hogy a budavári városi francosok részére zártkérdésre alkalmas helyet jelölt ki. Buda 1708. aug. 30. (eredeti.)
- 2 a) P. Váradi János: Et bouyák francosok történelmi leírása. 1679. Kinyomatta P. Kaiser.
3. Et budai kerületéről, melyen keresztül zölös számvetésük mindenfelé szállított. 1793. jún. 15.
4. Ugyanarra vonatkozó okmány 1793. jún. 14.
5. Sebő András püspök bizonyítja, hogy a kis erdő Caputem et. helyesebb pontódarab kapisztránói st. János habitusától való. 1803. apr. 13.

209

53. A buda-vizivárosi kárhozati istentisztelet rendjéről. 1767.

15. Csomo
P. Kalmesich Péter kárhozati.

16. Csomo
P. Kalmesich Péter Itinerarium Romanorum.

17. Csomo
Az istentisztelet rendje. Klerikatusi szabályok.

18. Csomo
Dr. Brexnay Béla egyetemi tanár iratai. Közben van egy urino
építendő házának terveje.

19. Csomo
58 darab körlevél az egyes provinciálisoktól, vicarior
generálisoktól és Generálisoktól 1851 - 1904.

Az egyes évi körlevelekben előfordulnak az elhunyt
testvérek.

20. Csomo
P. Kaizerhándor sokszorított kárhozati.

Okmányok.

I. XI. Ince pápa 1677-ben ápr. 27-én megerősíti
a "Szent Anna" társulatot.

II. VI. "Károly" 1716. szept. 29. Verrich Ferenc József
poszegai prépostot kinevezi szerémi püspöknek.

III. XI. Kelemen 1717. nov. 22-én kelt bullájával, mely le-
csüggő olompocséttal van ellátva, megerősíti
Verrich Ferenc Józsefet a szerémi püspöki széken.

IV. A Szentcsék 1726. május 28-án a bosnyák ferenczrendi
tartomány részére megerősít néhány kárhozati.

V. Formula Sacramenti, quod S. Padi praestitit Verrich
Franc. Joseph electus episcopus Sirmiensis.

VI. I. József 1705. nov. 5-én megerősíti a bosnyák
ferenczeseket eszoldigi kárhozatiiban.

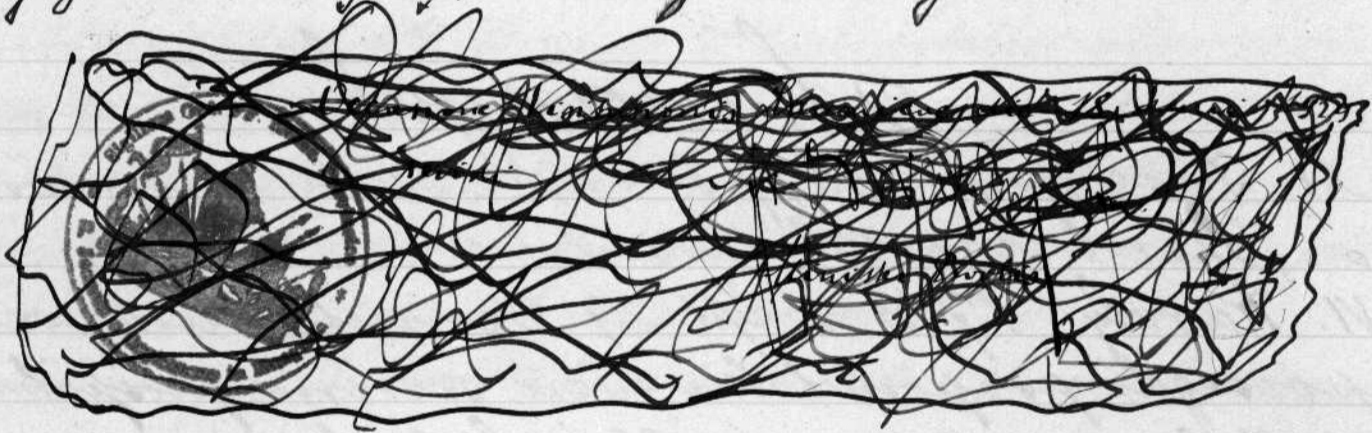
VII. Az esztergomi érsek 1732. okt. 1. megerősíti a "Septo-
telennel fogantatott Sz. Szent" Anya társulatot.

VIII. Szentföldi okmány azok részére, a kik mint a Szent-
föld jövevényi szerepelnek. 1780.

IX. G. Csewajovitch Gergely Doctori diplomája. 1807.

- X. O. Kosztrositz Sarkál Doctori diplomája 1837. (bádogyelencsén)
- XI. O. Sisulák Ágoston Doctori diplomája 1839
- XII. O. Kosztrositz Sarkál a szombathelyi püspök kinevesztéséről írt emlékirat. 1846. az egyetem bevételekor kapjántól
- XIII. Kulancsik Ferencet I. Ferenc király kinevesztéséről írt emlékirat. 1807.
- XIV. 1811-ben föszperesnek.
- XV. Archisodalitas S. Josephi Desjarae Spanni. 1893.
- XVI. Az olvassó társulat 1906.
- XVII. Török v. arabok lekeres.
- XVIII. Testamentum. Aquilae 1429. 18. Junii,
- XIX. Romai levél 1403(?) május 31.
- XX. Német Codex (von Treue des Heren) 2 laps.
- XXI. Török okmány Cópia

Fa ládikó. (Az erdőnyi provinciáé.)
 Megkeresett 1928. november közepén,
 befajertem 1929. május végén. O. Kőrösi Andor

Repertorium.

A ferencrend iigyében

1. Magyar történelmi emlékek"ből.
I. kötet.

1. Győzei kármeliták, a kik a ferencesek mostani zárdáikat bírták 40. l.
2. Bártfai ágostonrendiek " " " " " " 44. l.
3. Győzei 1521. nov. 20. Szoldyai Bernát Derecsényi Györgyöt és család-
ját fölveszi a Confraternitásban. 47. l.
4. 1521. A Ministor Elis elrendelte, hogy a rendtagok a régi és elött (1517)
földeseti lutheranuszok ellen mindennemű inderággal és beugr-
tanítással küzdjenek. 49. l.
5. Nyitra 1523. jan. 6. Horváth György és Bácsi Lőrinc házfőnök
a kolostor egyik részét meggy fennitani eladják. 78. l.
6. Bonyházi Mária négyvadászletében Péter 1523. sept. 4.
hagyományosa Szabonyi, megyesi, szászvárosi, szászvárosi és
törvényszármak. 98. l.
7. Lippai ferenc a mariana provincia provincialisa Bajoni
Benedeket és családját fölveszi 1523. okt. 6. a Confraternitásban
Nagyváradon. 100. l.
8. Róma 1524. marc. 11. VIII. Koloman pápa megerősíti, hogy a szigori
ferencesek a környéki zárdákat elhagyhassák. 124. l.
9. Nagyvárad 1524. marc. 20. Pésváradti Sátor a salvatoriana
provincia provincialisa Bajoni Benedeket és családját
szintén fölveszi a confraternitásban. 124. l.
10. Buda 1525. jan. 12. II. Lajos király megparancsolja a soproni
tanácsnak, hogy kárpótolják a soproni ferenceseket, mert el-
hált plébánosok által, hogy P. György hisziónokok lutheranusz-
muszól vadolta, a zárdának költségeket okozott. 187. l.
11. Buda 1526. jun. 21. II. Lajos király kéri a ferenciek
jeste és budai kolostorától átvett pénzekről. 266. l.
12. Szászvárad 1527. jun. 24. Desháze (Szilágyi) István és neje
a bosnyák ferencesek részére Berdovezen (Goricán)
új kolostort alapítanak és ad járadvánnyal. 324. l.
13. Lippa 1529. apr. 2. János király kéri VIII. Koloman pápát, engedje
meg, hogy Frangopan ferenc a római provincia provincialisa
az oroszok szolgálatában való maradjasson. 441. l.
14. Róma 1525. máj. 30. VIII. Koloman pápa megerősíti a szigori ferencesek
konstitúcióját. 204. l.

15. Az egri püspök 1528. ban a gyöngyösi zarátkate
2 pteket adott. 519. l.

II. kötet.

A következő zarátkák fordulnak elő 1526-1569. ig.

1. Albaecclesia (Fehéregyház Entélyben) 487. l.
2. Bakó (Holtváram) 487. l.
3. Bányá 571. l.
4. Bathos 469. l.
5. Brassó 468. l.
6. Bemény 180, 499, 507. l.
7. Buda 180, 499, 531, 532. l.
8. Csarad 507. l.
9. Chákán 474, 498, 533. l.
10. Chykh 468, 487, 499, 575. l.
11. Creke 507. l.
12. Debrecen 119. l.
13. Egervar 498. l.
14. Felfalu 180, 487, 498, 503. l.
15. Fatah 488. l.
16. Galgócz 499, 507, 532. l.
17. Gerla 468, 469, 489. l.
18. Gyengyes 180, 468, 469, 507, 575. l.
19. Gyergy 499. l.
20. Gyula 469, 571. l.
21. Hederhely 499, 507. l.
22. Hunyad 488. l.
23. Karansebes 180. l.
24. Köröshegy 498. l.
25. Kusaly 570. l.
26. Kolosvár 178 ~~180~~, 473, 487, 570. l.
27. Liptóvia 489, 507, 532. l.
28. Megyes 487, 571, 522. l.
29. Mohács 531. l.
30. Ormosd 507. l.
31. Ozorva 499. l.
32. Pakos (Pates) 488. l.
33. Salota 532. l.
34. Sápva 499, 500. l.

35. Remetine 507, 532. l.
 36. Sobes 481. l.
 37. Sellye 532. l.
 38. Sovaš 489. l.
 39. Strigonia 180, 531. l.
 40. Szeben 113. l.
 41. Szeged 507, 533. l.
 42. Szendrőtelek 507, 533. l.
 43. Szécsény 499. l.
 44. Szőlős 522. l.
 45. Tata 180. l.
 46. Tergovist 481. l.
 47. Torda 468. l.
 48. Tóvis 180, 469, 481. l.
 49. Vámos 489, 507, ~~499~~ 499. l.
 50. Varad 180, 469, 474. l.
 51. Varasd 127. l.
 52. Vésztőhely 180, 481, 488. l.
 53. Visegrád 180. l.
 54. Zalárd 473, 489, 534. l.

III. kötet.

1. 1535. febr. 1. Szalárdhy András a szécsényi zárdának 3. ptk. hagyományos. 10. l.
2. 1535. nov. 21. Ferdinánd király a berdoveezi/garica ferencesek zárdá alapítólevelét átírja és megerősíti. 55. l.
3. Sopron 1537. aug. 3. A soproni ferencesek felhatalmazták a tanácsot, hogy ingatlanaikat adják el és azok árából javítsák ki templomaikat. 178. l.
4. Gyöngyös 1538, 1539. Gyöngyös városa elítelt nolgáltak az ottani ferenceseknek, kiket a lutheranusok megrágalmaztak. 308. l.
5. Bécs 1539. aug. 9. Morone murensis a magyarországi ferencesek bizonyos ügyét pártfogólag ajánlja a kardinális protektorának. 387. l.
6. Bécs 1540. febr. 20. Anna királyné a possonyi ferencistörvényre utalva, hogy a katonaság zárdájának zárdájukban adjanak helyet. 439. l.
7. Pozsony 1540. marc. 3. A helytartótanács értesíti a királyt, hogy a ferencistörvény nem kötelesek zárdájukat katonai karnak, lakva átengedni. 441. l.

8. Bécs 1540. aug. 25. Ferdinand király beleegyezett, hogy a pápa engedélyével Borsonyban a lerombolt két szerényház át helyettesít, a klarisszák templomába. 480 l.
9. Szentendre 1540 okt. 21. A tábori főlehelvő adja a visegrádi franciszkok két hordó bors és szárított halat. 503 l.
10. Bécsyihely 1540. okt. 24. A zengi kolostort az orosz és a város biztonságát rombolatta le Ferdinand király 504 l.
11. Bécsyihely 1541. jan. 1. Ferdinand király az observans franciszkok oltalmába és pártfogásába veri. 519 l.

IV. kötet.

1. Alsólendva 1542. október 15. Bánffy Lászlóval: Keglévichanna a Semenyei ferences kolostor templomába újat elteremtési és végrendeletet tesz a zárdájáéért. 102 l.
2. Borsony 1543. január 22. Frangepán ferenc a római provincia volt provinciális és mostani egy püspök a Borsonyi ferencesek zárdá részére végrendeletkorik. 192 l.
3. Bécs 1543. júl. 12. I. Ferdinand király megígéri, hogy a Sereg-
százi ferencesek kolostorát a munkácsi vár tisztjén erősséggé alakítsák át. 282 l.
4. A kolozsvári klarisrendi apácák tiltakoznak, hogy a város tanács a zárdájuk nagyobb részét elfoglalta. 1544. febr. 16. 342 l.
5. A salvatoriana provincia több, az ő szabadományára vonatkozó levelet átirat. 1545. szept. 15. 434 l.
6. Geget 1545. dec. 25. Abádi Benedek volt a lutheranizmus terjesztője és a budai bassa kegyéből az iskolában és a nagy (alsóvárosi) templomban tanít. 451 l.
7. Tolna 1545. dec. 25. Szegedi János Tolnára ment (a lutheranizmust terjesztő); a város vele van török határakkal. 457 l. 1537-ben Theodózi János franciszka volt itt ^{hitvalló. II. kötet. 1485 l.}
8. Bécs 1546. márc. 10. Ferdinand király megparancsolja Ungvár Jánosnak, hogy a varasdi franciszkok adja vissza a varasdi várhoz elfoglalt Kochán birtokot a varasdi kolostor helyreállítására. 464 l.
9. Kyitra 1546. április. A nyitrai ferencesek romlott munkákat 40 jobbat adták. 487 l.

V. kötet.

1. Város Nagocsi Márton 1549. jún. 9. varasdi hárfenők jelen-
ti, hogy a Báthori kolostor szabadományára bognárokat küld-
dött. 170 l.

2. A Szombathelyi, Beregszászi, possonyi, pápai ferences rárda 1550. febr. 10. pénzszegélyben névesültek. 298. l.
3. 1550. június 25. Ferenczdi János possonyi ferences atya igazolja, hogy Bekri Lajos a segédsi rárdaból elvett tárgyakért 1000 ftot befizetett. 370. l.
4. 1551. június 16. I. Ferdinánd király a possonyi rárda részére bort és bursót utal ki. 538. l.
5. 1551. ápr. 24. I. Ferdinánd a pápai rárdaért 70 ftot utal ki. 516. l.
6. 1550. márc. 3. Somogy megye községeinek levele Ferdyák Tamással, melyben elmondják, hogy hullamákat szerint a törökök a hedertelyi ferences rárda felkavarják építeni és birtokukba venni. Itt a megtörtént Somogy megye községe van téve. Engedje meg, hogy ők azt teljesen lerombolják. 307. l.
7. 1550. aug. 19. A soproni ferencesek kérik a Bódi Jenővel tett alapítvány évi kamatainak kiadását. 392. l.
8. 1551. nov. 4. I. Ferdinánd a galgóri ferenceseknek bort és gabonát utal ki. 611. l.
9. 1551. dec. 31. A marosvásárhelyi országgyűlés vallásügyi határozatában elrendeli, hogy a ferencesek előbbi rárda-jukba visszatérhessenek. 630. l.

I. kötet.

1529. július 22. Mihály kalocsai prépost jelent a királynak, hogy Buda, Keresztély, Szék, Echee, Ebes, Szekszárd, Tolna, Baka és más sok városból és helységekből a nép menekült a török elöl, a ki már Eszéket is elfoglalta.

V. kötet.

Tolna 1549. aug. 3. Zsigor Imre Tolnára jött, de alig telt el 3, 4 esztendő két hét alatt a lutheranizmusnak meggyerme. Visszatérve ismét Tolnára a budai bassa védnöksége alatt 7 hónapi működésén alatt 60 iskolai tanuló és 500 hívőt szerzett, igazgatója Vladih Matyásonak. 188, 189 l.

Magyar Történelmi Társulat.
1855.

1. 1269. Keresztelő sr. János tiszteletére épül a vasi ferencesek rárdaja. Volt Sa. János evangélista tiszteletére is rárdajuk, az az olaszoknál plébániatemploma volt. 99. l.

2. 1298. júl. 5. A pesti ferencesek templom előtti téren országgyűlést tartanak
108. l.
3. 1301. jan. 14. III. Endre király a ferencesek St. János evangélikus templom-
máza temetése el. 109. l.
4. 1301. János kaloccai érseket és Jakab szepesi püspököt is oda
temetik. 109. l.
1861. VII. kötet.
1569. A szabolcrai ferences zárdá 100 forint segélyt kaps. 252. l.
1861. IX. kötet.
1358. febr. 18. Lajos király a járdóczi ferencesek sokrestyifőbenc
aláírja a velenceikkel kötött békét. 23. l.
1863. XII. kötet.
1511. szept. 8. Az obudai (klarissza) apácák befizették az 50 forint
kárterítést. 72. l.
1529. apr. 11. Előfordulnak a vári ferences apácák, a kik a ferenc-
cesek zárdájai előtt laknak. 105. l.
1867. XIII. kötet.
1649. szept. 29. volt a siirnegi ferences templom felszentelése.
247. l.
1844. XIX. kötet.
1684. A régi Athiai ferencesek templomának és zárdájának földai
meg álltak. 173. l.
1878
1606. Földök és brésingy. Boesky István moskovic, hogy ő
est a két várat nem ígerte oda a töröknek. 67. l.
1883.
1710. Jávorszki Mihály ferences atyát Rátkózi Munkácsra küldi
várkaplánnak. 383. l.
1884.
1703. nov. 29. az evangélikusok brésingyben gyűlést tartottak. 741. l.
1881.
1551. apr. 27. Ferdinánd a pápai ferenceseknek 70 forint utalt ki,
452. l.
1557. június 16. Ferdinánd a possonyi ferenceseknek az esztergomi érsek-
ség jövedelméből bort és búrát utaltat ki. 453. l.
1551. nov. 4. Ferdinánd a dicsmábi és tiszolói tetrés szerinti
menyegszéket utaltat ki a galgóczi ferenceseknek. 457. l.

1554 apr. A possonyi ferencesek segélyt kérnek, de nem kapnak. 678. l.
1554 apr. A nagyszombati ferencesek konyvtermek és könyvtárak helyreállítá-
sára segélyt kérnek. 679. l.

1554 május 26. A nagyszombati ferencnek 40 ftót kapnak, a postouyat
100 ftót. 679. l.
1552. aug. 18. Ferdinand király a kamarát, hogy a segesi ferenceseknek
a fölök kölcsönbe vett 6000 ft. után 5% kamatot fizessen.
évenként. 676. l.

1554. sept. A possonyi ferencesek a királytól ruhát és élelmiszert
kérik, 681. l.

1558. sept. 18. Ferdinand király utasítja a kamarát, hogy a possonyi
ferenceseknek 100 ftót évi 25 ftóval fizessen ki. 687. l.

1552. A nagyszombati ferencesek a királytól bort és buzát kérnek. 458. l.

1552. márc. 10. A király a nagyszombati ferenceseknek kiutalhatja. 459. l.
1890.

1482. jun. 2. A vári beginák és az obudai klarissák köztijer,
123. l.

1594. a török elfoglalja Sztát és okt. 1. Papiát 373. l.
1892.

1731. Kormis Eszignand végrendeletében nem felejtkeznek meg
a kolozsvári, mihhári, esiksonlyai és deési ferences
zártekről. 175. l. Ugyanent lásd 178 és 179 lapon.

1518. Lajos király Nagykárolyt, Kaplont és más helységet a Bá-
thori családának adományozta. 382. l.
1893.

1656 apr. 10. Rakóczi György a Mihhárián letelepedett boszniai
ferenceseknek protectionális levelet ad. 466. l.

1745. sept. 10. Egyszerű az observans és minoriták közt
a praecedentiáról és közigazgatóról. 621. l.

1749. jul. 3. A minoriták kötelezik magukat, hogy elővá-
helyre nem fogadják letelepedni. 621. l.

1750. jan. 2. Sükösd Máté provincialis kérés az observans
és conventualisok közt egyszerűt illetőleg. 621. l.

1754. május 26. XIV. Benedek pápa meghatározta az observansok
és conventualisok közt praecedentiát és mandicatiót.
622. l.

1895.

440 — 755 Lapiq a Speculum vitae beati Francisci et Sacerdotum eius 1504. ben kiadott példányból hozza a frankovillai, az esztergomi és a segedi csodálat, a mariana provincia provincialisainak névsorát, és a rendi gyűléseket.

1900.

1422. okt. 12. V. Márton pápa megerősíti a kuzali ferences zarátkat. 3. l.

1424. dec. 7. V. Márton pápa megerősíti a jelfalusi ferences zarátkat. 3. l.

1448. apr. 6. Vízaknai Miklós kéri V. Miklós pápa engedélyét, hogy a volt jockafalvi postozásúkat átadhassa a ferenceseknek a mikólfalvi plébániával együtt. 4. l.

1450. apr. 12. V. Miklós pápa a diódi (másként tövisi) ferences zarátkat visszavéve bucsúkat engedélyez. 5. l.

1472. dec. 15. VI. Sixtus pápa Veranói Gábor ferences atyás ordályi püspöknek nevenéki. 9. l.

1489. máj. 19. Monorlói Csopor István zágráb megyei pásztor Váralja nevű birtokán a ferencesek visszavéve zarátkat és kápolnát alapított a kéri János pápát engedjona kápolna visszavéve bucsúkat. 10. l.

1489. aug. 18. Lichtenstein Kristóf Velsperg birtokán Cassan körében a konventuálisok helyett Obsorvásokat kér János pápától. Megengedtetik. 13. l.

1718. jan. 27. Ferenciek Bonaventura volt a rademi residentia praesidense. (Conventualis.) 159. l.

1687. dec. 29. O. Rákány Ferenc de salvatoriana provincia tagja, Krímpfi Flóra gyóntatója habitusa pontosítás. 339. l.

1902.

1725. 3. Junii Az Urnapi processio Kaplonyban tartatott szép solennitással az Szent Franciskanusoknál. 103. l. Gróf Károlyi Sándor naplójából.

1725. 2. aug. Cortinucula napját szép solennitással és gyűléssel celebráltam Kaplonyi szentegyházban az Szent Franciskanusoknál Jelennek dicsőítésére. 264. l.

1903.

1717. Nagyszőlős lakosságára jobbra menekült a tatárok elül. A tatárok mindössze 9 parantot fogtak el; ezek közül 3 megszabadult. Elvittak egy ferenczrendi atyát is, a kálvinista papot pedig megragotatták, felgyújtották a szép plébánia templomát stb. 444. l.

1553. Kassa. Az élelmesésre kasmáltassék fel a ferencesek által elhagyott kolostora is. 472. l.

1901.

1456. máj. 17. Varsáui István a Salvatoriana Provincia vikáriusa is Salotáról Kapistráni Jánosnak a szemet ügyeiről; fel a pápai bulláktól stb. 204. l.

1459. jan. 21. Zakariás Varsáui István jeltéri a Celanói gróf jeltérét, hogy legyen létesítet Kapistráni János szentté avatására érdekében. 219. l.

Kelentülkül, Bácsmegyei Körtv. Pulars keri Kapistráni Jánost, hogy őt és családját szabadítsa meg a kínzó betegségetől. 221. l.

1904.

1544. A ferencesek elöljárójuk tudta és beleegyezése nélkül elhagyták Lőcsét, 53. l.

1493. jan. 2. A pápa Saegedi Benedek ferences atyát kinnovári Trinopolitánusi püspöknek és a nagybárádi 200 fős stallumot bírassa. 162. l.

1496. aug. 6. A pápa megengedi, hogy a ferencesek elfogathassák Bóka falván a pálosok által elhagyott kolostort. 179. l.

1706. aug. 27. Majtényi Klára a nyitrai ferenceseknek 100 fős házfőnöknője. 130. l.

1676. Hartváni András a Kassai ferencesek templomába fenestetett el ápr. 22. 156. l.

1493. ápr. 16. Székely János, keri a pápától az engedélyt, hogy Friedau (Ornrod) birtokán kolostort és templomot építhessen és azt a magyar vagy szlávon Oberwain ferencesekre bírassa. Megkapta. 165. l.

1809. Walter táborvezető megüente a Korriaromi ferences zsinát nov. 22. én. 397. l.
Ferenczrendi formularis könyve a gyulafehérvári könyvtárban. 484. l.

1905

1539. márc. 28. Werbőczy István Csily András ferences atya édeskeben
ir a pápának. Csily András a budavári háznak volt
a tagja s Werbőczy a zarda stomméja volt. 335. l.
1539. jún. 3. A pápa Cesinai Péter a boszniai tartományfőnökök
inquisitorra nevezte ki. 336. l.
1539. aug. 23. ~~XIV. János~~ pápa a generalis kérésre a labradoriana
provincia védnökevé az egri, varadi és erdélyi püis-
pökököt rendelte. 339. l.
1540. ápr. 30. Csily András ferenczrendi atya ir a pápa a szeretke
való visszatérésre kinyilvánította. 341. l.
1540. július 15. A dalmeit provincia meglepve Romától az em-
gedélt, hogy a provincia'is 4 évig megtarthassa hivatalát.
342. l.
1544. május 31. A pápa megengedi a boszniai ferenczrendi test-
véreknek, hogy bírnokok és bármely püspök által
fölmentelhetik magukat és a sz. rendeket egy
napon is felvehetik. 349. l.
1528. jan. 8. A pápa megengedi Frangepán György ferenc-
zrendi szerzetesnek, hogy bármely javadalmat meg
érsékreget is elfogadhasson. 315. l.

1906

1554. dec. 18. Hedekhelyi Holostanunkat a törökök elvették
jök foglalták. 117. l.
1555. jan. 29. Magyarok 118. l.
1555. márc. 13. A török elalt a hedekhelyi zarda elfoglalásától.
121. l.
1765. szept. 20. Festetics Kristóf a hedekhelyi ferencesek templomai-
ba tenneteti magát. 564. l.
1765. szept. 20. Festetics Kristóf leányainak nagyvonalú klaustrum
apácáinak, illetőleg a kanoeritnők évenként 120 ytot
utaltat ki. 578. l.

Csánky J.: Történeti Földrajz
a Hunyadiak korában.

1. Csak említés! I. kötet.

- Gyöngyös 1500 okmányi országos levéltár Dl 20934. sz. 54. l.
- Szepesváralja III. rendi apácák 1442. bev. 255. l.
- Sóvár 1491. egy nemes ország végrendeletében 284. l.

Slononva 1488. D. 14576. 337. l.

Patak jencenok és klarinok N. 13846. 338. l.

Varanno. 340 l.

Croke, Croke 1459. 346. l.

Besegarsza 411. l.

Seollós, 430 l.

Salmat, 1467. 469. l.

Nagybanya 1408. 1430. 1457. 467. l.

Musaby 1459. 549. l.

Debrecen XIV. XV. században. 598. l.

Magyarország a Kőrösalföldön a Marosna provinciáé. 600 l.

" Slaviban 600. l.

Gyula 647. l.

Gyula ma pusztá Betács és Gyula közt. 657. l.

Szeged. 677. l.

Lippa 1327. 764. l.

II. kötet,

Cseri 1428. 1478. 17. l.

Ottora 1428. 1478. 19. l.

Karássebes 1428. 1478. 21. l.

Aracs 1370. 225. l.

Baja 189. l.

Csörög 235. l.

Ujlak 289. l.

Corogvar 397. l.

Velike 398. l.

Pécs 1401. 1409. 464. l.

Stoderkely 1504. 578. l.

Tgal 1462. 578. l.

Seged 587. l.

Egervár 722. l.

Keombathely 1360. 729. l.

III. kötet,

Kanisza 1428. 20. l.

Stenthely 1445. 21. l.

Palota, 1491. D. 19702. 214. l.

Orkaférvár 1280. 314. l.

Györeyi 424. l.

Szita Bl. 19702. 1491. 492. l.

Győr 541. l.

Kisvártos (Kisvárt) 593. l.

Sopron 1484. Bl. 19017. 595. l.

Baró Forster Gyula
Magyarország emlékei.
I. kötet.

- Kassa. A ferenczrendi templom képei (falfestményei) 488. l.
 Merő-Telep valamikor ferences templomnak(?) falképei. 491. l.
 Csikonyi szárnyas oltár képei. 494. l.
 Eger. Minorita templom képei 502. l.
 Kolosvár a farkas utcai reform, valamikor ferences templomnak
 mésszerűen alatti képmaradványai. 508. l. 160.
 Okolicsna zártemplom festményei. 510. l.
 Cossogyi klarisszák sekrestyéjének képei. 517. l. 9, 11. l.
 Cossogy. A ferenczi templomának képei. 518. l.
 Csütörtökhegy. A minorita templom képei. 525. l.
 Buda. Kapistváni sz. János serlege 117-119. l.
 Tóvis. Valamikor ferences templom. 125, 126. l.
 II. kötet

- Kassa. 82. l.
 1 Olvinc. 95. l.
 6 Fejér eszter 97. l.
 Tokajfalva 106. l.
 Tóvis. 107. l.
 3 Borosjenő a balukányi malommal a ferenczrendi templom
 és zárba maradványai. 114. l.
 Lippa 117. l.
 Radvna 118. l.
 Mária Gyúd 133. l.
 Slobács 134. l.
 Pécs 141. l.
 Sellye. Graf Draskovitchféle palota nem pontos, hanem ferenczrendi
 zárba volt. 129. l.
 Siklós. 143. l.
 Kordaeva 157. l.
 2 Baja 169. l.

- 21 Baia 169. l.
 Kolluth 175. l.
 Zombor 180. l.
 2 Beregman 185. l.
 Gerla a Monostorere rigeten 203. l.
 Kusalj (a temesoben.) 218. l.
 Merötelegy 223. l.
 Nagyváros 229. l.
 Székely 1468. 233. l.
 Miskolc, Minarita karta, 245. l.
 János 251. l.
 2 Brassó 257. l.
 3 Csiksonlyó 267. l.
 Szarhely 1642. 271. l.
 Szeged 276. l.
 Esztergom 289. l.
 Székeshörvát 307. l.
 Fogaras 313. l.
 Brassó 1660. 334. l.
 4 Erdelnek 359. l.
 Kanta 360. l.
 Kilyén 361. l.
 Eger 368. l.
 Gyönögös 372. l.
 4 Déva 395. l.
 Rajdahungar 408. l.
 Jászberény 413. l.
 Kolozsvár 431. l. 433. l.
 Liptó 472. l.
 Okolcsó 476. l.
 Marosvásárhely 487. l.
 Miskára 489. l.
 2 Boldogasszony 505. l.
 Köhalom 519. l.
 6 Fülök 535. l.
 Székely 544. l.
 Székely 544. l.
 5 Ersekújvár 554. l.

- Galgóc. 555. l.
 Nyitra 567. l.
 Szabolca 574. l.
 2 Buda klarissák 602. l.
 2 Buda francisk 608. l.
 Pest " 609. l.
 Keoskunik 626. l.
 Malacka 659. l.
 Nagyszombat. 664. l.
 Pössöny 674. l.
 Pössöny klarissák 676. l.
 1 Alsósebes 689. l.
 2 Bártfa. 697. l.
 5 Eperjes 702. l.
 1 Andocs 719. l.
 6 Felsőreged 722. l.
 Köröshegy 723. l.
 Mezőtegyeny 724. l.
 Sopron 747. l.
 Ujnyirás 750. l. (minorita)
 Nyirbator 758. l.
 1 Aranyos megyes 763. l.
 Kaplony 768. l.
 Nagybánya 771. l. minoriták.
 Nagyszében 786. l. minoriták
 3 Csütörtökhely 798. l. minoriták
 Lőcse 815. l.
 11 Dics 864. l.
 4 Dunaföldvár 893. l.
 Lámontonya 897. l.
 Jorda 910. l.
 2 Becsko 918. l.
 Eszola 931. l.
 Székelyudvarhely 951. l.
 Nagyröllös 956. l.
 Németváradgrót 985. l. régi kolostor romok? Nagy Zalamentgrót? 1840. l.
 Németújvár 985. l.
 Lomkathely 995. l.

Sápa 1011. l.

Sálad a vásároszínhoz közele érdekében templom van a XV. századtól. Vasprém m.
1015. l.

Vasprém 1018. l.

2 Buzsácsi káptalan 1025. l.

3 Csáktornya 1025. l. és 1028. l.

Kerthely 1031. l.

Nagykanizsa 1035. l.

Simony 1039. l.

3 Csáka egykori vára, költöny, holostora 1050. l.

Flonoma 1051. l.

Sárospatak 1060. l.

Vasanna 1063. l.

2 Bányos 1090. l.

1 Arba 1089. l.

Serbenikó 1108. l.

Remetinc. Vasvár m. 1107. l.

Ferzato 1110. l.

Uj-lak 1111. l.

Ueglia 1113. l.

Zagrab 1117. l.

Száradvok

1889 évfolyam.

1 Egeri minoriták 1742-ben 16 teológusmonostori apátságtól 248.

a thordai ferenciek pedig részre 1348 97. denárt kapnak 100. l.

Hradisch ferencrendi zárdába léte János vásári püspök 211. l.

1882 és 1883. évfolyam.

Tűres Gábor ferenc alyaról 1685-ben 1882 evf. 415, 852 l. 1885 evf. 596 l.

2 Könyv 236 oldalon is nézd.

1898 évfolyam.

Magyar ferencrendiek a XVII. század első felében, 317, 405, 510,
600, 716, 814, 909. l.

Unjokori Okmánytár.

I.

A nagy-szombati klarisszatemplom látogatásának több püspök 40
napi búcsút engedélyez 1301. júl. 30. 14. l.

A kaproncai ferencrendi zárdának Keresz János 1321. dec. 24.
szóló hagyományoz. 640. l.

A porsanyi klarisszát a tized alól 1310. febr. 3. fölömentetnek 194. l.

II. kötet.

1325. sept. 30. XIII. János pápa a klarissáknak deismannusságot ad. 215. l.

1325(?) Nagyszombat bírája egy malomügyben a klarissák örökében Erzsébet királynéhoz kérelmet intéz. 234. l.

1328. sept. 15. A nagyszombati apácák a rései hegyen egy szőlőt kapnak,

ajándékba. 372. l.
Gyűjtemény 66. l.

IV. kötet.

1346. jún. 23. A jezsuiták generálisja, Fortanorius, utasítja a magyar
x Márton provinciálit, hogy Erzsébet királyné által alapított
klarissakárdá részére újoncokat vegyen föl. 611. l.

V. kötet: 1360 Pécs 357. l.
1350 Óbuda 393. l.

VI. kötet.

1353. május 26. Erzsébet királyné az óbudai klarissák részére
megveszi a szomszéd telkesket. 80. l.

1353. okt. 31. Magyar Sándor Margit Gerse, Alsar és Sárkönyör nevű
vasmegyei, továbbá Derse nevű verőre megyei birtok-
lát az óbudai klarissáknak hagyományozza. 127. l.

1354. jan. 27. I. Lajos kir. a fenti hagyományt jóváhagyja. 167. l.

1354. apr. 20. Az óbudai klarissák az örömi hatalomban szőlőt
vesznek. 191. l.

1354. május 6. I. Lajos kir. Agria fiának Congraonak meghagyja,
hogy az óbudai klarissáknak adja vissza Kandy
nevű júlismegyei birtokot. 214. l.

1354. jún. 9. Erzsébet királyné egy óbudai kőházat az ó-
budai klarissáknak adományozta. 219. l.

1354. május 6. Ezekor szintén egy mártírházat adományozott
nekik. 215. l.

1355. márc. 29. Az óbudai klarissákat Kandy nevű birtokba
akarják iktatni, de a margitszigeti apácák tiltakoznak
ellen. 279. l.

1355. márc. 29. Az óbudai apácák öröm nevű birtokba iktatnak.
287. l.

1355. apr. 26. Az óbudai klarissák két Adorján nevű bodrog-
megyei birtokba, melyeket nekik Magyar Sándor, Margit,
adományozott beiktatnak. 298. l.

1355. júl. 4. Erzsébet királyné az óbudai klarissáknak 8 egy
hívári fél malmot adományoz. 354. l.

Wenzel Gurestár: Új Okmánytár.

II. kötet.

1243. IV. Ince pápa a kunokhoz küldi a jezsuitákat. 172-174. l.
1291. Hume

III. kötet.

1271. Kunegunda cseh királyné Farkas magyar jezsuita atyát
a Bani protokolljának ajánlja. 264. l.

V. kötet.

1291. IV. Miklós pápa a sláviai jezsuita tartományfőnökök
felhívására, hogy két szerzetest inquisitorokat küldjön Boszniába.
46. l. és Theiner idm. I. 378. l.

1291. IV. Miklós pápa a Boszniába indult inquisitorokat Milutin Uros
szerb király jóindulatára ajánlja. 48. l. és Theiner idm. I. 377. l.

1298. VIII. Bonifác pápa a sláviai jezsuita tartományfőnökök
er, hogy küldjön inquisitorokat Magyarorszáig déli részre.
187. l. és Theiner I. 381. l.

VI. kötet.

És nélkül. 1234 körül Dossa traguri foglár a jezsuitákhoz
jelmonat és rárdát ajánlott, most ragyonát nekik ka-
gyonmányozza. 561. l. és tárlati Thein. saet. IV. 338. l.

IX. kötet.

1290. IV. Miklós pápa Lambertet a minorita szerzetest kineveri
veglai püspökök. 529. l.

X. kötet.

1291. IV. Miklós pápa János jezsuita atyát kineveri jadravi érsek-
nek. 41. l.

1295. VIII. Bonifác pápa János jadravi érseket felhatalmazza, hogy
az oszerói püspökségre püspököt kinevertesse. 187. l. és
Theiner I. 112. l.

1297. VIII. Bonifác János jadravi érseket kineveri trani érsek-
nek. 269. l. és Theiner I. M. I. 114. l.

1297. VIII. Bonifác pápa Péter jezsuita atyát kineveri spalatói
érseknek. 267. l. és Theiner I. 114. l.

1297. VIII. Bonifác pápa Péter kineverett spalatói érseknek
megengedi, hogy a napolyi vagy bármely más érsek
által jószándékossá. 269. l. és Theiner I. 113. l.

1299. VIII. Bonifác pápa Jakab jezsuita atyát kineveri
jadravi érseknek. 335. l. és Theiner I. 116. l.

1299. VIII. Bonifác pápa Jakab jadraai érseket megerősíti az érseki palliumot. 336. l. és Theiner I. 116. l.
1299. VIII. Bonifác pápa felhatalmazza Jakab jadraai érseket, hogy több személyt az egyházi büntetés alul feloldozhasson. 337. l. és Theiner I. 117. l.
1299. VIII. Bonifác pápa megengedi Jakab jadraai érseket, hogy papjaitól egyházmegyéje adósságainak törlesztésére adókoraiakat követelhesen. 338. l. és Theiner I. 117. l.
1293. Budai Klárisnak. III. Endre király megengedi, hogy Ulroy mester övére Bekásmezőre és a dunai szigeten lévő birtokait a budai ferenczeni apácáznak hágnányozhassa. 115. l.
1298. III. Endre király megerősíti az 1293. ki engedélyt. Lásd előbbi pontot. 297. l.

XI. kötet.

1264. Jegyzői okmány, mely szerint Trauban a Dossa Traubi polgár által az ottani ferenczeni apácának hágnányozott birtok el lett adva. (lásd előbbi oldalt a VI. kötet.) 538. l. és Farkas Illus. S. IV. 347. l.
A hágnányok ekkor Rajner volt.

XII. kötet.

1297. Kláé bíbornok megengedi, hogy a klárisz apácák részére Pozsonyban zárda építtessék. 604. l.
1284. Fővénnykeresi eljárás fr. Bonaventurá ^{ferences} raguzaai érsek és Janos subdiákonus közt. 128. l. és Farkas Illus. S. VI. 116. l.
1279. III. Miklós pápa Filöp ferences atyát neveri kei raguzaai érseket. 260. l. és Farkas VI. 114. l.

Okmánytár

a hódoltság történetéhez.

II. kötet (a IV. 8.)

Szeged. összes török okmányaink magyar fordítása. 283 - 357. l.

Hazarai Okmánytár (a. IV. 39.)

1278. máj. 3. Adrián ferences tartományfőnök levele a saját rendje és a nyitrai apácák közötti hágnányozás ügyében. 81. l.
1364. Jakab fia Miklós az esztergomi ferences templomban öhajót építtet. 276. l.

Kincour: Monumenta Ecclesie Strigoniensis.

I. kötet.

1245. aug. 18. II. Juce pápa, meghagyja az entergomi, kalocsai érsekeknek és a zógrabi püspököknek, hogy legyenek abban a fennsőbb iudicium -
teset. 359. l. és Theiner I. 199. l. és Weizel II. 179. l.
1235. aug. 31. IX. Bergely pápa a bosnyák püspököket valamint a domonkos
és ferences hárfőnököket Entergomban, ne hiúsítsák ki,
a frenestini püspök Andráš király elleni kiközösítését,
308. l. és Theiner I. 136. l. és Fejér Cod. III/2 45. l.
1263. aug. 3. Előfordul Márk ferences atya, az entergomi ország
bre. 488. l. és Theiner Mon. Hung. I. 244. Weizel III. 34. l.

II. kötet.

A nagyronombati apácák (klarissák)

1309. július 22. és aug. 20. A tized ügyben. 605 és 609. l. és 596. l.
1280. júl. Kunegunda Saardesben a klarissáknak zárdát
épít 120. l.
1280. aug. Ludán Göthard ferences atya testvérénök örsége
és árvaik közt egészeséget hoz létre a hátramaradt
birtok fölött. 122. l.
1288. aug. 6. Elek entergomi ferences hárfőnök jelenlétében
a nyultrigeti apácák és ferencesek közt teret
rendeltek. 247. l. és Fejér Cod. VIII/2 357. l.
1297. sept. 12. A magyar ferences provinciális felszólítja, hogy
gondoskodják a possonyi klarissák zárdájának építési szükség-
letekről. 412. l. és Fejér Cod. VIII/5 538. l. és Weizel XII. 601. l.
- Sopron vármegyé.

II. kötet.

Marixsai István a kis-martoni ferenceseknek több birtokot
adományoz 1420 körül az ő és hozzátartozóinak lelkiudvós-
ságára. 55. l.

Fejér Codex Diplomaticus.

Klarissák Possonyban: 1297. VIII/5. 538; VIII/2 84, 69, 121.;
1324. VIII/2 523. 1345. XI/4 284. 1392. XI/2 63. 1421. XI/6 358.

Klarissák Nagyronomban. 1256 VIII/2 372. 1291. VIII/7 157.

1299. VIII/2 177.

A nagyváradi-velencei klarissák 1340. VIII/4. 452. 1357. XI/2 64.

Az óbudai apácák, 1361. IX/3 240, 227. 1438 XI. 131., 1421. XI/6 405, 415,

A sárospataki klarissák 1391. XI/3 120.

1299. Rapold nagykorúak házfőnök 11/2 177. l.
1340. A ferencesek, dominikanusok és ágostonosok zárdáján egyenlő-
söl 140 kammingia, lezsenek. 11/1. 124.
1349. VI. Kelemen pápa a szászországi Ceregrind, a boszniai ferences tartó-
mány vikáriusát boszniai püspökhöz nevezíti. 11/1. 695.
1373. XI. Szegey pápa kever a ferenceseket IX. 4. 510-584.
1379. VI. Urban pápa kever " " IX. 5. 325.
- A budavári klarisszák 1421. 11/6. 415; 1435. 11/2. 638; 1437. 11/2. 547.
1366. S. ferences atya Bulgáriában 50 nap alatt 200,000-ot keres.
lett. 11/3. 602.
1297. III. Andrásh király jelen van a pozsonyi ferences templom
felmentésénél. 11/2. 86.
- A ferencesek panaszai a magyar kérés ellen. 11/1. 369.
1278. A kúrok megértesére küldetnek. 11/2. 404.
1278. Sokan a katolikusok közt működnek. 11/2. 403.
1280. Miklós a lengyel provinciaális 11/3. 45.
1280. Mátyás bibornok a rend protokollora 11/3. 46.
1361. Világiasokat vesznek föl a Landgrafenstadtba 11/6. 120.
1367. A székesfehérvári zárdának lovai és ökröl nagyor-
nyoznak. 11/7. 560.
1406. Boszniában Istóya király kitiinteti őket 11/4. 552.
1423. Bodos Jenő (Zanosa) zárdát kapmata 11/6. 563.
1431. Az observans ferencesek Boszniában 11/7. 410.
1335. A zaldári zárda VIII/4. 149.
1245. IV. János pápa Szászországba küldi őket. 11/1. 362.
1248. Gyuthon (?) (talán Győr) tartották a magyar ferencesok
templomnyitását. 11/2. 24.
1347. VI. Kelemen pápa megengedi, hogy a pécsi egyhá-
ságnak a ferencesek zárdáit építhessék.
11/1. 574.
1334. XXII. János pápa Vidus ferences atyát nevezni ki
nyitrai püspöknek. VIII/3. 737.
1246. Klaris Carpini János (apost) ferences rendi atya apostoli
nuncius a tatároknak. 11/1. 421.
1401. IX. Bonifác pápa megadja a PECSI ferences rendi
templomnak a pozsonyi bűnt. 11/4. 97.
1297. A pozsonyi ferences templom és zárda 11/2. 85.

Bosnyai apátság (lásd a 229. oldalán)

1297. III/5. 538, IV/1 138, 348; VI/2 65. 1429 X/7 108.

1391. A klarisszák Sibirben Dalmáciában X/8 329.

1280. V/3 44.

1280. Stephanus a ferences házfőnök Estergomban V/3 46.

1357. estergomi apátság X/2 599.

1254. Előfordul Halasus ferences atya IV/2 249.

Óbudai apátság (lásd a 229. oldalán)

1353. X/2 248, 1358. X/7 170, 1384 X/8 164, 1438 XI. 70, X/3 529

1373 X/4 556, 1367 X/4 110, 1382 X/5 569, 1407 X/4 70

1292 VI/1 216, 1355. X/2 433-435, 1365 X/3 495, 1367 X/4 43, 110

X/2 54, 1389 X/8 282, 299, 1395 X/2 284, 1405 X/4 402, 1438 XI.

71, 80, 130.

1432. Zágrábi ferenc szerzetes a. a. X/7. 438.

Harai adományok (a. II. 35-38)
VII. kötet.

1290. Moys mester irarogya a budavári klarisszáknek földesek adományok. 359. l.

VII. kötet.

1285. IV. László király Gáspár ferenc szerzetesnek "Shello" részére Chernem és Frejk birtokokról való adományát megerősíti. 197. l.

VIII. kötet.

1296. III. Endre király inti az ország nagyjait, hogy a budavári apátságtól adót ne követeljenek. 363. l.

Monumenta Romana Episcopatus Vespertiniensis.

I. kötet

1276. Agnietus, Antonius, Henricus de Strigonia et Paulus Svardianus ferenc szerzetes atyák fordítások elő. 293. l.

II. kötet.

1350. ápr. 8. Az óbudai apátság templom részére II. Kelemen pápa bucsúkat engedélyez. 132, 133. l.

1350. ápr. 8. János ferences atya a királyné gyónatója 132. l.

1350. ápr. 8. Az óbudai klarisszák világi szerzeteseket kérésre kaptak 134. l.

1357. júl. 11. Erzsébet királyné VI. Kelemen pápától folyamodik, hogy az általa megjelölt világi nőket az óbudai klarisszák zárójában látogathassák kérésre. 139. l. Az engedélyt megkapja 141. l.

1352. júl. 2. Az óbudai klarissák Lajos király által bucsukat kérnek és kapnak a Szentkeresztől. 155. l.
1353. aug. 31. Lajos király, neje Erzsébet és anyja Erzsébet királynék II. Ince pápától engedélyt nyernek, hogy az óbudai klarissák zarátkában látogatást tölthessenek. 159. l.
1353. aug. 31. II. Ince pápa megerősíti az óbudai apácáknak fenn tartott birtokadományokat. 160. l.
1358. apr. 8. Bucsungegylezés az óbudai klarissák részére. 174. l.
1358. dec. 30. Erzsébet királyné az óbudai klarissák és az ott levő szolgatársakat részre bucsukat kér és hogy az apácáknak még is területeket vegyék perences atyák a szolgatársak is kiszolgálhassák a Szentkeresztet. A válatok igazoló. 179. l., 180. l.
- Az öszes jogukat és kiváltságait megerősíti és átírja. 180, 181. l.
1368. június 2. Keszthely. A perences atyák kérésben sőt kápolnát és a körülvette levő térséget foglalják le. Erre a plébános bejöttökéket. 199. l.
1373. júl. 24. XI. Szegegy pápa az óbudai klarissák részére az eretegoni érseket, az egri és veszprémi püspököket jogvédőkke rendel. 219. l. 220. l.
1378. jan. 19. XI. Szegegy pápa átírja az óbudai klarissák kiváltságlevelét. 254. l.
1406. A Gyúdi templom, mint parochialis templom fordul elő. 350. l.
- III. kötet.
1433. július 7. Mátyás György és István bucsukat kérnek a szegedi perences templom részére. 86. l.
1448. jún. 24. Carvajal János pápai követ a budavári apácákat a perencesek joghatósága alárendeli. 135. l.
1453. márc. 27. Jakab budai perences atya engedély nélkül árté-
pelt sz. Agoston remeteremjébe, s miután már 20 éve, hogy ott van, folyamodik, hogy ott maradjon. 145. l.
1437. apr. 5. A székesfehérvári perences templom részére a perenc napjára bucsú engedélyeztetik. 101. l.
1464. febr. 27. Igali György perences atya szülőföldjén emelt kolostor alapításának megerősítését kéri. 170. l. Bullája: Theiner II. 295.

1424. dec. 26. Nagykanizsa. V. Márton pápa helyben hagyja a ferenc-
rendi zárda alapítását. 147. l. Benciek. 1484. sept. 19. 292. l.

1473. márc. 18. Mátyás király engedélyt kér, hogy Visegrádon a ferencesek
néhány kolostort alapíthasson. 151. l.

1490. márc. 1. Cecilius Angolo ordei gúspótk uszítását kap, hogy a
soproni, győri, kismartoni, jászorugyi, debreceni és
egyri ferences zárdákat reformálja és az óbudai apácákat
a reformált ferencesek gondozása alá rendelje. 316. l.

IV. kötet.

1492. okt. 24. Mocsai Zsuzsanna óbudai klarissza fogamodite, hogy a saigo-

1500. május 5. ^{szent III. vendi ferenc rendi apácákhoz mintesem át.} 3. l.

1492. dec. 13. Az óbudai klarisszák panaszra a budai jezsuiták ellen
vagyonszerzési engedélyt kaptak. 7. l.

1497. aug. 22. Magyar Szentferencs Laikus testvér III. Sándor pápától fogya-
modite, hogy a **találai** kolostorba, a homann a rendjének elűzte,
visszatérhessen. 84. l.

1505. ápr. 19. A ferencesek nem léphetnek át a ciszterciátok vagy
premonstrátiákhoz. 156. l.

1505. dec. 17. Ambrosius sromenyi quardian fordul elő. 161. l.

1513. sept. 13. X. Leó pápa az óbudai klarisszák temploma részére
szent engedélyt ad. 219. l.

1519. május 7. X. Leó pápa a fehérvári grófoktól a Szentferenc ma-
gyar tartományának jogvédőjévé teszi. 260. l.

1523. dec. 6. Tarczai Borbála Budavári apáca engedélyt kap, hogy
más kolostorba mehessen.

1526. jún. 21. II. Lajos király elismerésére, hogy a budai és a
pesti ferences zárdáktól átvette a kincseket. 301. l.

Bunyitai a váradai püspökség

templonok.

II. kötet.

Váradai kolostor 438 l.

Debreceni ... 444 l.

Gyulai ... 446 l.

Gerlai ... 448 l.

Székelyi az egykori templom rajzával 449 l.

Telgydi ... 456 l.

Monumenta Vaticana

1) 1307 - 1311.

1308. jún. 20. A spalatói klarissák. 34. l.
 1308. jún. 20. A spalatói ferencesek. 35. l.
 1308. júl. 24. Fulginesi Jakab ferencesről a római érsek. 38. l.
 1308. aug. 3. Lancia Péter római ferencesatyja fordul elő. 43. l.
 1308. aug. 3. A római ferencesrendi templom. 44. l.
 1308. szept. 25. Az arbai ferencesrendi zárda. 58. l.
 1308. nov. 4. Lancia a traviniki ferences hárfőnök és Theotimus Péter a zárda tagja. 61. l. és 65. l. és 90. l., 92, 93. l.
 1308. nov. 8. A budavári beginák 103, 104-112. Peres itt!
 1308. dec. 4. A ferencesek és dominikánusok apátok valaha nem lehetnek. 126. l.
 1308. Andráš budai ferences és társa, budai guardian. 160. l.
 1308. A nagyzsombati ferences zárda 167. l. 168. l.
 1309. A varasói (erdélyi) Péter ferences lektor. 188. l.
 1309. Ferencesek. 271. l. és 276, az excommunicáltakat ne temessék el. 271. 276. l. és 278. l. 281. l. 284. l.
 1309. Zanos a nagyzsombati ferencesrendi hárfőnök a klarissák apátok gondnokai. 298 és 299. l. 300. l. 354
 1309. A nagyzsombati klarissák a dersona ügyben. 298, 299 + 300, 354, 356
 1309. A jeési ferencesrendi hárfőnök. 358. l. 360, 362, 363, 364.
 1309. Lancia Péter Boloniából ferencesatyja 362.
 1309. László erdélyi vajvodát a ferencesek etb. ne temessék el, ha meghal. 370, 373
 1310. A possonyi ferences zárda 376. l.
 1311. A possonyi klarissák dersona ügye 378. l.
 1311. A ferencesek és mások az excommunicáltakat ne temessék el. 388. 390. l.

2) 1389 - 1396

1390. Zsigmond és neje Maria Nagyszombatban klarissák zárdat alapítanak. 117. l.
 1396 - 1404
 1402. A franciskánusok engedély nélkül Kassán a jlabánian prédikáltak 423. l.
 1400. Öcsényi László, pápai káplán a Debrőy István gyóntatója és ferencesrendi atya. 277. l.

- 1400 nov. 20. Bonifacius pápa a marosvásárhelyi ferenczeni templom látogatónak bocsát engedélyt. 274. l.
1401. máj. 1. Bonifacius pápa a pécsi templom/ferences/ látogatónak bocsát engedélyt. 327. l.
1401. apr. 8. A sárospataki ferenciek a molnásiak lakó telarínáknak egy kis telket és egy kis kápolnát ajándékoztak. A kápolna egyik ablak nyílása a zsinátemplomba nyílik, hogy ott ülőz harsanak. 315. l.
1401. dec. 17. A Szenci ferencieknek megengedik az alomisszus-
sredet. 399. l.
1400. máj. 1. Bressa az esztergomi ferenczeni templomban. 202. l.
1400. május 1. Bressa az újmonon alapított szalárdi ferences templomban. 173. l. Alapításától 204. l.
1402. jan. 18. Bonifacius a szalárdi ferenciek védelmére kel. 406. l.
1404. márc. 24. Szölösy János ferences atyának megengedik, hogy telorészreinké gyantatölve föloldósassa magát. Egri szent. 599. l.
1402. márc. 7. A bonyák ferenczeni vikariátus tagjai, ne magyeny más ferences tartományokba alomisszusát kiregetni, 428. l. 4) Relationes oratorum Antifinoriam
1525. A zregedi ferenczenek egy zregedi polgar egy szőlő és egy halastavat, hogypanányoz. 285. l.
Mátyás király levelezési a
Pápa kál a. III/2 16.
1473. IV. Sixtus pápa említi tisz Kattarói Antal nevű ferences atyától, a ki Buda körleiben valamelyik monostornak apátja. 89. l., kit Mátyás király II. Mohamedhez küld.
1465. Mátyás király Antal ferences atyát ajándéka az Ottóbi püspöki székbe. 69-70. l.
- 1480-84. Pályi Gábor konventuális atya Mátyás király ajándéka. 281. l.
Rangoni de Verona Gábor bitorok, egy püspök ferences
- 1470-1480. 82. Jók helyen fordul elő. Névt a könyv abrajit Gabriel Rangoni név alatt. 266. l. 2. ik. hasát.
1486. A waldspergi konventuális kolostor. 233. l. abrajit az observansoknak.

1483. Gergely oberwani ferences nyitrai püspök. 209 l.
 1686. Pápa Gábor ferences atya okmányok (104, 107, 118, 126, 132, 164, 213. l. Brunvici bíbornok bécsi munkái jelentései a II/2 17. Lásd e könyv 225. lapját is.)

Heinrich: Vetera Monumenta Slav. Merid.
 I. kötet.

1372. sept. 11. XI. Gergely is a kulcsai hercegnek, engedje meg, hogy a ferencesek elfoglalhassák azt a zárdát, melyet Szent Miklós ~~szalmonchya~~ birtokán nekik építeni akart. 278. l.
1376. febr. 17. XI. Gergely pápa megengedi, hogy a bosnyák ferencesek elfogadhassák a zárdát, melyet nekik Floriati zsinos felajánlott. 308. l.
1377. júl. 25. XI. Gergely pápa is a magyar ferences provinciálisnak, hogy Meszesaljára (Aranyosmező, Szentmárton) a schismából visszatérték gyantafosára kiildjünket alyat. 328. l.
1377. aug. 6. XI. Gergely pápa felhatalmazza a magyar ferences provinciális, hogy a schismatikustok területén működő alyatnak a püspökök megkeresése nélkül adhat jótisdictiót. 329. l.
1378. jan. 19. XI. Gergely pápa megengedi, hogy a ferencesek elfogadhassák azt a zárdát, melyet Zoltán zrinji gróf a Korbani egyházmegyében fekvő Madropsa városban szármukor építeni akar. 336. l.
1378. jan. 19. XI. Gergely megengedi, hogy a Szabadegyházmegyében fekvő Aracha (Araka, most Aracs) helységben fekvő Szent Miklós templomot is zárdát elfoglalhassák. 336. l.
1432. jún. 18. IV. Jenő pápa megengedi az oberwani ferenceseknek, hogy a Tragar mellett elpusztult zárdájuk helyébe Braa szigeten építhessenek egyet. 363. l.
1437. dec. 7. IV. Jenő pápa megengedi, hogy a bosnyák ferencesek a Boszniában elpusztult 16 zárdá helyébe, Magyarországon 7 zárdát elfoglalhassanak. 375. l.
1446. júl. 3. A bosnyák ferencesek több kiváltságot nyernek. 392. l.
1446. júl. 3. Bécsi Fabian a bosnyák ferences rendi tartomány főnöke és utódai inquisitoroknak kinevezetnek. 394. l.

- 1448. jan. 12. Et bosnyák és a raguzai ferences tartomány közt
nőveletkezésnek ügye. 402. l.
- 1453. marc. 20. Zárában az observans ferencesek, kik a város felém kivül a
sz. kerent zárában laknak, elfoglalják a konventualisok
zárai zártját. 410. l.
- 1455. május 29. III. Callixtus pápa a konventualisoknak ismét visszatérte
a zárai zártat 414. l.
- 1457. máj. 17. Harokrai Jakab, kit a pápa elragad és Csahorragba küldött
külváros kiváltságokkal liza st. 423. l.
- 1474. nov. 24. IV. Sixtus pápa a kanetoi szent kerentől nevezett
apostolig apostját letori és helyöbe Gavardi Orant
ferenczrendi atyát nevesi ki. 499. l.
- 1487. máj. 29. A dabrucciai ferencesek engedélyt nyernek, hogy
az arboi egyházmegyébe Churill nevű városban
zártat elfoglalhassanak. 524. l.
- 1490. marc. 4. A konventualisok és a horrajok tartási apaság
reformáltatnak. 519. l.
- 1515. Udairló király a pápához, ne engedje, hogy a kaloccai és az
Frangepan unokájussá beléjjen az. Ferenc rendjébe.
560 l. (De azert belépett és a római provinciának
provinciálisá lett s mint ilyen került a király bérére
Magyarországra. Ez Frangepan Ferenc volt.)
- 1529. aug. 20. Néhány apostoli levelet a Szentnek visszaon, melyek
a raguzai ferenceseknek a város ellenzésére adtt. 605. l.

II. kötet.

- 1373. Et bosnyák ferencesek főnöke Bertalan néhány egyházi
dologban felvitázósítást köe és nyer XI. Gergely pápától
327. l.
- 1576. jan. 7. Novocomi Polomacs bibornok ír a Cressevi ference-
seknek, hogy a veritátort előzetesen fogadják 63. l.
- 1644. dec. 13. János Máte szerbiai vajvoda ajánlja a tergovisti
ferenceseket. 129. l.
- 1671. okt. 6. Maruncsich Lukács budai ferences házfőnök refe-
ral egyet mást, a mit a törökökről tud. 204. l.

Theiner Monumenta Hungariae.
I. kötet.

- 1235. Az esztergomi ferences főnök névtelenül fordul elő. 136. l.
Ne hindessék ki a király elleni excommunicationt.

1238. Előfordul egy névtelen esztergomi ferences provinciális. 162. l.
Váltakoztassák át keresztörök voluminát.
1245. A bulgár és kín területre induló ferenceseket bizonyos felkutatás
maraszt nyernék. 193. l.
1245. A pápa levele a katolikus királynak, hogy szivesen fogadja a ferenc-
rendi szerzeteseket. 194. l. és melük hitelt adjanak. 195. l. és hogy
a bulgár fejedelmek szivesen fogadja a ferenceseket és térjen
vissza a kath. egyházba. 196. l.
Levél a magyar püspökökhez, ne találkozzanak a ferenc rendi szerzetesekkel.
198. l.
Levél az esztergomi, kalocsai érsekek és a zágrábi püspökhöz,
hogy az előbbi levél tartalmának végrehajtásáról
gyorsítottan jelentenek. 199. l.
1254. Béla király a magyar provincia provinciálisát, János
ferences atyát a pápához küldi. 232. l.
1262. Oliver szeremi püspök Sz. Ferenc rendjébe lép. 243. l.
1263. Béla király jelenti a pápának, hogy fiaival kibékült.
Ajánlatosban előfordulnak Márk esztergomi ér-
segek, Antal lipkai házfőnök, Simegi Pál és Elka ferences
atyák. 244. l.
1264. Guallerius, pápai gyónató, káplány és nuncius, külön-
ben ferences atya megkapja a zágrábi püspökséget. 262. l.
1265. Béla király IV. Kelemen pápához küldi Pál ferences
atyát. 281. l. Ez a Pál csakis Simegi Pál lehet,
aki a 244. lapon előfordul.
1266. Kelemen pápa ír Eneco ferences atyának, pápai
gyónató és káplánnak, hogy vizsgálja meg a pécsi
püspök ügyét. 288-290. l.
1266. Miklós pápa ír a magyar ferences provinciálisnak
hogy küldjön néhány missionáriust a keleti felé.
337. l.
1278. A magyar ferencesek provinciálisja jelenti, hogy a
tatároknál, hol már sok a keresztény, nincs püspök.
337. l.
1291. Ilona szerb királyné Vosikai Miklós ferences atyát
kéri gyónatóiul. 375. l.
1291. A slavoriai ferences provinciális két atyát küld
Szerbiába. 377. l. 378. l. 381. l.

- 1309-ben előforduló zárdák.
- Magistra 429. l. Itt tartózkodik a pápai követ kíséretével.
- Dec 439. l. Névtelen házfőnök említése.
- Dec 440. l. A pécsi zárdagyűlésének említése.
- 1312/13. A slavorion provincialis engedélyt kap, hogy st. János kolostorát a scardonianai ephémeregében elfoglalhassa. 463. l.
- 1327. Fabianus más ferences atyákat a pápa Károly király jóindulatába ajánlja. 515. l.
- 1329/30. Néretelés a ferencesek és dominikanusok közt Dalmáciában, Slavóniában és Boszniában. 526. l.
- 1331. Erzsébet magyar királyné engedélyt nyer, hogy (Obudain) a ferenceseknek zárdát építhessen. 544. l.
- 1332. Épül egy zárdá, mely később a ferenceseké lett. 547. l. Szevácsny?
- 1338. Magyar Illés ferences atya a tatár fejérlén fiának a nevelője. 627. l.
- 1338. Benedek pápa Károly király jóindulatába ajánlja a magyar ferenceseket.
- 1340 Benedek pápa megbíra Gerald ferencsenti minister generalisát, hogy levelet juttassa a magyar király és a boszniai bán fereibe. 633. l.
- 1340. Benedek pápa felszólítja az entergoni öreket, hogy engedélyezze a Percinyi Miklós a Bertokán, Szerthkeszten, épült zárdának átvitelét a magyar ferences provincialis részére. 640. l.
- 1344. Kelemen pápa Lajos király jóindulatába ajánlja Dénes ferences atyát, kit Lajos király Sziciliába küldött az ottani király Annyas koronázására. 665. l.
- 1344. Gerald antiochiai patriárka, néhai ferences generális minister. 670. l. Különböző szó van a bosnyák ferencesek dicsőmájáról.
- 1345. Kelemen pápa ír Lajos királynak, hogy az oláhok magteréséről szóló levelet, melyet gyarmi miatt elfoglalt, adja át a ferenceseknek. 691. l.
- 1347. A ferenceseknek megengedik, hogy Curta Stagnensiban és Diacon zárdát elfoglalhassanak. 736. l.
- 1348. A magyar ferences provincialis pápai rendeletet kapott, hogy a kunokhoz hittérítőket küldjön. 763. l.
- 1348. Kelemen pápa bocsát engedélyt az Erzsébet királyné által alapított klarissza templom látogatóinak. 764. A templom a st. Péter templom mellett, a mai református templom helyén áll.

1349. A lipcsei ferences templom látogatói bucsit nyernek 773. l.
 1350. Engedély, hogy az óbudai klarisszákai szolgálókat tarthassanak. 780. l.
 1350. Az óbudai klarisszatemplom látogatói bucsiban részesülnek. 780. l.
 1351. Erzsébet királyné engedélyt nyer, hogy kíséretével bemehessen az óbudai klarisszák zárójába. 797. l.

II. kötet ALSÁN. Sergyely pápa az alsáni ferences templom látogatói-

1376. nak bucsut engedélyez. 157. lap.
 1431. A magyar határon levő ferences zárók a bosnyák vi-
 / kariatus alia tartozának. 20. l.
 1353. Az óbudai ^{klarisszák} zárók adományai megerősítetnek. 4. l.
 1353. Megengedtetik, hogy a rend kiváltságait ők is élvezzék. 4. l.
 1353. Megengedtetik, hogy a hit Erzsébet királyné kíséretükkel az óbudai klarisszák zárójában látogatói teheszenek. 4. l.
 1353. Lajos királynak ^é megegyeznek ugyanazon engedély van. 5. l.
 1353. A bíráknak meghagyatik, hogy az óbudai var átalakításánál gondyítsa legyen a klarisszák birtokaira. 5. l.
 1359. A ferencesek az óbudai klarisszákunk összes családok részére kiváltságokat a Szentsegetek. 37. l.
 1359. Az óbudai klarisszák összes kiváltságait megerősítetnek. 40. l.
 1359. Kecehi János egy ferences atya kíséreté VIII. Ince pápa át-
 ingja XXII. János pápa bulláját. 37. l.
 1359. Az óbudai klarisszák ugyanolyan kiváltságokban részesülnek,
 a melyeket XI. Benedek pápa adott a ferenceseknek. 43. l.
 1359. Ugyanazok részesülnek az VIII. Bonifác által a ferenceseknek
 adott kiváltságaiban. 43. l.
 1369. Melsak Miklós ferences atyának megengedtetik, hogy
 25 renditestvérével Oroszországba, Lithvániába és
 Oláhországba mehesse teríteni. 42. l.
 1372. A bosnyák ferences főnökök megengedtetik, hogy néhány
 helyet zárójának elfoglalhasson. 46. l.
 1372. Az összes ferencesek előjárók parancsot kapnak, hogy
 az arra való alakkalokat engedjék Boszniába ter-
 teríteni. 47. l.
 1373. A bosnyák ferences rendi vikárius engedélyt kap.
 6 hely elfoglalására zárók építési célból. 40. l.
 1373. Az orosz ferences vikárius engedélyt kap a Szentse-
 getek kiváltságaira. 40. l.

1374. A bosnyák ferences atyáknak megengedtetik, hogy az elhunyt testvérek könyveit megtarthassák. 147. l.
1432. A magyar határon levő ferences zárdák a bosnyák vikáriusok kishoz csatolhatnák. 210. l.
1440. A ferencesek Magyarországon 10 helyet foglalkathatnak, vagyis 10 zárdát építhetnek. 225. l.
1444. A bosnyák ferences vikárius egyenként mind inquisitor is. 223. l.
1444. jan. 24. A magyarországi observans kolostorok elvételét a bosnyák kolostoroktól visszavonja a pápa. 225. l.
1444. jan. 27. A csikserényi templom ferences látogatóinak bocsint engedélyre a pápa. 226. l.
1445. A bosnyák ferencesek engedélyt kapnak, hogy Magyarországon terciáris testvéreket fölvehessenek és helyeket elfoglalhassanak. 226. l.
1445. A pápa ír a moldovai és oláh uralkodóknak, hogy a ferences inquisitoroknak legyenek segítségükre. 228. l.
1446. A pápa az alsóbosnyai ferences zárdákat kivonja a bosnyák vikárius jurisdikciója alól. 231. l.
1447. Péter alsóbosnyai vajvodája kéri P. Miklós pápát, engedje meg, hogy két observans ferences atyát választson gondnokoknak. 235. l.
1447. Magyarert kéri és kapja István bosnyák király. 235. l.
1448. A bosnyák ferencesek maguknak vikáriust választhatnak. 250. l.
1457. A szent Anna marchiai Jakabot Magyarországra küldi. 294. l.
1457. A pápa marchiai Jakabot Magyar és Csehország főembereinek jóindulatába ajánlja. 295. l.
1457. A pápa marchiai Jakabot a király kegyeibe ajánlja. 295. l.
1457. Szent ^{ferences} Marian ^{apostoli} követ és kollektor utasítást kap, hogy prédikáljon és gyűjtsön. Az összegyűjtött alapismeret a bosnyák királynak adjon át. 298. l.
1459. A zirci egyházmegyében fekvő György faluban levő ferences Szent György templom látogatói bocsint nyeresz. 322. l.
1460. Magyarert nyeresz a váralfai ferences templom látogatói. 36. l.

1462. Az igali erdőben fekvő szűz Máriaról nevezett ferences zárda kiváltságait II. Sixtus pápa megerősíti. 375. l.
1469. II. Gál pápa megerősíti az Igali Fabian konventualis provinciális és az Observansok közt létrejött egyetke-
dest. 411. l. Az observansok vikáriusa Seigeti Balint volt.
1475. A szentatya megbizra a verpremi püspököt, hogy a magyar ferencesek kiváltságait megerősítse meg. 443. l.
1475. A brassói szűz Mária templom látogatóinak bücsü engedélyértéke. Nem ferenceseké. 446. l.
1476. VI. Sixtus pápa megerősíti I. Miklós pápának a magyar és bosnyák ferences zárdák elválásáról szóló okmányt. 451. l.
1483. A pápa megengedi György observans ferencesnek, hogy a neki följárólt nyitrai püspökséget elfogadhassa. 487. l.
1484. VIII. Ince pápa megengedi, hogy az observans ferencesek elfogadhassák a Szécsi Miklós által Mezinecen épített zárdát. 493. l.
1484. A zalamegyében fekvő szűz Mária ferences templom látogatóinak bücsü engedélyértéke. 495. l.
1507. Az observans ferenceseknek Magyarországon megengedtetik, hogy a hívek által ajánlottott értékesebb egyházi ruhákat elfogadhassák és használhassák. 575. l.
1508. A pápa a magyar ferenceseknek meghagyja, hogy szent Péter bazilikára járjat gyűjtönnék, de két harmadát adják át a királynak a török elleni háborúra. 578. l.
1513. Az obudai klarissák templomának látogatói bücsü nyerne. 611. l.
1515. Frangepan ferencet ferences szerzetest, a kalocsai érsek unokaöccsét, a családot egyedüli fiú gyermekét a pápa a rokonok alól dispensálja. 623. l.
1517. X. Leo pápa ír a püspökhírmegyében fekvő Szentgyörgy helység ferences hárförökhöz, hogy az elralogozottak votivárgyát valssa vissza és adják át Bedó ferenc kezébe. 624. l.
1524. Az esztergomi érsek a magyar observans ferenceseknek a védője. 634. l.

1526. Frongepan György kéri a mentalyát, engedje vissza a Szent
 ferenc rendjébe 667. l.

Oray Georg. Epistolae Procerum Regni Hung.
 I. kötet (a III. 19.)

1517. aug. 14. Pécsváradí Gábor ferencs atya, a Salvatoriana
 provincia több ízben fönöke, mintha mint missionarius
 a Szentföldön három évig működött, visszatért Magyar-
 szagra. Utközben Cyprus szigetétől ért lindvai
 Banfy Jánosnak a török hadiállásról és buszija
 a magyarokat, hogy most támadják meg a törököket,
 mert most gyanú lábon áll. Erre a Pécsváradí
 Gábor leírta szentföldi utját és a szerzeteseket.
 A nemzeti múzeumban megvan. I. 121. l.

Szerémi György emlékirata.

A belgrádi ferencesek. 4. l.

A budavári ferencesek. 8. l. 48. l.

A lippai ferencs zárda 44 l.

A pesti zárda 79. l.

A zoviki zárda 48. l.

A sennsivári zárda 57. l.

A debreceni zárda 100 l., 206. l.

Ac erdegyoni zárda 84. l.

1528. ban a követkerő zárdák neveket sorolom:

Kabol, Fütak, Barmonostor, Ujlak, Atya, Buda,
 226. l.

Magyar Lion

Szerémi 123. l. III. kötet

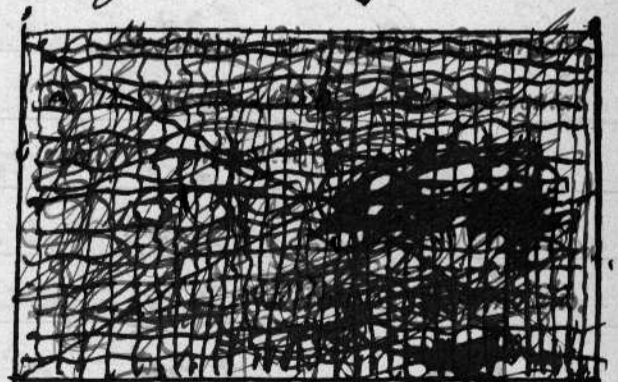
Marica Gyűjt 760 lyp. írja Maudlik ágoston.

IV. kötet

Pécsváradí Gábor a Szentföldön 1514. ban 183. l. 267. 352.

Írja Habala Péter.

A kolozsvári ferencesek zárdakönyve írja Graf Endrevari János
 561, 585 l.

VII. kötet.

A Kassai Codex a gróf nádorok betései könyvtárában
(Gömbörm.) őriztetik. A könyv $\frac{3}{4}$ rőfnyi magas, $\frac{1}{2}$ rőfnyi
széles és $\frac{1}{8}$ rőfnyi széles és 345 levélből áll; súlya 40 font.
Graduale hoc comparatum est 1466. Fortinellus Con-
ventum Cassoviense Ord. ethicor. Strictionis Observantiae
815 lap.

III. kötet.

Levélköt 51-55 l.

I. kötet

Olvasó 361, 432, 537. Jzta Vessely Károly.
Kassa 299. l.

II. kötet.

A ferencesek egyházi ruhakészlete,
melyet az esedi várba szállítottak.
Förqes Esigmund 1618-ban Kassára szállította
s onnan jó részét a szegény templomoknak
ajándékozta.

Segesny	227, 237.	
Varad	228	Jurmen vitték
Szalárd	228	Jurmen vitték.
Csornád	229	Jurmen vitték
Báthor	229	Jurmen sok kördete volt Jurmen vitték.
Seged	232	Jurmen vitték
Wissegrad	232.	Jurmen vitték.
Fidek	232; 237.	Jzta adták
Gyula	233.	Jurmen vitték
Jata	233.	Jurmen vitték
Kassal	234	Jurmen vitték
Stigonium	234	Jurmen vitték
N. Baraja	234.	Jurmen vitték
Pest	234.	Jurmen vitték.
Csoke	235	Jurmen vitték
Töris	235	Jurmen vitték
Sebes	237	Jzta adták

A Katholikus Serelek.

1892.

Helenus Didak minorita és a Karolyi család 394-430 l.

1894

P. Ibrisi novus Lukács a Solyom 207-232 l. budai vágás pesti kár-
fűrés is volt 1658-ban.
A klarisszák pesti kolostora 169-192 l.

1896

Nassány István a salvatoriana Provincia volt vikáriusát
Garai Lászlóé séül. Thessingyi Alexandra hercegnő a göttai
cistercita apótság jövedelmére ajánlja 1460-ban. 609 l.
Ellikályfi Antal ferenczrendi ábrát Matyas király 1460-ban
a földtári apótságra ajánlja. 616 l.Ellikályfi Antal ferenczrendi ábrát a Szentmiklós, Tokéri
apótság kormányzója nevére ki 1476-ban 635 l.Szekesői Gergely ferenczrendi, a ki a győri apótság
70. száma alatt 1492-ben elöfordul, a Szentmiklós sebastei
piispókké tessz 1501-ben 631 l.

A debreceni ferenczesek 615 l.

A székelyi ferenczesek 1469-ben. 623 l.

Márk ferenczrendi ¹⁸⁹⁹ provincialis 1278-1358 írta a képes kronikát
581-584 l.

1899.

János ferenczrendi 1345-1355 írta a debreceni kronikát
587-589.

1899

Cornoroi János langyel ferenczrendi: Tractatus Chronicae Fratrum
Minorum 1503. 806 lap.

1900

Semesvári Gelbárt 337-336 l. és 1889. évf. 453 l.

1909

A Sasutferenczrend keltkerése 789 l.

1913.

A máriánusok a XVI. században 369, 531. l.

Serelek kód. (Baján)

1839.

Jók és Kap. Jánosról 50, 54

Az Archivum Franciscanabil. (Baján)

1240. IV. Béla király, mens Erzsébet fivére, II. András fia, a

B. Rend tagja a Margitszigeten halt meg s az ertergoni
ferenczrendi templomban temették el. Erényei és csodái
által tűnt ki. II. k. 457 l.

1347. IV. Ince pápa Marianok, IV. Béla király ^{nejeinek,} ~~leányai~~ a görög császár ^{leányának} ~~nejeinek~~ kíséretét mond, hogy atyja Vata eius és nejeinek megerősítésén járassék. Előfordul S. Jakab minister Provincialis és P. Roman.

(Bullarii Franciscani 48 l. 438 sz. Baján)

Mária, a magyar király leánya 1449-ben belejött a III. Rendbe. (Archiv. Francisc. II. 126.)

1342. Erzsébet, Szent István király leánya, Károly király neje I. Lajos király anyja, belejött a III. Rendbe (Archiv. Francisc. II. 298. l.)

1382. I. Lajos király, halála előtt jölvette a presbiteri ruháját s arakkal vegyette el a szoborsma imát s a rendi ruhában temették el (Archiv. Francisc. II. 901.)

Hasonlót eseltekett Károlyi Antal gróf, a ki Kaplonyban részt vett az éjjeli szoborsma imán, egy szent misét orgonált s vasárnaponként gyórt és áldozott, azután átvándorolt Nagy-károlyba, hol jelen volt a nagymisén. Utókor kérésük: miért teszi? azt felelte, hogy jó példát adjak utóvalaimnak.

Hasonlót eseltekett Mária Terézia fiával II. Józseffel. Ferencs ruhában öltözve a maria. szász-dorfi ferences nardában lelki gyökörlatot tartott. A képeken láthatók mint ferencesek. P. Kaiser "Magyar István presbiteri utját a Kaspi hegyekben fekvő" Iberia városban az eretnségek megölték. (Archiv. Francisc. II. 466 l.)

Jöriai Péter provincialis, ki sok beteget meggyógyított, Budán meghalt. Archiv. Francisc. II. 467. l.

II. János provincialis, a ki több beteget meggyógyított, Budán temettetett el. (Archiv. Francisc. II. 467 l.)

Erster. III nyugorik Galatya theologiai lektor, a kinek sirjánál több meggyógyultak. (Archiv. Francisc. II. 467. l.)

III halt meg Egged laikus testvér, szakács, Életszentségéről híres volt. Életében és halála után sok csodat művelt általa Isten. (Archiv. Francisc. II. 468 l.)

1379-ben Velencei Lajos generális vikárius itt tartotta a generális kapitányt, a melyen őt választották meg Generális Miniszernek; később bíboros lett. Tragikus végét

Olvasd Benofi Francesco Antonio: Compendio di Storia Minoritica
Pesaro 1839. 150 lap. Ő csak két évig kommandyorka a Rendet. (Buda f. II. 15)

A káptalani kiadásokat I. Lajos király felelte (Archiv. Fr. III. 701.

Franciavilla. III megegyezk his Filip francia királyéise, I. János
provincialis, a ki több csoda közt 2 ferencrendi szerzetest és egy
szücsöt támasztott föl halottaitból. (Archiv. Fr. II. 467;

Caravilla. III megegyezk a magyar provinciának két tagja
u. m. János tartományi ör és kénmet stentik,

Biddin III megegyezk a magyar ferencrendi tartomány 3
tagját: Miklóst, Lászlót és Andrásst. (Archiv. Fr. III. 306 l.)

Péter magyar gróf a III. Rendbe lépett. (Archiv. Fr. IV. 126 l.)

1291. dec. 19. IV. Miklós pápa a margitszigeti ferences templom
látogatásának keljes bocsint engedélyre (Bullari Franciscani
Epitome 200 l. 1987. Baján)

1289 febr. 23. IV. Miklós pápa a székesfehérvári domonkos
prioriát és ferencrendi guardiannak meghagyja,
hozzéivadar mester szobeni prépost és székesfehé-
vári konventnek székesfehérvári prépostká való
megválasztását vizsgálják meg s ha minson kifogás,
hagyják jóvá. (Bullari Franciscani Epitome 171 l. 169. Baján)

A Káptalanok története (Religio 1853, II. 25 Baján)

A Vasmegyei kolostorok (Religio 1853, I. 65, 82, 225 Baján)

Klarissa Apocák (Religio 1853, II. 447, 449, 465 Baján)

Mariana Provincia (Religio 1850 II. Nézd a tartalomjegyzéket
és Zion 1840. Baján)

Szent Ferencrend története ~~(Religio 1850)~~ Religio 1850
I. Nézd a tartalomjegyzéket. Baján)

Nyirbátor temploma 1480 (Tudom. Gyűjtemény 1822 I.
Baján)

Kaplony (Tud. Gyűjtemény 1826 VIII. 126 l. Baján)

Baja (Tud. Gyűjt. 1831. X. 25 Baján)

Gyöngyösi ferencrendi zárda karantól. (Egri Egyh. m. Közlöny 1872
72. stb. Baján)

Radra (Regelő 1834. 617. 629. Baján)

Szeged (Regelő 1836 I. 279, 307, 313, 324, 329 és Religio 1854 II.
459. Baján)

Kapistrán János (Religio 1856 II. 293, 307, 309 és 1854 II. 121, 129. Baján)

A magyarországi és posztonyi Klarissák Religio 1856 II. 401, 409 Baján)

- Az egri zárda (Egri Egh. m. Közlöny 1873. 31, 50, 53, 64, 72, 87, 88, 121, 128
Baján)
- A Jambereinyi zárda (Egri Egh. m. Közlöny 1877. 125, 134, 139, 147, 157, 172,
179, 188. Baján)
- A Szendrői zárda (Egri Egh. m. Közlöny 1874. 5, 21, 29, 37, 46, 59, 70
Baján)

1664. febr. 16. Costen két ferencesi szerzetes van. (Ausführliche
Reisebeschreibung. Frankfurt 1687. 17. 145. és Religio 1887 május
28. 43. szám) Dr. Karácsonyi Péter vette.

1666. márc. 13. A pesti ferencesi kápolna. (Petri Lambecii
Commentarius de Bibliotheca Caesarea Liber II. 950 l.)
Dr. Karácsonyi Péter vette.

1679. Budán azaz Costen Hypater van. (Descriptio
Provinciae Bosniae per Franc. a Varadino 1679 facta)
Kiaffa C. Káiserháza,

1681. a pesti paterok eltemették a követségi ruhásmunkát,
(Religio 1887 máj. 28. 43 sz.)

A kútföldi Provinciában működő magyar szer-
zetesi ferences atyák:

A ezek provinciában: P. Galgóczi Péter 1470-ben
volt vikarius provincialis.

Az osztrák provinciában: P. Körmöci Péter, ar-
tallanságáról és nem társalgásáról híres, meghalt
Gračban.

P. Cossorinyi Sándor 1468-ban a pápai bullát, mely
leálcázta a brassitákat a seckburgi érsekségben
kihirdette és több tévtanítót vissza hozott az egh-
háza. Meghalt, Laibachban 1496-ban.

P. Lippai Lőrinc 1567. Még urban provinciatis.

(Orbis Seraphicus a Sigismundo Cavalli 1741. tom. V. Baján)

Körmöcbányai ferencesi zárda 1777-ben leégett.

Kassai ferencesi zárda 1779-ben leégett

(Protokoll. Livell. 1759-1781. Baja 187 l. 179 or. és 232 l. 215 sz.)

1282. Provincia Hungaria habet 54 Conventus

1316 " " " " 43 " Custodias 8.

1340 " " " " 45 " " 8.

Annales Provinciae S. Salvadoris ^{II. kört} p. 613. Gyöngyösi

Viri doctrina et editis operibus vel manuscriptis
commendabiles.

- P. Solbarkus a Temesvár.
- P. Oswaldus Laskó
- P. Nicolaus Barothii
- P. Chrysostomus Gyöngyösi
- P. Christophorus Agricola 1675.
- P. Vitus Hueber
- P. Joannes Abrahami
- P. Sigismundus Vibicera
- P. Gasparus Szecsei
- P. Adamus Kropp
- P. Michael Spänyi
- P. Stephanus Novák
- P. Laurentius Ruzsai
- P. Nicolaus Maróli
- P. Bartholomaeus Morada
- P. Martinus Sipos
- P. Josephus Tótk.
- P. Antonius Gresl
- P. Benedictus Kósa
- P. Ambrosius Szendrői
- P. Urbanus Fridrich
- P. Emericus Horváth
- P. Vincentius Blaho
- P. Alexander Koszolányi
- P. Alojzius Kosko
- P. Bernartinus Farkas

A Szent Ferencz Sárospataji Rendje.

Szent Ferencz rendje.

O. Kaiserstättből 1905

Szent Ferencz rendjének alapítója szent Ferencz volt. Assisiban, Umbrianak egyik városában kereskedő szülőktől született 1182. szeptember 26-án. Már zsenge korától bőkezű és jótékony volt. A világi dolgokkal nem sokat törődött; annál jobban ápolta a jámborságot, az alázatosságot és az önmegtagadást. Krisztusnak eme szavait: „Ne legyen, se ezüstötök, se pénzetek övetekben, se táskátok az uton, se két köntöstök, se sarutok, se bototok“ (Máté X, 9. 10.) annyira szívére vette, hogy elvetette köpenyét, lábbelijét, botját és táskáját, hamn színű, hosszú ruhát öltött magára és azt kötéllel testéhez szorította. A szegény olasz pásztorok eme ruházatával, mint jó pásztor bejárta az olasz falvakat és városokat, fölkereste az eltévedt juhocskákat, hogy nekik az üdv igéjét hirdesse.

Eledelét összekoldulta és a nálánál még szegényebbekkel megosztotta. A bélpoklosokat különös szeretettel ápolta és sebeiket csókolgatta.

Szent Ferencz szegénységét, buzgalmát és felebaráti szeretetét sokan megkedvelték és követték; ezeknek szent Ferencz életszabályt írt elő, a melyet III. Inceze pápa élőlőszóval (1210) III. Honorius pápa pedig 1219-ben írásban jóváhagyott. Ezzel meg volt vetve a szeráfi rendnek alapja.

Szent Ferencz meghalt 1226. okt. 4-én; IX. Gergely pápa 1228-ban a szentek közé iktatta.

Rövid idő alatt a rend tagjai annyira elszaporodtak, hogy 1210-ben a szt. Ferencz elnöklete alatt Assisiben tartott káptalanra 5000 testvér jelent meg.

A Szent Ferencz-rendiek Magyarországon.

1) A Szűz Máriáról nevezett tartomány.

Az Assisiban tartott nyilvánoskáptalanon Szent Ferencz elrendelte, hogy Pennai János atya vezetése alatt 60 testvér menjen Német- és Magyarországra, hogy ott a hívek lelkiüdvösségén működjenek. Ezek a jó atyák megérkeztek ugyan, de maradásuk nem volt, mivel a nép őket, nyelvüket nem értvén, tévtanítóknak tartotta és csakhamar az országból kiűzte.

1221-ben Szent Ferencz Speyer Cäsart küldte Németországba 27 testvérrel. Ez október 16-án Augsburgban gyűlést tartott, a melynek rendelete folytán Pisói Albert atya néhány testvérrel Magyarországra jött és alapját vetette az esztergomi ferenczrendü miniszterségnek, mely a németországi tartománynak volt alávetve. Pisói Albert atyát az esztergomi minisztert 1223-ban németországi tartományfőnökké választották s így helyét más foglalta el. Hogy kik voltak 1239-ig a miniszterek arról halgat a krónika. Az 1239-iki Rómában tartott káptalanban az esztergomi miniszterség önálló tartománynyá lett, melynek első főnökévé János atya, a francia király öccse nevezetett ki. Ez a tartomány 1415-ig „Magyar Tartománynak“ (Provincia Hungariae) név alatt szerepelt. 1415—1454-ig mint „Magyar Convantualisok tartománya“ (Provincia Hungariae Conventualium) fordul elő. Mivel pedig Igali Fabian főnöksége alatt önkénytelen elfogadta e tartomány a szigoritást, a „Magyar szigorított Conventualisok tartománya“ („Provincia Hungariae Conventualium Reformatum“) nevet vette föl. 1517-ben az Observans tartományok sorába lépett „Szűz Máriáról nevezett magyar tartomány“ („Provincia Hungariae S. Mariae“) elnevezés alatt. 1659-ben újból szigorították és elnevezték „Szűz Máriáról nevezett szigorított magyartartomány“-nak („Reformata Provincia Hungariae S. Mariae“). 1897-ben pedig, a mikor XIII. Leo pápa „Felicitate quadam“ kezdetű constitúciójával a különféle elnevezéseket megszüntette és a szigoritást az egész Ferenczrendre kiterjesztette, ez a tartomány „A

kisebb testvérek rendjének szűz Máriáról nevezett magyar tartománya“ (Provincia Hungariae S. Mariae Ordinis Fratrum Minorum) címet nyerte. (Schematismus Provinciae Hungariae S. Mariae 1900—1901.)

Ezen tartománynak, a mint Sz. Bonaventura táblázata bizonyítja, 1260-ban 8 örsége: 1) a győri, 2) a zágrábi, 3) a szerémi, 4) az esztergomi, 5) a pécsi, 6) az egri, 7) az erdélyi, 8) a székesfehérvári és (Pavissevich Seacula Seraphica p. 7. Essek 1777.) 48 zárdája volt. 1. Győrött, 2. Sopronban, 3. Pozsonyban, 4. Lékán, 5. Székesfehérvárott, 6. Budán a várban, 7. Óbudán, 8. a Margitszigeten, 9. Pesten, 10. Egerben, 11. Szepesen, 12. Szepesváralján, 13. Szatmárott, 14. Patakon, 15. Nagy-Váradon, 16. Beszterczén (Erdélyben), 17. Nagy-Szebenben, 18. Szászvárosan, 19. Marosvásárhelyen, 20. Pécsen, 21. Varasdon, 22. Kapronczán, 23. Luprechtházán, 24. Falkoson, 25. Szemenyén, 26. Segesden, 27. Esztergomban, 28. Nyitrán, 29. Nagy-Szombatban, 30. Trancsénben, 31. Lipcsén, 32. Seznán, 33. Bácsban, 34. Ilkon, 35. Mitroviczán, 36. Tadván, 37. Mangyaloson (Francavilla), 38. Ireghen, 39. Zimonyban, 40. Bánmonostoron, 41. Euchumban, 42. Zágrábban, 43. Viroviticzán, 44. Nasiczán, 45. Pozsegán, 46. Kosztaniczán, 47. Gurbonichon, 48. Poljanskán. (Eubel Codex Vaticanum. 49-et említ.) 1350.

1533-ban a következő örségekből állott: 1) a nagyváradi, melynek őre Debreczeni Péter, 2) a bácsi, ennek őre Segesdi László, 3) a pécsi, őre Nagy Antal, 4) a zágrábi, őre Mathusna Mátyás, 5) a székesfehérvári, őre Kovászy Balázs, 6) a nyitrai, őre Széch Balázs, 7) a győri, őre Lippai Ferencz, 8) az erdélyi, őre Besztercei Lukács. A zárdák száma volt 37.¹⁾

2) Az Üdvözítőről (Salvator) nevezett Rendtartomány.

A Németországból hazánkba jött ferenczesek csak Magyarországot, Slavoniát és Horvátországot foglalták el, a hol a világi papsággal együtt gondoskodtak a hívek lelki szükségleteiről. Boszniáról ellenben, hol a lakosság különféle eretnkségekben sinlődött, teljesen megfélekeztek.

¹⁾ Antiquarium Provinciae Marianae.

Történt, hogy Odo Gerard, a Szent Ferencz-rend általános főnöke 1339-ben Magyarországra jött, hogy a rendi szabályok értelmében az itteni testvéreket megvizsgálja. Utját Boszniának vette. Leirhatatlan szomorú kép tárult ott eléje. A népet a legnagyobb lelki szegénységben, elhagyatottságban, tudatlanságban és vakságban találta.

Rögtöni segítség szükséges, gondolá magában; a népet okvetlen fel kell világosítani és oktatni, hogy megismerje az üdvösség utját. Nem sokáig gondolkozott, hanem elment István bánhoz és előadta kérését, mely abban állt, hogy építtessen a ferenczesek részére zárdákat és templomokat, hogy a népet a lelkiekben gondozhassák. István bán szívesen fogadta őt és kérését teljesítette. Odo Gerárd atya még ugyan azon évben több szerzetest küldött oda, a kik szigorú életmódjuk és szabályaiknak pontos megtartása által nem sokára a nép kedveltjei lettek. Ennek hírére vette Nagy Lajos magyar király, levelet intézett a főnökhöz, a melyben kéri, hogy küldjön ezen szigorú szerzetesekből Magyarországra is, a hol számukra több kolostort fog építeni. A rendfőnök szívesen teljesíté a király kérését és több szerzetest küldött Magyarországra. Az első hely, melyet elfoglaltak Cheri volt, Csanádegyházmegyében, a honnan Cheri Barátoknak nevezte el a nép. Idő folytán zárdáik Magyarországon és Slavoniában annyira szaporodtak, hogy a bosznita rendfőnök képtelen volt az annyira elterjedt tartományát kormányozni. A magyarországi zárdák lakói ezt nagyon is érezték, azért elhatározták, hogy az anyatartománytól elszakadnak és új tartományt alakítanak, a mi nehezen ugyan, de 1447-ben V. Miklós pápa rendeleténél fogva mégis sikerült. Így keletkezett az observáns¹⁾ ferenczesek magyar Helynöksége, melynek első Helynöke Kenyeres Fábrián volt.

1527-ben a Helynökségből Rendtartomány lett, melynek első főnökévé Dereslien Albert atya nevezetett ki.

¹⁾ Observánsok azok, kik a szabályokat szigorúan betartják.

VI. Orbán
pápa 50
zárdát
szigorított
17. 4. 9. 4

3.

Ennek a rendtartománynak 1525-ben volt 10 őrsége és 73 zárdája u. m. 1. Budán, 2. Pesten, 3. Esztergomban, 4. Tatán, 5. Visegrádon, 6. Gyöngyösön, 7. Jászberényben, 8. Szécsényen, 9. Vámoson, 10. Füleken, 11. Galgócson, 12. Szakolczán, 13. Pápán, 14. Táladon, 15. Palotán, 16. Szent Léleken, 17. Szent Grodon, 18. Thárnokon, 19. Egerváron, 20. Ozorán, 21. Pákoson, 22. Szent Györgyön, 23. Sellyén, 24. Köröshegyen, 25. Igalon, 26. Patakon, 27. Szántón, 28. Csekén, 29. Homonnán, 30. Síváron, 31. Liptón, 32. Nagybányán, 33. Nyirbáthoron, 34. Kusalyon, 35. Megyesalján, 36. Nagy-Szöllősön, 37. Jenőn, 38. Gyulán, 39. Gerlán, 40. Nagyváradon, 41. Szegeden, Csanádon, 42. Karánsebesen, 43. Kabolon, 44. Futakon, 45. Külödön, 46. Pokon, 47. Attyán, (Sarengrad) 48. Alsánon, 49. Djakováron, 50. Pereczkén, 51. Kolozsvárott, 51. Marosvásárhelyt, 53. Falfalun, 54. Tövisen, 55. Hunyadon, 56. Meggyesen, 57. Gyulafehérvárott, 58. Brassón, 59. Csiksomlyón, 60. Szászsebesen, 61. Bakón, 62. Tergavistan, 63. Athinan, (Nagyatád?) 64. Polyánczon, 65. Szent Lászlón, 66. Váralján, 67. Petrócson, 68. Remetinczen, 69. Zágrábban, 80. Szendrődön, 71. Zalárdon, 72. Héderhelyen, 73. Csákányon.

A zárdák száma a török idő alatt annyira leapadt, hogy 1602-ben csak 4 maradt meg, t. i. a gyöngyösi, a szegedi, a csiksomlyói és a szakolczai.

A rendes tagok száma volt 1525-ben 1472 és 1602-ben 31.

Ezen időtől fogva ismét virágzásnak indult.

Midőn 1899. a ferenczrendet a Szentszék reformálta, a rendtartományok új beosztást nyertek. Ekkor az egykor oly virágzó és dicső Üdvözítő-Tartomány eddigi elnevezése megszűnt és 17 zárdája, melyekhez a volt Szent Kapisztránról nevezett tartományból 6, a volt Szent Lászlóról nevezett tartományból 4, a Szűz Máriáról nevezett tartományból 1 zárdát csatoltatott „A Kapisztráni Szent Jánosról nevezett Magyarországi Rendtartomány” elnevezését kapta, a többi zárdáját pedig a Szűz Máriáról nevezett rendtartományhoz csatolták.

3. A szeplő nélkül fogantatott szűz Máriáról nevezett bulgarita tartomány.

Ez a tartomány valamikor a bosznita tartomány őrsége volt s leginkább Bulgáriában volt elterjedve, de azért Bánátban és Erdélyben is voltak zárdái, melyek nem követték a többi magyar zárdá példáját és nem egyesültek az új magyar Szalvatoriana tartománnyal. Az őrség 1620-ban elszakadt a bosznita tartománytól és 1675-ig mint önálló őrség; 1675-től kezdve pedig mint önálló tartomány szerepel. 1852-ben egyesült a Kapisztráni Szent Jánosról nevezett tartománnyal.

A török idő alatt és után Karánsebesen, Krassován, Zlatinán, Vingán, Déván, Alvinczón, Gyulafehérvárott és Körösbányán voltak zárdái.

4. A szent Istvánról nevezett tartomány.

1640-ben keletkezett Domokos Kázmér, a Mariana tartomány szolgálattevő testvére buzgólkodása folytán, a ki személyesen járt ez ügyben Rómában, hol pappá is szenteltetett. 1729-ben az őrségből tartomány lett, melynek első főnökévé a volt őr, Csató Elek nevezte-tett ki.

E Provincia Erdély történetében örök érdemeket szerzett. Erdély majdnem összes világi és egyházi művelődési viszonyai e szerzettel szoros összefüggésben vannak. Az erdélyi kath. Status már 1726. decz. 14-én állította ki számukra azon bizonyítványt: „hogy a szent Ferencz

szerezete akkor, midőn Erdélyben a kath. egyház hosszú éveken át az új vallásfelekezetekre áttentektől sok és súlyos üldöztetéseket szenvedett, midőn minden lelki vigasztalástól megfosztva, siralmas helyzetben állott, atyái a kath. egyháznak megfogyatkozott nyáját fáradhatatlan szorgalommal ápolták, gondozták, mint missionariusok a szétszórva volt hiveket fölkeresték. Isten igéjével és a szentségekkel éltették s a szt. hitben megmaradásra ösztönözték; gyermekeiket és ifjaikat tanították; az új hitfelekezetekre áttentek közül sokakat visszahoztak.” 1735. márcz. 18-án Gyórfi Pál, tartományi Rendfőnök, Pitra Vincze bibornok aláírásával a szent Congregatio elismerését nyerte ki: „tum de scholasticae juventutis profectu, tum de utilitate ac fructo missionum.” A tartomány az erdélyi zárdákat foglalja magában, számszerint 26-ot, u. m.: Csiksomlyón, Mikházán, Szebenben, Vajda-Hunyadon, Esztelneken, Kolozsvárott, Medgyesen, Szárhegyen, Udvarhelyen, Deésen, Fogarason, Brassón, Szamosújvárott, Gyulafehérvárott, Szászvároson, Szászsebesen, Marosvásárhelyt, Tordán, Toroczkón, Széken, Kóhalmon, Hátszegen, Borszéken, Déván, Alvinczen, Körösbányán.

5. A szent Lászlóról nevezett tartomány.

1661-ben létesült a Mariana tartománytól elvált 10 zárdából, a melyekhez 9 új zárdát építettek. A zárdák száma e szerint 19 volt: u. m. Ormosdon, Körösön, Remetinczen, Hrastovicen, Zágrábban, Varasdon, Krapinán, Koprivnicen, Csáktornyan, Pécssett, Viroviticán, Szigetvárott, Siklóson, Nagy Kanizsán, Següsdön, Kostajnicán, Nagy-Attádon, Mária-Gyúdon.

A tartomány 1899-ben három részre osztatott, melyeknek egyikét a Mariana-, másikat a Kapisztrána, harmadikát pedig az új Cyrill és Metód horvátországi tartomány kapta.

6. A Kapisztráni szent Jánosról nevezett tartomány.

A multkori füzetben láttuk, hogy a magyar ferenczesek a török idő alatt annyira megfogytak, hogy mindössze lehettek 100-an. Világi pap is alig volt az országban. Ennek nesztét vette a bosznita tartományfőnök s mivel lelken hordozta a magyar nép lelki üdvét, oly egyéneket küldött Magyarország különféle vidékeire, a kik a török szokásban jártasak voltak, annak nyelvén beszélhettek, a nép kérését előadni, jogait védni tudták.

Ezek a jó szerzetesek törökrühába öltözve bejárták az egész országot, megvigasztalták, erősítették, tanították a szegény elszórt népet, nem egyszer kitevén magukat a legnagyobb veszélynek, az erőszakos halálnak. Föld alatti pinczék, házromok szolgáltak nekik lakásul. Ők nem kényelmet, hanem lelkeket kerestek és találtak is. A törökök eleintén üldözték, de mikor látták, hogy a népet nem lázítják föl ellenük, kedveztek nekik és megengedték, hogy zárdákat építhessenek és azokban békeességben élhessenek.

Igy telepedtek le Budán, Érden, a Csepelszigeten, Mohácsott, Radnán, Bácsban és Slavóniában. A török kiűzetése után elfoglalták Tolnát, Paksot, Dunaföldvárt, Baját, Simontornyát, Zombort és Temesvárt.

1757-ben ezek a zárdák elszakadtak a boszniai tartománytól és önálló tartománnyá alakultak. Az új tartomány Kapisztráni szent Jánosról lőn elnevezve. Zárdái a következő városokban feküdtek: Budán a vízi-városban és Tabánban (residentia), Temesvárott, Radnán, Aradon, Bácsban, Baján, Zomborban, Tolnán. Mohácsott, Pakson, Dunaföldváron, Zimonyban, Belgrádon, Csunticsón, Gradiskán, Sarengrádon, Cerneken, Velikán, Vukovárott, Bródban, Djakovárott, Nasiczán, Pozsegán, Ilokon, Péterváradon és Eszéken.

1785-ben József császár eltörölte a péterváradit, temesvárit, djakovárit, zomborit, velikait, gradiskait, tolnait és paksi zárdákat. 1825-ben a tartományhoz csatolták a bécsi, sanktpölteni, lanzendorfi és enzersdorfi alsóausztriai zárdákat; 1852-ben pedig a vingait, dévait, körösbányait és az alvinczait. 1862-ben elhagyta az aradi, 1868-ban a buda-tabáni, 1882-ben a vingai zárdákat.

Jelenleg a következő helyeken vannak zárdái I. Budapestben, II. Margit-köruton 23. sz. a, 2. Pécssett,

ban
50
itt
lett
szűz
1914

252
5
6

3. Baján, 4. Dunaföldvár, 5. Kaplyonban, 6. Mária-Radnán, 7. Szabadkán, 8. Simontornyan, 9. Bácsban, 10. Mária-Gyüdön, 11. Egerben, 12. Bártfán, 13. Eperjesen, 14. Füleken, 15. Gyöngyösön, 16. Jászberényben, 17. Kecskeméten, 18. Mohácson, 19. Nagy-Szécsényben, 20. N.-Szöllösön, 21. Rozsnyón, 22. Sebesen, 23. Siklóson, 24. Szegeden, 25. Szigetvárott, 26. Szolnokon, 27. Sztropkón, 28. Vácott.

Magyarországban jelenleg három ferenczrendi tartomány van, 83 zárdával. A szűz Máriáról nevezett tartomány 29 zárdával; a Kapisztráni szt. Jánosról nevezett tartomány 28 zárdával és az erdélyi Szent István királyról nevezett tartomány 26 zárdával.

Talán csodálkozol, kedves olvasóm, hogy szt. Ferencz fiai Magyarországon annyira el voltak terjedve és kérdeni fogod ennek okát? Ugyan mondjad: mit kíván a szeretet? Nemde viszont szeretetet? Lám szent Ferencz fiai annyira át voltak hatva a magyar nép iránti szeretettől, hogy megosztották vele örömét és tájalmát, jólétét és szegénységét; ezt maga a nép bizonyítja, midőn barátjainak nevezi őket; igen, annyira szerették e népet, hogy készek voltak, mint jó pásztorok a népért küzdeni és szenvedni; de nemcsak küzdeni és szenvedni, hanem meghalni is. Midőn a szenvedés, az üldöztetés órája elérkezett, midőn a török és a még veszedelmesebb ellenség, a protestantizmus, felütötte hazánkban táborát, egyedül a barátok voltak azok, a kik megmaradtak a nyájnál, a kik életüket adták a nyájért; ezt nem én mondom, ezt Acsády mondja és ezt a hamisítatlan történet bizonyítja, amint ezt az egyes zárdák leírásánál látni fogod.

Midőn a nép ezt a nagy áldozatkészséget látta, maga is áldozatot hozott és egymásután építettett számukra zárdákat, hogy így mindinkább terjedjenek és a szegény nép vezetői legyenek.

A Szent Ferencz rendiek zárdái.

I. A budapest-vári zárdák.

1248—1541. 1687—1785.

Egy régi kézirat került valamelyik zárdák könyvtárában a kezembe, mely szerint szent Ferencz fiai már 1248-ban laktak a budai várban és pedig a királyi palotához közel. Szegényes lakásuk mellett volt egy kis kápolna falatoronnyal. Látván IV. Béla király a ház és a kápolna rozoga voltát, a ferenczesek részére a mai katonai templomnak a helyén 1269-ben egy szép templomot és kolostort építettett Evangelista szent János tiszteletére. Óslakói a mai Mariana szent Ferencz-rendi tartományhoz tartoztak. 1444-ben Julian bibornok, apostoli követ átadta a Szalvatoriana tartománynak, mely azt 1541-ig bírta; ekkor török kézbe került, a ki azt a Budán élő keresztényeknek adta át, hogy abban isteni tiszteletüket megtarthassák. Az egyik oltárnál a katolikus pap misézett, a másikat a protestánsok foglalták el, a harmadiknál a lutheránusok tartottak isteni tiszteletet. A törökök kiűzetése után a Mariana tartomány foglalta el. II. József császár a zárdát feloszlatta. Jelenleg katonai templomul szolgál.

1473., 1483., 1487., 1489., 1501., 1503., 1505., 1515., 1520., 1523-ban káptalant tartottak itt a ferenczesek. Ez a kolostor valódi meleg ágya volt a jámborság és életszentségnek. Itt élt:

1. Aginetus atya † 1275.

Charentben született jámbor szülőktől. Már gyermekkorában különös óhaja volt valamikor szerzetes lehetni; óhaja nőttön nőtt s mikor a szükséges tanulmányait befejezte, kielégítette azt, belépván szent Ferencz rendjébe, hol alázatossága, engedelmessége, jámborsága és szigorú életmódja által csakhamar előjáróinak és társainak kedvence lett. Pappá szenteltetvén hitszónoknak alkalmazták; mint ilyen Budán is működött. Szentségének híre a templomba vonzotta az embereket, a kik nagy lelki épülésükre hallgatták szájából az üdv ígét, Isten a gyógyítás csodáival tüntette ki. 1273-ban csodálatos módon meggyógyította a tapolczai születésű Magyar Pétert, a mint ezt Saul zárdafőnök, Antal és Esztergomi Henrik atyák bizonyítják. Meghalt 1275-ben és a buda-vári templomban nyugszik. (Monum. Eppatus Veszprém. I. 292. 1)

2. Boldog János atya † 1287.

Boldog János atya, a francia király testvére, IV. Béla király rendes gyóntatója és a szent Ferencz rendtartománynak első főnöke volt. Ő volt az, a ki a hazai romjain siránkozó királyt bátorította; ő sugallta neki, hogy mint szent nővére Erzsébet, és neje Mária, ő is szent Ferencz harmadik rendjébe lépjen és koronáját a bűnbánat és alázat gyakorlataival ékesítse. IV. Béla király halála után János atya apostoli buzgólkodás és szerzetesi erény által készült a mennyei koronára, mely az alázat virágiból fonódik.

Élete szentségét s Isten előtt való kedvességét csodák hirdették. A többi közt három halottat támasztott fel, kettő ferenczrendi szerzetes volt, a harmadik pedig egy timár mester. Egy főrangú asszony pedig kilencz napig feküdt dermedten, minden életjel nélkül, ekkor boldog János közbenjárását kérte és ime, ez megjelent neki és eszméletre hozta.

Rendtársainak előre kijelentette boldog kimulásának napját s arra kérte őket, hogy a szerémségi villa-frankai (mangyalosi másként nagyolaszi) kolostorba temessék. S úgy is lőn. A kijelentett napon csakugyan az Úrban elszenderült. A siránkozó testvérek halottaskocsira tették a koporsót, melyben drága ereklyéi feküdtek. S ime, ismétlődött szent László csodája. Ott állt a templom előtt a befogatlan kocsis, midőn hirtelen természetfölötti erőttől indítatva, tüskön-bokron keresztül mindaddig előre robog, míg a villa-frankai kolostor meg nem áll szent terhével. Így dicsőíté meg Isten az alázatnak és önkéntes szegénységnek bajnokát.

3. Temesvári Pelbárt † 1504.

Arczképét és rövid életrajzát hozta az augusztusi füzet, a melyet azzal egészíték ki, hogy 1495-ben esztergomi zárdafőnök volt.

4. Laskó Oswald † 1512.

Háromszor volt a Szalvatoriana tartomány főnöke s mint ilyen a pápai, rend és tartományi rendeleteket 1495-ben egy kötetbe gyűjtött, hogy annál könnyebben lehessen azokat átolvasni és megtartani. Vasárnapi prédikációit 1498-ban adta ki; ünnepi szónoklatai pedig 1516-ban jelentek meg. Böjti beszédeiben a tiz parancsot tárgyalja, a melyeknek végén hoz példákat és csodákat. A „Hit Gyöngyei“-ben a szent és katolikus hitigazságait adja elő.

Több éven át a pesti zárdának volt lakója. Meghalt a buda-vári zárdában 1511-ben.

5. † 1526. szeptember 18-án.

Porosz János, Breszloczi Miklós, Pesti Mátyás atyák, Verőczei Miklós sekrestyés, Eszéki György borbély, Komáromi Ambrus, Budai Leonárd és Külödi Balázs testvérek szenvedtek vértanúságot, a kiket nemsokára pedig Szentlászlói Antal is követett.

7

8

6. § 1529. szeptember 20-án pedig:

Kandai Antal, Németujvári Benedek, Nagydobosi István, Bányai Lőrincz, Tolnai Gergely atyák, Ujlaki András, Vaszari Pál, Lithvániai János, Brassói János, Csákány Gergely és Pataki Gergely testvérek vértettek el szent hitünkért.

II A budapest-margitszigeti zárda.

1269-ben a Margitszigeten kezdett építeni ezen rendnek szent Kláráról czimezve egyházat és lakhelyet IV. Béla, de mielőtt befejezhette volna ezen művét, meghalt és fia V. István végezte be ezen zárdának és szent Klára templomának felépíttetését 1272-ben.

Feküdt pedig ezen kolostor a sziget déli részén a pesti Duna-ágnak partján, ott, hol még most is látszik egy templomtorony némi maradványa. A templom többi részét és a zárdát a Duna elmosta. — A zárda területének északi részén emelkedett a templom, kétségkívül keletre fekvő szentélyvel, — s ugyanott állott a zárda

is bekerítve s ezen épületek képezék a belső clausurát. — Ezekon kívül és ezek körül volt még egy fallal kerített tér, melyen a temető és predikáló hely volt, — a kert az országútnál esett délre és keletre.

Ezen — különösen a külterületek felett többszörösen keletkeztek a ferenczi atyák és a Domokos apácák, szomszédok közt perlekedések.

Elsőben is 1278-ban egyenlítették ki a peres kérdések.

Adorján a ferencziek tartományi főnöke és a domonkos apácák, valamint a domonkos atyák mint az apácáknak még akkor gondnokjai, akként egyeztek meg, hogy a ferencziek belkerítő falán kívül északra 33, délre 28, keletre pedig a közút között 1 kannányi széles, északra és délre hason hosszúságú tér jelöltessék és határoltassék el a ferencziek számára, kijelentvén a ferencziek, hogy ezekben megnyugosznak és jövőre minden perlekedésről lemondanak.

A kannának nevezett hosszmértékegység 10 láb hosszúságot foglalt magában.

A ferencziek a nyert területtel nem elégedtek meg, s annak nagyobbítását követelték s követelésüket az 1288-ban itt a Margitszigeten tartott rend gyűlésben érvényesíteni, és ki is elégíteni törekedtek.

Az értekezleten jelen voltak az apácák s ezek érdekében a domonkosok részéről: Pál, a domonkosok magyarországi tartományi főnöke, — Salamon, margitszigeti perjel, — Péter, budavárfoki perjel és Guilelm. András, Daniel mint Lector, — a convent olvasó tagja, ugy Román, — az utolsó három mindannyian szigeti domonkos atyák.

Jelen voltak még az apácák is mind perjelnőjökkel együtt. Miből az látszik, hogy az értekezlet az apácák zárdájában tartatott.

A ferencziek részéről jelen voltak: a rendnek ugyan ezen 1288-iki nagy gyűlésen megválasztott magyarországi tartományfőnöke István, — Miklós, szigeti Quardián, — Mihály budavári ör, — Gerardus pesti Quardián, — Ábrahám, győri Custos, — Elek, esztergomi Quardián, — Barnabás, budai Lector, olvasó tag, — Ananias ügyvivő, —

Reparatus, budavári hitszónok, — Pál, a tartományi főnök titkára és a szigeti ferenczi atyák mind.

Következőkben állapodtak meg:

A ferencziek templomának hajójához ragasztott fal-tól északra, predikáló és temető helynek 37 kannányi, délre pedig szinte az egyház hajójától számítva külső és belső clausurának, zárthelynek, épületeknek és kertnek 41 kannányi terület szakittatik ki a ferencziek számára szélességben, — s a ferencziek falával egyenlő hosszúságban. Kikötvén, hogy a ferenczieknek nem szabad az apácák épületeihez 10 lábnyi távolságnál közelebb építkezniök, nehogy tűzvész alkalmával könnyebben harapódzhassanak át a lángok.

A mohácsi vész után üresen hagyták az atyák e zárdát s a törökök uralma alatt elpusztulván, többé fel sem épült.

III. A budapest—óbudai zárda. (1301—1526.)

Gonzaga Ferencz. Wadding, Pázmán és rendi okmányaink bizonyítják, hogy Ó-budán a lakosok adományából Szent Ferencz tiszteletére 1301-ben templom és zárda épült, a mely, részint mivel a királyi palota közelében állott, részint mivel a tartomány központját képezte, nagy nevezetességre tett szert. Többször tartottak benne káptalanokat, így 1317, 1357, 1462, 1463, 1469, 1497, 1523 és 1525-ben 1451-ben Péntek Mátyás 10 aranyforintot testált e zárdának.¹⁾ 1526-ban, midőn a törökök a város szét dulták, a rendi testvérek Pozsonyba menekültek és a templom, a zárda és a könyvtár értékesebb dolgait magukkal vitték. A törökök ugyan még abban az évben elhagyták a várost, de a rendi testvérek nem tértek többé vissza; csak egy gyóntató maradt itt, a ki a klarisszáknál végezte az isteni tiszteletet; ilyen gyóntató volt 1533-ban Széch Balázs a nyitrai őrség őre. 1541-ben, mikor a törökök Budát elfoglalták, a klarisszák gyóntatójukkal együtt Pozsonyba költöztek.²⁾

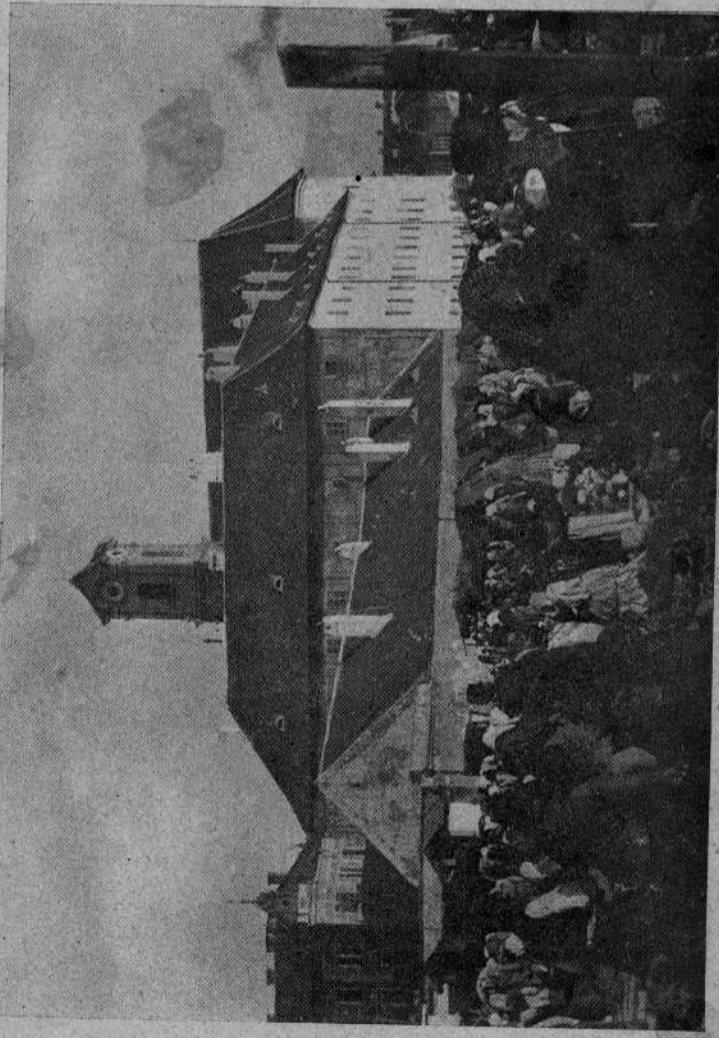
¹⁾ Rupp: 29 l.
²⁾ Antiquarium Provinciae Marianae

IV. A buda-vizivárosi zárda.

A mint a törökök Budát elfoglalták és a szerzeteseket részint lemészárolták, részint kiűzték, a boszniai

ferenczesek tartományfőnöke rendtagokat küldött Tökölyre és Érdre, hogy onnan bejárjanak Budára és ápolják a hitet az elhagyatott nyájban. Ezek az Atyák idővel Budán a Vizivárosban, a mai Gyorskocsi-, Csalogány- és Iskola-utczák közti házat és telket szerezték meg állandó

lakhelyül. E háznak főnökei voltak 1636-ban Kamengradi Fülöp, 1657-ben Pozsegai Bonaventura, 1658-ban Ibrisinovich Lukács és 1681-ben Varresi Simon atyák.

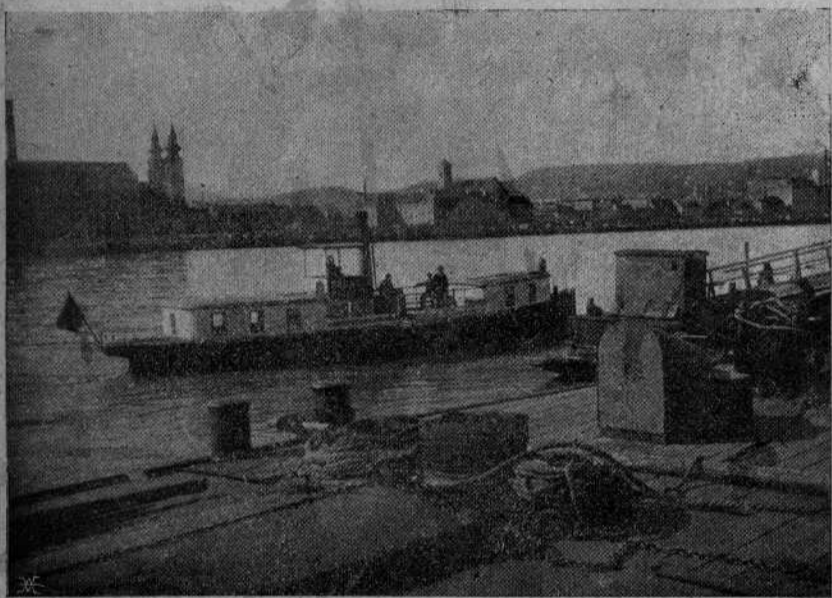

A Buda-vizivárosi zárda. A Szerzetes-apácák régi házával.

A törökök kiűzetése után, tekintve hogy a Rend tagjai Budán és környékén a török zsarnoksága alatt nagy önfeláldozással működtek a nép lelki üdvén, brombergi báró Miglio cs. k. kamarai titkár és Werlein János

Az Erzsébetiek zárdája jelenleg

Az Erzsébetiek zárdája a pesti oldalról nézve.

István cs. k. kamarai kezelő megengedték a Rendnek, hogy válasszon Budán templom és zárda építésre alkalmas telket. A Rend a Toighun Pasa sólyom mecsetét választotta a mellette levő dervislakásokkal együtt, azt 1691-ben kapolnává, ezeket pedig ideiglenes kolostorra változtatta:

1703. május 1-én az új zárda 1733-ban pedig az új templomnak alapkövét tették le. Itt laktak szent Ferencz fia 1785. október 6-ig. Ekkor József császár az eltörölt szent Ágoston rendiek zárdáját és plébániáját adta nekik; a volt zárdát pedig a szent Erzsébetről nevezett apácák kapták, a kik azt mai napig is birják.

Jámbor életük által kitűntek:

1. Petrovich Ieromos atya.

Ifjú áldozári szíve lángolt az elhagyatott pestis betegek iránti szeretettől, melyet az isteni szeretet annyira élesztett, hogy, főnökeitől engedélyt kérve, sietett a budai Gellérthegy alján levő pestis kórházba és nemcsak a szenteségeket szolgálta ki a betegeknek, hanem ápolta, erősítette és vigasztalta őket, úgy hogy mindeniknek mindene lett. Végre maga is megkapta a betegséget, mely 1710. évi május 31-én oltotta ki ifjú életét, de nem önfeláldozó emlékét.

2. Fehérváry András atya.

Öt évig volt a Szentföldnek buzgó hittérítője. Onnan rendkívül nagy veszedelmek és viszontagságok közt visszaérkezve, a budai zárdának főnökhelyettessévé neveztetett ki, s mint ilyen oly ügyesen kormányozta a zárdát, hogy alattvalói rajongásig szerették. Egyszerre csak tüdővészbe esett, mely ötödik napra annyira végzetessé vált, hogy a szentségek föl vételét kérte. Ennek megtörténte után, az összes testvérektől bocsánatot kért, a kezében levő kereszttel megáldotta őket, azután ajkaihoz szoritotta a feszületet és meghalt 1732. május 30-án.

3. Richter Gergely atya.

Kifáradhatlan volt ez emberek lelkiüdvének előmozdításában. A napnak legnagyobb részét a gyóntatószékben töltötte, a melyet százával álltak körül a bűnbánó emberek. A pestis kitörésekor pedig keresztet tett a mellére és mint egy apostol körülfutotta a várost, bűnbánatra intvén az embereket. Éjjel-nappal éhen-szomján kereste föl a szegény betegeket, vigasztalta, bátorította, gyóntatta és előkészítette őket a boldog halálra. Végre maga is megkapta a betegséget, mely, a mint egy szelet papírra irt bűneit, melyet mindig magával vitt, egy áldozárnak meggyóna, végett vetett életének 1739. április 26-án.

4. Berger Vitál testvér.

Bécsben született. Midőn Magyarországra jött, fölvetette magát laikus testvérnek. Áttanulmányozván a rend szabályait, iparkodott, hogy azokat a legpontosabban megtartsa. Csoda számba megy az ő áhítata, alázatossága és szelidsége. Testével mindig hadi lábón állott, szigorúan böjtölt; ágya egy darab deszka volt, a melyre egy nagy keresztet helyezett és azon aludt kiterjesztett kezekkel. Édesen átölelve a keresztet meghalt 1741. december 23-án.

5. Mlinarich András testvér.

Csodálatos engedelmissége, testvéri szeretete, mély alázatossága és nagy önmegtadadásáról nevezetes. 20 évi szerzetessége alatt nem vett mást magához, mint kenyeret és vizet és mégis legszorgalmasabb volt valamennyi közt. Munkája után csak az oratoriumban lehetett őt találni, hol buzgó imádságba merült. Meghalt 1754. június 20-án.

6. Pavich Imre atya.

Budán jó módú és vallásos szülőktől született. Amint tanulmányait elvégezte Szent Ferencz rendjébe lépett, a hol jámborsága, alázatossága, engedelmissége és tudományossága által csakhamar megnyerte előjárói-

nak és társainak szeretetét. Pappá szenteltetvén, számos éven át tanította az ifjúságot a hittudományra. Az önmegtadadás és böjtölésnek embere volt ő. Midőn 1761 november 8-án éhesen lefeküdt, állítólag megjelent neki a fölfeszített Jézus és azt mondá: „Nem elég, hogy te ezen falak közt szenvedsz, hanem ezeken kívül is kell szenvedned“, ami teljesült is, mert kétszer küldötték előjárói Bulgáriába és Romániába, hogy az ottani kolostorokat megvizsgálja. Az uton rendkívül sokat nélkülözött és szenvedett. Meghalt 1780 április 15-én.

7. Lugerth Kvirin testvér.

Sok éven át Jeruzsálemben tartózkodott és fáradozott, mialatt sokféle betegséget szerzett magának, melyeket azonban a legnagyobb türelemmel és Isten akaratán megnyugodva elviselt. Látva, hogy úgy a Szentföldnek szolgálatot nem tehet, előjáróinak engedélyével visszajött és egy pár napi itthonlét után a mennyei Jeruzsálembé költözött 1785. október 7-én.

Mátyás-templomunk boltozata.

Közlő: P. Kaizer Nándor.

Aki templomunkat látta, észrevehette, hogy a hajó boltozata nem felel meg a régi stílusnak s hogy magasabbnak kellett lenni; ezt bizonyítják a templom padlásán kiálló pillérek is. Most már csak az a kérdés, mikor és miért bontották le az eredeti boltívet? Erre fölvilágosítást kapunk a zárdánkban levő török okmányokból, amelyeknek magyar fordítását megtaláltam a Szilády Áron és Szilágyi Sándor által összeállított Okmánytár és Hódoltság Történetéhez Magyarországon című műben. (II. kötet 283—357. lap.)

A templom boltívei nagyon rossz állapotban voltak s így a ferences atyák a boltívek kijavításához engedélyt kérnek és nyernek. Az engedély így szól: »Jelen sorok tartalma ez: a szegedi raják temploma melletti malomnak, mint szintén (a templom) omladozó boltíveknek kijavítása szükségessé válván, erre tőlünk engedélyt kértek. Mi ezt ezennel megadjuk, s hogy minden ebből eredhető haborgattatásunknak eleje vétessék, az illetőket jelen tekerénkkel bocsátjuk el. A papoknak, mint a városi rajáknak, is mindenki békét hagyjon.

Kelt 1034. Dzülkide 10—20., vagyis 1625. augusztus 15—25. Ibrahim, szegedi miriliva. (XXXII. okmány.)

Ezen okmány alapján hozzá akartak fogni a boltívek kijavításához; de midőn azokat átvizsgálták, észrevették, hogy azokat kijavítani már nem lehet, hanem le kell bon-

tani. Erre azután kérelmezték a lebontási engedélyt, amit a következő okirattal meg is kaptak.

Jelen temesszük ezt foglalja magában: Az alsóvárosi templom boltívének lebontásáért folyomottak... mi ezennel megengedtetik. Ebben senki sem akadékoskodjék.

Kelt 1034. Dzülkide 23., vagyis 1625. augusztus 28. Ahmed, szegedi kájmekám. (XXXIII. számú okmány.)

Mi okozhatta a boltíveknek pusztulását? A tetőzetnek rozoga volta miatt a boltívekre csurgott az eső; a boltívek átáztak és meglazultak. Sokszor kértek engedélyt a tetőzet javításához, meg is lett ígérve, de mikor a javításra került a sor, az alantasabb hatóság nem engedte azt meg. Végre, amikor már a tetőzet összeomlott, kaptak engedélyt annak kijavításához, amint ezt a következő okmány igazolja:

István és Márton a város egyéb lakosaival a törvényszék előtt megjelenvén, előadták, hogy miután a templomuk teteje beroskadt, falai eláznak, engedélyt kérnek arra, hogy a régi mód szerint, semmivel nagyobbra nem építvén, betetőzhessék. Az engedély ezennel megadatik.

Kelt 1033. Redseb 20—30., vagyis 1624. május 8—18. Mohamed és Ahmed szegedi miriliva. (XXIX. okmány.)

A mostani boltozat tehát a 17-ik századból való.

Csodálatos gyógyulások Szegeden

1457—1466-ban kapisztráni Sz. János közbenjárására

Most, hogy alkalmam volt a kapisztráni Szent János közbenjárására történt csodáknak különféle kéziratos feljegyzéseit átolvasni, azt tapasztalhattam, hogy a legtöbb gyógyulások Szegeden történtek. Jele annak, hogy a szegedi népet nagyon szerette. Hiszen életében többször megfordult a városban. Mikor első ízben a városba jött, nem a zárdába szállt, hanem Szegedi Benedek vendége volt, a kinek kapuja előtt tartotta nagyszabású beszédét a nagy néptömeghez.

Ennek a Benedeknek és neje Skolásztiának néma fiát, Imrét meg is gyógyította. Két utcának a nevét is feljegyezte az egykori író. Az egyik volt Szent Erzsébet, a másik Szent Péter utcája. Jó volna ezeknek a fekvését tudni. Talán megmaradt valamelyik városi, vagy mezei zugban a nevök. Az érdeklődők kutassanak. Én csak a csodálatosan meggyógyultakat jegyzem ide.

Czeller Péterné, Erzsébet. Szücs Domonkos, Szücs Imre fia. A szegedi intéző Péternek és neje Margitnak fia Balázs, Nemes Lőrinc, Nemes János és neje Erzsébetnek fia, Bokor János, Bokor István és

neje Zsófiának 5 éves fia. Olasz Bálint, özv. Szegedi Péterné Katalin. Bogár László, Fabri Jánosné Ilona. Kürthy Katalin, Kürthy Balázs és neje Susannának gyermeke. Megjegyzem, hogy egy szegedi Ferences testvér, a ki jelen volt kapisztráni Szt. János halálánál magával hozta azt a kendőt, mellyel felkötötték a Szent állat és ennek a Kürthy családnak adta. Ugy látszik valami előkelő család lehetett. Oszvald Briccius, Oszvald László 9 éves fia. Deák Ferencné Susanna. Fanchy Albert. Zalach Péter, Gazdag Albert. Vizenjáró Ambrus, Vizenjáró Lőrinc és neje Erzsébetnek fia. Özv. Cseh Mártonné, Klára. Halász Borbála, Halász Péter és neje Katalinnak leánya. Pakoss Márta, Pakoss Benedek és neje Margitnak 10 éves leánya. Németh Mihály. Kelemen szegedi intéző és neje Magdolnának halvaszületett gyermeke életre támad. Tisza Dávid, Festő János, Mészáros Barnabás, Becsey János, Becsey István 5 éves fia. Szücs Dénes és neje Anasztáziának 12 éves fia.

Ezen csodálatos gyógyulásoknak tanúja a következő szegedi lakosok voltak:

Szabó Balázs és Lukács Mátyás a szegedi vár egyik tisztje és neje Erzsébet, Zavos Kelemen, Csukás Péter, Garatóth István, Czeller Borbála, Dalos Jakab. Dulo Máté, özv. Soldy Lászlóné, Ilona, özv. Cseh Mártonné, Klára, Szabó Jakab, Csontos György, Pataky László, Szabó András,

Nagy János, Sebessy Gergely, Halász Péterné, Katalin, Szegedi Mihály, Fabri Mihály, Vízfordó Bertalan, Szegedi Mátyás, Szegedi Ferenc volt táborigazgató, most pedig ferencesatya. (A tudományok borostyánosa.) Somogyi Lőrinc, Szegedi Ágoston.

P. Kaizer Nándor.

Udvári Szatmár megyében.

Udvári Portionnál való Contractusnak valóágos mássa.
 En Zoltány Maria Magdolna Nemzetes Kende Fe-
 rencs Ur Flóra's Thársa mostan Szatmár Vármegyé-
 ben Szatmár Városában lakozó adom embéteket
 mindeneknek Mostaniaknak és jövődöbelieteknek, kiket
 főképpen ex ide alá megírt okologh illetne vagy il-
 lethetne, hogy én bizonyos ratiokra nére váltottam
 ki egész Sessiobol álló pusztá Telkenet Nemzetes So-
 doray Mihály Urantól, kit néhaj Halabori Ersebeth
 Asszony edes Anyám vetet volt Zaloghban ő Kigyelme-
 nek bizonyos Summaig, mely Telek vagyon Nemes
 Szatmár Vármegyében Udvári nevű Faluban, ki-
 nek felső Szomszédja Sodoray Mihály Ur pusztája,
 alsó perigh Fekete Ferenc. Ezen Teleket bizonyos
 okokra nére adottam ugyan Zaloghban Nemzetes Be-
 kecs István Urnak Feleségének Nemzetes Selendi
 Anna Asszonynak in Summa flororum Hungarica-
 rum Sexaginta, denariorum octodecim idest Hung.
 fl. 60. 18. cum omnibus Appertinentiis et utilitatibus
 mezőbeli örökséggel, Szántó Földével, Kaszáló Ré-
 theivel, Halászó vizével, Erdejével, Gyümölcsös kes-
 tével, azon jussal és Szabadsággal, mellyel ab in-
 tegro Praedecessorink és Magunk is birtuk. Tovább
 Conditionibus, hogy valameddigh Magunk és Succes-
 sorink ő Kigyelmeinek és Feleségének mindkét ágon
 lévő Maradékainak a fen megírt Summat Semmi
 et Semel le nem tessük, mindaddig békességessen
 birtassuk, mely örökségnek békességesen birtalmanában
 Evidentió vessünk magunka s Successorinkra minden
 Legitimus Impetitiók ellen, hogy ő Kigyelmeiket s
 mindkét ágon lévő Maradékeit, magunk köleségé-
 vel s járatságunkal megholtalmazzuk, ha penigh-
 len nem oltalmazzunk, vagy oltalmarni nem akar-
 nánk, vagy nem oltalmarhatnánk, quovis modo tehát.
 Saltem vigore praesentium akar mely Vármegyében
 lévő Jóságunkból el foglalhassuk ő Kigyelmeiket
 akar mely Jóságával is a Nemes Vármegyének vala-

teik által akarják, sőt csak Magok erejéből is mindaddig bir-
 hanak, míg ő Kigyelmekeket s Maradékit plenarie a fen
 specificallt Summat Mi nem exolvalljuk, a vagy
 Posteritassint, abscisis omnibus juridicis remediis et
 exceptionibus quibusvis humanitus excogitatis, vel
 excogitandis, a kiváltásnak penig napja minden-
 kor akármely Extendöben Szent Gergely Pápa Napja
 legyen, megk kiváltván ő Kigyelmekeket dum et quando
 a penzel tartozaniak a pénzt fel venne, és a meghirt
 Eörekseget sine ulla juris strepitu et dilatione ke-
 rekből kibocsáttani. Hoc anno Christi. Hozgy az idő a-
 latt ha mit a Kigyelmekek azon Felokemenen építetnek,
 vagy azon Eörekseghbéli jökeat az idő alatt ahova a Felok-
 hez valokat váltanának a Kigyelmekek a kiváltásnak
 idején az épület megheemiltetvön a beszinok árrait
 és a Zalogban lévő Eörekseghnek Summáját is tar-
 tozunk ő Kigyelmekeket és mint 2 ágon lévő mara-
 dékinek le tenni. Melynok nagyob bizonygása
 és erősségére adtam ezen kezem irásával és Be-
 csetemmel megkeröshitet Contractassomat fen-
 emilitett Bekacs István Urnak s Felokének és
 mind két ágon lévő Maradékinak és alab meg-
 irt becsületes Szomszok előtt futura pro cen-
 tela. Actum Szombathar die 25. Junii 1680.

Soltány Maria x L. S.

Coram me Michaele Vitthay Judicum Cott. Szath. mp.

Coram me Samuele de Szakmar Benese. mp.

Az első Nyomáson Felok után való földök száma
Nyárvölgye háton egy hold föld, egy felöl Asztalnok, másfelöl
 Főrk Bálint szomszédja.

Buzás Rét előtt egy hold föld, egyfelöl szomszédja Szamás,
 másfelöl Biro János szomszédja

Item Buzás rét előtt egy hold föld, szomszédja egy felöl
 Santa Bálint, Cseri Gáspárné.

Sakas Tó hátaon egy Szarvcsán két hold föld, szomszédja
 egy felöl Balla István, másfelöl Karyta Mátyás. Egyik
 zalogban Szomsz Szamásnál egy forint öt potrában, másik
 Főrk Jakabnál egy forintban.

A kert alatt egy hold föld, sorsredja egy felől Bernát János, más felől Rákos Miklós.

Item a kert alatt más hold föld, sorsredja Dávid István más felől Szonja Mihály.

A Dellön két hold föld egy Barárdán, sorsredja egy felől Vég István, másfelől Karcálló.

Fő rét elött kettő egy Barárdán. Mindenkiben gaz termel.

Egy felől sorsredje Kajtor István, más felől a síró.

Bott fingsó elött két hold föld egy Barárdán.

Item Bott fingsó elött egy hold föld, sorsredja Farkas Gáspár más felől Eperjesh István, Mind a három Zalogban harmadfel forintban a két sorsredjűknél.

Második Nyomáson.

Közép mezőre kettő egy Barárdán, sorsredje egy felől Rákos István, más felől a rét aló megyen veggel.

Bodrás Szerben egy hold föld. Sorsred egy felől Dávid István, más felől Fekete János

Medves határon közép utra megyen veggel két hold föld egy Barárdán. Sorsred Kayta István, más felől Munkácsi.

Szonja Tharmásnál volt Zalogban de in Anno 1684 ki-
váltottam három negyed burában

Batixi utra jön veggel volt Zalogban ugyan Nagymedvesen két hold föld egy Barárdán. Sorsred Batix felől Kis Bernát János, más felől N.

Szent Mártoni utra jön veggel egy hold föld völgy oldal-
ban. Sorsred egy felől völgy oldal, más felől Szent Mártoni út.

Ugyan Közép utra jön veggel, egy hold föld. Sorsred egy felől Gargely János más felől Szonja Pál.

Kis Medvesen két hold föld. Sorsred János sorsred

Harmadik Nyomáson.

Szent Márt felől való mezőre egy Barárdánban kettő a Szent Mártoni utra jön veggel. Mind a kettő sorsredje egy felől Szabó Ambros, más felől Szilágyi István.

Item a Völgy határon két hold egy Barárdán, le nyúl a völgyre. Sorsred egy felől Kayta János, más felől Bus István.

Platár Kutyán a Batixi utra jön veggel egy ~~...~~

hold föld. Szomszédja egy föld Nagy Sergyely, más föld N. Csonka hegyiben vagyis három hold föld: kettő dió, hama-
dika máshol.

Gombás alatt egy nagy rét földet jármással zálogban in-
flor. Flung. 100.

Bielős tő oldalon is Sís Rét.

Szomszédok almszert. Szomszédja egy föld Olajos Án-
drás, más föld Szász Mihály.

Anno 1687. A Gombás alatt Layta Mátyásról zálogszittartó
egy Rétet két forintokban éppen ki más forintos
zálogos rétem mellett vagyis a 3 Hdvári földön.

Anno 1680 A Hdvári Földemmel hára nem lévén, vettem
Kovács Istvánról Mikolain egy kétszáz hat, melyet
is felépitettem. Tízennyel forint árú volt.
Nagy Belosken csürt tíz forinton Olhosvai László-
ról. Tapszónak Borra f. 2, ésnek Bura
Cub. Szath. ünnes.

Vass János Contractusának Párja.

Vass János Nemes Szathmár Vármegyében Hdvári
nevű faluban lakó Gálfi Ferencz Urnak jobbagya
adott emlékeretül mindenképen, a kiknek illik
ezen Levelennel rendelben, hogy én a szűz
Pórcionak miatta kinyújtottam az Hdvári
Földön Szathmár föld való Nyomással egy
barátságos két Sánta Földemet Pétercs István
Urnak zálogba vetnem ött (5) esztendőre két
magyar forintokban, úgy hogy ő Kgyhelmeinek
két ágon lévő Maradéki megnevet két szántó
földemet szabadosan birhassák, mely szántóföldemnek
szomszédja Sántaéke, más Layta István. Algyól ő
kiigelmeknek adott futura pro causa ezen Contractusomat kérem irásával. Beszitemnek megerősíté-
sével és aláírt becsületos emberet előtt. De tamen
Szathmár 10. Febr. 1684. Vass János L. J. Coram
Mich. Shottka.

Orosz Jánosnak zálogos örökségéről való levela,
melyet Pétercs Ur részére zálogszittott in Anno
1689. 14. April.

En Asztalnok András adottam zálogba a Szinyérhegyet, melynek
szomszédja a Sáros fölöl Molnár Jánosé 1 ft.

Kéki erdő elött egy föld f. 130. Szomszédja mintkét fölöl
Vass János.

En Asztalnok Pál a fulu végén Szatthmár fölöl adottam egy
földet, mely jó vége az ország uttyara. Hátul szomszéd
Kayta István. Adottam zálogba f. 1.

A Batizi utról egy földet, melynek szomszédja Szabó
Jánosé f. 1.

En Nagy Ferenc Szatthmár fölöl való Nyomiasban adottam
két földet, melyeknek szomszédja hátul Szász Jánosé.

Adtam f. 2.

En Kayta Miklós a Csorba Hegyiben adottam egy földet,
melyet neveznek Flerges [át van ráva] lehet Flargas is
földnek, melynek szomszédja hátul David István. f. 1.

En Székelly István azon járásban két földet, más föld
vagyon köte, melynek szomszédja hától Skerekes vagy
Skerek János. A két föld f. 2.

Ezen Orosz János által lött zálogosítás illyen emberse-
ges emberet elött ment véghez, úgy mint a mostani
predikátor, Vári András eskütt, Cseri Péter, Nagy Ferenc,
Kayta István Urainé elött die et anno ut supra
annotatis.

En penig alabirt transsumáltam die 19. Julii 1702.

Flalmiban Pelsőczy György m.p.

(A budai provincialatus irattárából.)

A hazis-tránse provincia atyainok
bargólkodása folytán kat. hitre lött 1700-1856.
lörök 71, zsidó 30, unitárius 23, kalvin 285, luth. 972, gör. kat. 686.
2067

X. Leo pápa válasza Perényi Jure nádor leveleire.
(a ki fia részére kért a nagyváradi püspökséget.)

Emerico Sannoniae Palatino Principi.

Legi tuas literas, quibus et tuam in nos mirificam voluntatem et in Romanam Rempublicam singularem cultum pietatengue pro te fer. Quarum duarum rerum arminique tui profensionem quae ad me pertinet, valde mihi grata est, quae ad Rempublicam, ea etiam sancta et vehementer probata et mihi esse debet et bonis omnibus. Itaque de utraque valde te amo. Quod ut etiam apertius scire possis, exemplum literarum, quas ad Vladislavum Regem dedi, tibi describi jussi, tum ut quam curam pro Christianae Reipublicae dignitate tuenda suscepi, ea ne te lateret: tum etiam ut te hortarer, ut communem causam apud Regem ipsum invares auctoritate tua et gratia: ut quas impensas fecissem pro istius regni maxime salute atque gloria, eae quam fructuosissime essent futurae. Ceterum quod Episcopatum Varadiensem (sic) attinet, cui postulas ut filium tuum velim praeficere, est illius quidem certe aetas ad id ponderis sustinendum imbecillior, sed quia te, ut dixi, valde amo, dabo operam, ut quanto aptius et citius pro nostra dignitate fieri possit, satis appareat tuam apud me auctoritatem plurimum valuisse. Datum Cal. Apr. MDXV. Anno tertio. Roma. (Cetri Bombi Epistolarum Leonis doctori Cont. Max. nomine scriptarum. Basileae per Hier. Frobenium et Hil. Episcopium MDXXXIX. 403 pag.)

X. Leo pápa Lajos királyhoz írt levele.

Ludovico Sannoniae Boemiaeque Regi puero.

Ex literis Thomae Cardinalis Triguensis Legati intellexi Vladislavum Sannoniae Boemiaeque Regem patrem tuum magno cum illorum populorum moerore et luctu vivere desisse. Quo sane nuntio vehementer sum perturbatus: magnumque, ut debui, cepi dolorem ex amantissimi mei prudentissimique Regis morte, praesertim tam alieno Reipublicae Christianae tempore: existimoque te quidem primum, qui in tam tenera aetate patrem tuum maximum clarissimumque virum amisisti, reliquos deinde istorum Regnorum viros principes, Regna denique ipsa et populos magno esse et praesidio et ornamento spoliatos, remque hanc publicam benivolentissimi in se animi Rege,

fidelissima societate, maximis auxiliis ac extincto plane casore. Denum
cum eisdem literis certior sine factus Regnorum te istorum a patre
tuo heredem fuisse institutum, cuius indoles egregiam iam specimen
magnamque excellentis virtutis spere praebebat, statui mihi
a luctu atque molestia esse temperandum: Deumque optimum
maximum rogandum, et ut illum mortali exitum exsore ter-
renisque compagibus coelestem in patriam inter beatissimas
fortium optimorumque virorum et sanctissimorum hominum
animas convertiturque recipiat; et ut te, cui quidem plorare
puero duo Regna maxima iure relege obliquerunt, tantum
solle bonis studiis optimisque artibus velit, ut expectationem
de te nostram tuorumque populorum vota aequare atque
implere facile possis; evadasque in eum Regem, qui quidem
in timore Domini eruditus omnibus Christianis populis
atque gentibus multam gloriae multamque roboris sis
allaturus. Quod profecto animo libentissimo et facis iam, et
saepe in posterum faciam; speroque posse ut me pro te facere
se atque suppliciter precantem Dominus audiat. Et quoniam
idem Legatus scripsit ad nos patrem tuum extremo vitae suae
tempore mihi te commendavisse: omnes meas opes, om-
nem auctoritatem ad te fovendum ornandumque pollicor;
teque iam in charissimi mihi filii locum agnosco atque recipio
bonisque verbis atque omnibus et complector et prosequor.
Tu vero ipse optimi viri patris tui majorumque tuorum
fortissimorum et clarissimorum Regum gressibus atque
vestigis inambulans Regnum tuum a Dei pietate et cultu
atque ad huius Reipublicae observantiam et studio auspiciare;
daque operam, ut non minus religione quam aetate, ne-
que magis corporis viribus, quam virtutibus animi sub-
crescere tui te populi videant. Datum Oridie Romae Aprilis
anni MDXVI. Anno quarto. Roma. [Ibidem pag 491-493]

Ludovico Regi Galliae.

Indictis per nos his diebus inter Christianos omnes quinquaginta
quinquennialibus induciis ob suscipiendum in Foveas com-
muni consensu bellum, statueram ad te mittere certum ho-
minem, qui te multis de rebus doceret, quas te scire oportere
maiores in modum existimabam. Itaque nunc ad te mitto

Nicolaum Scombergium Germanum, qui est ex societate Augustinianorum, cum qui tibi has literas reddidit, et prudentem sane hominem maxime tractandis rebus exercitatum, et mihi summo opere et probatum et gratum: ut illa, quae dico, tibi significes, et curam gerat ea, quae ad bellum pertinent, tecum et cum tuis procurandi, quoad Cardinalis aliquis ei succedat, qui tibi nostro nomine praesto sit: quemadmodum tibi reliquisque Regibus scripseram velle facere me. Reliquum est, ut te hortor, ut praetermissis omnibus aliis occupationibus tuis huius curae totum te plane des, hoc cogites, in hoc nervos omnes intendas tuos, ut Christianae Republicae plurimum opis atque praesidii compares. In quo et maiorum tuorum, qui multa cum Turcis bella magno animo gesserunt, aequare gloriam poteris et tuos fines longe lateque promovere, et Dei optimi maximi, qui tibi tantum Regnum dedit, causam valde quidem illam periclitantem defendere planeque restituere. Datum sextodecimo Cal. April. MDXVII. Anno quinto. Roma. (Ibidem pag. 602.)

Ludovico Regi Cannoniae.

Legi tuas literas: quarum in extremo erat, Jo. Franciscum Marsupium mihi legavisse: quod quidem ego libentissime cognovi. Nam et cupiebam esse aliquem apud me interpretem tuum, quicum agere singulis horis possem cum alia sane permulta, tum ea certe atque imprimis, quae ad bellum Bizantinum pertinerent: et Marsupius ipse, qui mecum prope quadriennium in rerum Cannoniarum promotione familiariter est versatus, et fidem mihi suam, et diligentiam, addo etiam et prudentiam et probitatem maximo opere probavit. Cui quidem, ut iam ipso uti eo nomine inciperem, quaedam seroatis consulta communicavi, quibus habendis Regum Legati interfuerunt, in communis belli usum agitata: quorum ille seriem se ad te perscripturum recepit. Quae tu sic accipies, ut si quid ipse vel addere vel demere eis voles, scribas ad nos quam celeriter animi tui sensum atque sententiam. Sin tibi omnia probabuntur, des operam, ut quae curare te eis in rebus oportebit, ita curentur, ut te appareat, quanto ipse hosti propinquus magis expositusque es aliis Regibus, tanto etiam vegetiorem et paratiorem ad tua obeunda munera partemque belli prosiluisse. Priori tuarum literarum paginae reliquisque partibus nihil attinet me rescribere: nam iis

ad superiores meas ad te literas respondisti. Vale igitur mi Rex
teque ad Rempublicam obeundam magno et invicta animo
para. Septimo Id. Jan. MDXV. Anno quinto. Roma.
(Ibidem 672. pag.)

Vladislao Carnonice Boemiacque Regi.

Nunciatum nobis est, certos Boemorum militum duces magnis
solicitationibus per fautores schismatis excitatos bellum cogitare; quo
bello schismaticis auxiliis suis, cumque iis coniuncti populos recte
sentientes, quique nobis parent, aggrediantur, remque christianam
eragitant atque perturbant. Id ipse aegre molesteque ferens, qui quidem
a deo vocatus, ut Christi vicarium geram, Christiani regis inceduntati
salutisque consulere imprimis debes, magnopere te hostos, ut
teque amantes ac vere paterne prelo, ut eos Boemorum motus
comprimas, ardoremque animorum motibus excitatis sollicita-
tum restringas, chucosque illos in officio contineas. Nam si se
schismaticis adhaeruerint, praeterque quod poenam a Julio II.
Pontifice maximo schismaticis constitutam ipsi committent, ego
etiam pro mei officii ratione, quam eos sacris interdiciam, pae-
nisque gravissimis dedam, facere non potero. Erit itaque optimum,
ac propter tuam et eximiam in rebus omnibus prudentiam et per-
petuam in Romanos Pontifices pietatem expectatum ab te, vel plane
etiam postulatum, et tum illis salutare, tum tibi ad laudem et gloriam
amplissimum, des operam, ut Boemis moliosa cogitationibus fa-
cilius contra hostes Christiani nominis nostra arma converti
possint. Id si pecceris, cum nobis, qui prospero animo erga te
atque benivolo sumus, rem gratissimam facies, omniaque ad
tuam dignitatem atque amplitudinem ornandam nostris
studia confirmabis: tum de hoc republica cuius non Regibus
praecipue sanctissimum debet esse, longeque commendatissimum
debet esse, longeque commendatissimum, bene amplissime
promerere. Dat. Cal. April. MDXIII. Anno primo. Roma
(Ibidem pag. 36.)

Vladislao Carnonice Boemiacque Regi.

Lectis tuis ad me fratresque meos Cardinales literis, quae quo in discrimine
tuam Carnonice Regnum ob Turcorum apparatus versaretur, significabant,
et Martini Colocensis Ecclesiae custode Internuntio tuo audito, statim una
omnes tota re diligenter atque ardentem cogitata statuimus, ut nihil
eorum, quae ad tuam ditionem tuendam, communesque Christiani no-

minis hostes hoc tempore a tuis finibus repellendos esse usui proessent, et
 nobis praetermitteretur. Existimabamus enim et pro tua majorumque
 tuorum in Romanos Pontifices observantia, et pro gentium quae tua
 in imperio sunt, fortitudine bellandique usui prope assiduo
 quotidianoque cum Turcis, si quo in commodo tuum istud Regnum
 tuique populi afficerentur, id omne huius certe Republicae nos-
 trumque singulorum incommodum plane futurum. Itaque,
 quod primum petisti de tributi auxilio, quantum quidem praesen-
 tium rerum status atque haec tempora tulerunt, tibi id permi-
 sissimes, iis ut opibus ad te levandum bellumque administran-
 dum uti possis. Deinde quod nos rogas, ut sedandis Christianorum
 Regum et Principum inter se dissidentium animis, atque ad committende
 bellum contra Turcas incitandis curam et studium adhibeamus, in eo
 dies ac noctes cogitationes meas plane consumpsi. Illis autem nec
 quidem ad illos ea de causa Internuntios meos Episcopos viros auc-
 toritate, experientia, doctrinaque praestantes, qui eorum controver-
 sias componant, ipsosque concilient. Quos quidem singulos tamolim
 hortari urgereque per eosdem Internuntios non desistam, quoad
 res ad eum quem volumus exitum perducatur. Id si confieri per illos
 minus commode poterit: aliquot ex meis fratribus E. R. Cardinalibus
 legatis, qui ad illos prope se conferant, remque conficiant. Qua
 confecta, foedereque ab Regibus inito, tributum ipsum per universum
 Christianum orbem edictis amplissimis promulgabo: sacerdotibusque
 cum sanctissimis, tum eloquentia clarissimis mandabo, ut omnes
 homines ad id non minus firmum, quam necessarium bellum ac-
 cendant, ut celeberrime periclitanti saepe, totque iam damna, tot
 porro calamitates perpressae Christianae Republicae tuoque imperio
 Regno optime de ea merito succurratur. Quod quidem certe bellum
 hoc si tempore a nobis susciperetur, irritos curatus nostros omnes
 atque inanes ipsa tempora facerent. Quis enim pecuniam, quis mi-
 litem remotissimis a se gentibus tribuat, qui pro patria, pro liberis,
 pro salute sua arma domi tractare cogatur, hostemque intra lares
 suos habeat. Neque principes sane ipsi, etiam si populi sui velint,
 in praesenti rerum perturbatione militem egredi, pecuniam ero-
 gari, arma, opes ullas exportari suis e finibus patientur. Nos vero
 ipsi per nos movere aggredique tantum rem fortasse possumus.
 Quae cum ita sint, confido tamen, et facere eam, quam omnes
 votis omnibus concupivimus, Christianos inter principes mature

posse confici, et tua incommoda, de quibus ad nos scripsisti, vel cum foenore
 celerissime reponi. Deus enim optimus maximus qui ob extremum rerum opti-
 marum eventum praecelatosque exitus interdum malum sinit aliquod
 non maximum existere, istos tuos labores, cum Turcarum apparatusum
 ad conciliandos Christianorum Regum animos quasi resolutionem quandam adhibet,
 quae infectas odiis malisque cupiditatibus obstructas eorum mentes ad eam,
 quam volumus, conditionem consensurumque attrahat, impiisque illorum
 adhuc quidem armis ad mutuam aliquando tandem pietatem
 committentemque cum utilitatem, tum etiam dignitatem convertantur.
 Quam ob rem fili mihi quidem charissime atque optatissime erit
 tuae fidei atque prudentiae in Domino atque eius viribus con-
 fidere. Neque enim a militum robore et numero, aut ab apparatu
 ullo bellico, sed a Dei virtute, sed a Domini nutu de tuis atque nostris
 hostibus tibi victoria est expectanda. Recordare, quae eis quondam favorata,
 quae res quamvis magnas per Sedecis, per Jephthae, Jonathae, Davidis,
 per Judae Machabaei manus confecerit: quorum rerum memoriam
 antiquae literae aeternam esse voluerunt. Quae profecto omnia ma-
 ximam tibi afferre operam debent, eodem a Domino nihil omnino tuis
 conatibus in tempore defuturum. Atque ut aliona vetustissimaeque
 praetercantur, ea repete, quae ipso tuo in Regno Dominus apud
 Taurinum oppidum paucos ante nostram aetatem annos per Joannem
 Capistranum confecit plebeium prope hominem, quem ad maximas
 tractandas res suae pro voluntatis et interpretari esse voluit et ad-
 ministrum. Nostra vero aetate Rhodii per exiguo militum numero
 gloriabundum iam ac prope victoriam Turcarum exercitum nu-
 merosissimum instructissimumque fugaverunt. Nunc est debilior
 nunc, quam olim fuerit, Dei Dominique nostri dextera: neque tu
 Vladislav filii Joanne Vajvoda, qui una cum Capistrano Turcas supera-
 vit, es inferior. Id ex eo intelligi potest, quod dum haec ipsa, quae supra
 scripta sunt, cogitationes nostras exhauriunt, exercitusque habent, tuaeque
 nos res maxime commovent: allatum ad nos est a tuorum militum
 pusilla sane manu multa milia Turcarum militum, quae Illyriam
 vastabant, caesa ad unum interiisse. Ita qui tibi semel affuit Deus,
 confidere profecto debes, eum tibi posthac rite praesertim atque suppli-
 citer precanti non defuturum. Cuius ego in terris vicarium gerens,
 fratresque mei Cardinales, ut ad id redeam, quod initio dixi, nihil
 eorum, quae ad tui, qui nobis es charissimus, Regnumque tuum,
 quae profecto totius Christianae Reipublicae quasi valli quendam

et muri sane solidi contra illorum impetum semper fuere, propugnationem
 et defensionem attineat, omittimus. Creaveramus autem iam ante, quan-
 tuas ipsas literas accepissemus, remore tantum eius rei audito, qui
 ad nos incertis authoribus et privatorum literis afferebatur, utpote
 tuis de rebus etiam ad primas eiusmodi voces plane solliciti, Tho-
 mam Cardinalem Strigoniensem: qui Legatum nostrum tuis in
 Regnis ageret. cuius tunc prudentiam, diligentiam, fidelitatem, expe-
 te plurimis maximisque in rebus optime omnium cogno-
 visti; ut iis, quae multabamur, de imminente Regnis tuis
 periculo obviam celeriter iretur. Is tamen iam se ad iter
 explicabat per sese, mandavi tamen ei acceptis tuis literis,
 ut id etiam diligentius invidiusque contenderet. In quo
 quidem ita nobis inveniit, ut nihil illo fieri possit ac-
 cidentius. Ex eo plenius meam in te tuasque res paternam
 • voluntatem et studiosissimum bene consulendi Christianae
 Reipublicae animum cognoscas: pro qua tuenda, atque in
 ea, in qua oportebat, pace tranquillitateque restituerenda
 neque operae, neque vigiliis, neque laboribus parcam: liben-
 tissimeque in ea cura et administratione vitam posuero.
 Vale. Datum Non. Sept. MDXIII. Anno primo. Roma.

(Ibidem 161. pag.)

Vladislaus Regi Carnoviae.

• Scripsimus et Maximiliano Romanorum Imperatori designato
 et Ferdinando Hispaniarum Regi, et Henrico Regi Britanniae
 diligentissime: qui quidem Reges nonnullis cum Regibus et
 Principibus Christianis bellum gerunt: eosque pro nostri mu-
 neris officio ac propensa in rem Christianam publicam vo-
 luntate hortati sumus, ut ab armis inter se exercendis, quae
 sane diutius quam oportebat tractata vibrataque viguerunt,
 ad pacis aliquando tandem studia converterentur. Nam
 proreterquam quod plurima semper cum bellis mala ca-
 lamitatesque conjunctae sunt, id etiam plane timeamus
 ne contritis Christianae Reipublicae per eiusmodi odia con-
 tentionesque nervis atque locustis, totoque corpore debilitata
 veridicissimi hostes nostri perpetui Turcae nos adoriantur, atque
 opprimant: qui Ducem audacissimum Selimum Regem nocte
 tractare, armis, parare exercitus, classem conficere dicuntur, ut nos
 dissidentes labefactosque pressident, neque nostris cervicibus

imponant. Ad haec accesserunt perpetuae fratrum meorum E. R. Cardinalium
idem prope verantium et respicientium iam initio nostri Pontificatus agi coep-
tae postulationes; qui sane diligenter non solum secreto aut separatim, sed
etiam publice atque frequentes saepe numero nos admonuerunt, cura-
remus, ne ulterius Christiani inter se populi concurrerent, Certe
etiam Reges atque Principes per literas ac per Internuntios, ut eam
curam cogitationemque susciperem, multis me precibus rogaverunt.
quos quidem commune periculum sollicitat, quique magnopere
ne hostibus nostris laetitiae sintus atque ludibrio, pertinere-
cunt. Quas ob res omnes cum ad eos Reges, quos supra com-
morari, diligenter scriptas literas dederim: te etiam et mone-
re et hortari volui, ut iisdem Regibus ipse quoque in eam senten-
tiam scriberes, hominesque tuos mitteres, qui eos ad pacis
studia cogitanda, suscipiendamque hortarentur. Quod tu quidem
certe facere eo diligentius debebis, quo periculo es proximior, teque
ipsi Turcae his temporibus primum omnium ex Christianis
Principibus delegerunt, in quem invaderent, quemque debilitare
ac proterere conarentur. Id ut facias, non solum quia tua
inter est, sed etiam, quia omnium, et quod maxime in eo rei
Christianae dignitas Majestasque defenditur, abs te etiam atque etiam
peto. Dat. tertio Calen. Februarii MDXIII. Auro primo. Roma.

(Ibidem 236 pag.)

Vladislas Regi Carnoviae.

Petrum Bergnanum familiarem meum mitto ad te cum man-
datis iis de rebus, quas ab ipso cognosces, quaeque mihi pro mea in
te benivolentia magnae curae sunt, eius verbis omnem fidem
habebis et valebis, nosque diliges. Dat. quinto Cal. Julii. Auro secun-
do. Roma. (1514). (Ibidem pag. 315.)

Vladislas Regi Carnoviae.

Dedi proximis diebus ad te literas, quibus te de pace a Ludovico Rege Gall-
rum et Henrico Rege Britanniae me auctore nuper invita certiore feci.
Postea vero et ex literis Thomae Cardinalis Aragonensis et Francisci
Marsupini eiusdem Cardinalis Internuntii sermone intellexi, te
plurimis maximisque bellorum sumptibus iam prope exhaustum
ad tuenda istius Regni vicina Turcis oppida solum atque a soliti
destitutum, tuis tantummodo opibus et praesidiis idoneum hoc
tempore non esse. Itaque rogare observareque nos ut quoniam in
considiorum illorum conservatione tui etiam universi prope Regni

salus incolumitasque conjuncta est: velimus tantum nostrae opis tibi
 subministrari, ut ea tueri atque defendere possis, ne Christianae Reipubli-
 cae hostes captis expugnatisque iis vires lacertosque confirmant atque
 augeant, quibus cum libuerit, in reliquas tui regni partes, atque ad eos
 in robur et pectus ipsum adauctes utantur. Habere autem te loca
 et ditionem multis hominum milibus ad bellum aptissimorum refer-
 tissimam: ut si tibi stipendium ad eos alendos suppeditatum sit, vali-
 dissimum contra Turcas exercitum cogere atque conficere facile possis.
 Itaque statuimus, utrum regnum istud per se firmissimum et
 populosissimum gentibus inimicissimis projicere ad servitutem
 et ludibrium velimus: an pro se facultatibusque nostris dare
 opera, ne hostes eo nostri potiantur. Quas ad tuas postulationes
 tibi respondes. Crimum quidem, pro mea in te gentisque tuas chari-
 tate, proque Reipublicae dignitate, te tuoque populos, regnumque
 istud omne mihi magnae curae esse: Deinde versare me noctes
 atque dies animo non tuam modo salutem et incolumitatem tuam,
 quae mihi charissima est, sed etiam de amplitudine tua obique gloria
 saepissime cogitare, quoque te pacto juvem, curamque adhibeam,
 ut in bello, quod tibi a Turcis nunquam non immineret, adminis-
 trando ipse te possis apud Deum quidem primum, deinde apud
 omnes homines commendare quam maximis quamque pulcher-
 rimis virtutis atque gloriae monumentis. Quamobrem si justum
 exercitum conficere, atque in Turcos impetum facere statueris,
 bellumque sic administrare, ut illustris aliqua in illis impressio
 expugnatisque oppidorum consequatur, quinque decies mille
 nummum aureorum me ad id erogaturum daturumque tibi
 sperdeo atque recipio. Sin vero id tantummodo consilii suscipies,
 ut tuta ab hostibus reddere tua illa propinqua Turcis oppida, de
 quibus scribis, tibi satis futurum putes: bis decies mille nu-
 mmum aureorum tibi praesto ut sint, cum me commonefeceris,
 curabo. Itaque excita exsuscitaque te Hadislae fili praeclearas
 ad actiones animi magnitudine atque constantia suscipiendas:
 exemploque maiorum tuorum, maximorum atque amplissimorum
 Regum ubi proposito, te cum ad tui regni populorumque tuorum
 et gentium, tum ad Christianae Reipublicae non solum propug-
 nationem, sed etiam amplificationem para. Quod cum fece-
 ris, statutum habeas velim, meas fortunas opesque omnes
 fore in tua potestate. A Deo autem optans maximo cuius cause

patrociniū hoc quidem tempore unius omnium maxime suscipies,
secundi tibi tuorumque concordum exitus eventusque prosperissimi
sunt expectandi. Quibus de rebus omnibus multo sum latius atque
liberius cum Marupino loquutus, eique mandavi, ut tibi singula
perscriberet. Vale igitur, noque dilige. Dat. XI. Cal. Octobris. Anno
secundo. Roma. (1574). (Ibidem pag. 365.)

Vladislas Regi Carnariae.

Cum et Reipublicae Christianae dignitas, et tui Regni atque populi
suum salus in eo mihi versari hoc tempore maxime videretur,
si castra in Illyrico atque Croacia municipia Turcis exposita loci
natura satis ad resistendum idonea, etiam hominum opibus atque
praesidiis munirentur; Vincentio Ottonensium Episcopo et
Julio Cortorensi procuratoribus meis mandavi, ut eam curam
susciperent, eoque se conferrent, quam celerrime fieri posset.
Eis magnum tritici numerum, magnum ordei illo comportandum
iussi dari, pulverisque perfecti ad tormenta impellenda libras mille,
sulphuris praeterea libras decies mille, salis nitri quinquies mille,
quibus ex rebus pulvis, si esset opus, confici posset. Tormenta etiam
varii generis aliquot. Atque iis quidem rebus omnibus curatae pe-
cuniae adieci nummos aureos vicies centum, quae praesidia
quibusque rebus ex Episcopi Vesprianiensis Croaciae praefecti
sententia et consilio uterentur, Caedius autem operae pretium
esse maxime quidem certe ut moenia eorum oppidorum refician-
tur, et vallo ac fossa praecingantur, sed si quid esset aliud,
quod vel aedificari, vel muniri oporteret, id eos ita iussi pro-
curare, si Episcopus Vesprianiensis mandavisset. Te autem magno-
pere hortor, ut quam ad te pecuniam ex Reipublica propediem
avaris sum miserus, quae quidem erit ad vicies mille aureorum
nummum, eius multo maximam insumas partem illis in locis
et municipiis et firmandis et communiendis. Haec cum videas
pro tua tuorumque incolumitate laborare, quid te ipsum facere
Vladislas oporteat, facile iudicabis. Itaque non ero longior. Dat. III
Cal. April MDXV. Anno tertio. Roma. (Ibidem pag. 399.)

Vladislas Carnariae Boemiaeque Regi.

Lectis tuis literis, quibus cum literis erat exemplum earum literarum,
quas Turcarum Rex de pace ferum sancienda, aut saltem de indutiis
statuendis ad te scripserat, quibus me literis super ea re consilio
petisque a me, velim quid tibi agendum sit, mature constituere, ad

teque perscribere: Visum est mihi faciendum, ut adhibitis statim meis
fratribus S. R. Cardinalibus tanta de re inter nos sententiae dicerentur.
Quod cum esset agendum, tandem omnium consilio atque sententia
decrevimus ad te scribi oportere, nullo ut pacto non solum pacem,
sed ne inducias quidem ullas cum Turcorum Rege faceres: nec
tuam illi fidem, qua nulla fide obstringitur, obligares: neve causam
dares eo foedere perpetuis nostris hostibus rem Christianam pub-
licam commodius atque facilius perturbandi. Non enim Rex
pacem tecum vult ullius boni causa, sed tantummodo
te ut conspiciat, quiescereque faciat, dum ipse caeteros suos
hostes expugnet: ut postea ab iis, qui ei nunc imminent,
hostibus securus, et fortior robustiorque factus te tuaque
regna cum propria rei bene gerendae occasione aggrediatur
atque opprimat. Quamobrem non te quidem pax ista tutum
a Turcis reddet, ofiisque tibi comparabit, sed te quidem
ipse primum tuaque Regna ea pace invita, deinde etiam Christi-
anam Republicam opportuniorum illi obicis ad debellandum,
et quasi de manu, quantum in te est, trades. Quod quam tibi
committendum sit, statues ipse, et pacto statues ex tua maioremque
tuorum dignitate. Verumtamen quoniam exploratum nobis est
sine modo caeterorumque Christianorum Regum et virorum prin-
cipum auxiliis non posse te a Turcorum impetu Regna tua
tueri atque defendere externis praesertim internisque bellis
defensa iam prope ac debilitata: dedi Regibus singulis et Prin-
cipibus literas, quibus precii diligentissime ab iis, te ut pecunia
una nobis iuvarent. Quod eos omnes libenter facturos puto.
Quare bono animo es. Confido enim tantum tibi pecuniae in
tempore convenienter subministratum iri, ut nihil tibi ve-
rendum sit, ne repellere hostem possis, tuosque fines facile
tueri. Quod cum ita sit, summo opere te hortor, abs teque pro tua
religione et pietate vehementer quasso, ne te ullo pacis aut
induciarum genere cum Turcis coniungas. Quamquam quidem non id
peto, ut eorum postulationes iam nunc respicias respicias, atque
reicias; sed potius ut eis verba des, tempusque interposita ope teras:
quomodo ipsi tecum fecerunt, qui Legatum tuum ad se profectum
ante biennium non admiserunt: dum quid mihi a Christianis Regi-
bus respondebitur, scire possis. Quod ut coloriter fiat, omnem operam
adhibeto, incumbamque in eam rem, ut in te defendendo nullum

ame paternae charitatis et benivolentiae munus atque officium praetermittatur. Vale nosque dilige. Dat. sexto Cal. Februarii MDXV. Anno tertio. Florentia. (Ibidem pag. 464.)

Thomae Cardinali Strigoniensi.

Exemplum litterarum, quas Vladislao Regi scribimus, erit cum his literis. Ex eo mentem erga illum meam plane perspicias: quam tu etiam meis ad illum verbis deferres, explicabisque singula et accuratius et prolixius. Ac te quidem scira volo, nos nihil aliud singulis pene horis cogitare atque prospicere, quam ut pacem inter omnes Christianos Principes conficiamus; eique rei neque studio, neque diligentia, neque labore, neque certe ardore animi contentioneque deerimus. Et quoniam in eo id, quod volebamus, a Galliae atque Britanniae Regibus iam consequuti auctore Domino sumus, caeterorum etiam Regum et Principum controversias placandi et terminandi, animosque consociandi confido eundem mihi Dominum vires et facultatem subministraturum. Ac fieri profecto poterit, ut ad id auctoritas atque prudentia Regis Poloniae Vladislai Regis fratris mihi magno usui sit futura. Quod cum erit, statim te faciam per literas certiorum; ut navare in eo tu quoque operam mihi tuam possis. Atque ea quidem, de qua loquor, pax atque concordia Deum optimum maximum oro et quaeso, ut suum ad exitum nobis viventibus perducat, ut reliqua, quae restant, multo meo quidem iudicio opinione, quam re maiora, contra eius nominis hostes perpetuos communi omnium consensu et voluntate aliquando moliamur. Sed et haec et alia, quae in eum sermonem conieci, quem quidem proxime habui cum Francisco Massupino procuratore tuo homine imperitioris diligente, ipse ad se perscribet; cui mandavi, ut tibi salutem adscriberet. Dat. XI. Cal. Oct. Anno secundo. Roma. (1574).

(Ibidem pag. 368.)

Thomae Cardinali Strigoniensi.

Lectis tuis literis, quas binas uno tempore accepi alteris ad decimum, alteris Sexto Cal. Junias datis, statim fratres meos S. R. Cardinales adhibui, ut una, quid tibi ad illas respondere nos oporteret, mature consuleremus. Itaque de communi nostrorum omnium sententia tibi respondeo: utar autem ordine, ad priorem scilicet epistolam prius: Inutissimum nobis accidisse, quod in conventu Canonico neper habito omnia tranquille atque pacate acta, confecta, transactaque sint. Nam cum proxime propter recentem Vladislai

Regis mortem, imbecillamque Ludovici eius filii ad regendos populos
 aetatem ne turbae seditiosaeque inter istos Principes existerent, magno-
 pere timuissent: nunc, cum resalitor ceciderit, iamque omnia per
 vos et ponderiter et temperate administrantur, magna certe voluptate
 tuorum nos literas affecerunt. Valde enim fore credimus, ut si vos in
 tractandis Regnorum istorum explicandisque negociis idem atque
 unum omnes respicietis, magna cum pacis et quietis, tum dignitatis
 et commodorum incrementa publice atque privatim vestris rebus
 sint accessura. Pacis enim atque concordiae cupidus et retinentis
 protegit atque pacificus et mitissimus Dominus. Quare ea
 de consensu et voluntate maximis vos singulos et studiis pro-
 sequimur et laudibus. Hostium autem, ut ire instituendo Rege
 fuero, aetateque illa terrore et flectenda, et dirigenda eundem con-
 sensum, eandem curam adhibeatis, quod Rex se atque sua regere
 per aetatem possit. Nam ut arborum semina, dum pusilla sunt,
 falis indigent, quibus nitantur, ne ventis et tempestatibus in-
 curvantur, obliquitateque ducant crescentia: sic puerorum
 ingenia moderatore opus est et magistro, qui ea regat atque con-
 tineat, ne flectere in vitia malasque artes possint, ad quas
 tenera aetas et infirma aetas pronos maximeque lubricos
 lapsus habet. Rescripsi ad priorem epistolam tuam: nunc ad
 postremam venio, qua me de adventu ad vos Turcarum Regis Le-
 gati certiorum facis induciarum cum Rege tuo conficiendarum
 causa, consiliumque requiris meum, ut quid vobis faciendum
 sit, scire possis. Quod quidem nullum habeo, tibi quod dem,
 praeter illud, de quo ad te non unis literis scripsi. Quod
 idem nunc scribo: nobis scilicet eandem esse mentem, eun-
 dem animum, qui antea fuit, quique semper est futurus.
 Cupimus enim ut doberimus, ne cum propotius nostris hostibus
 ulli Reges nostri, ulla Imperia se conjungant. Qui non id
 postulant propterea, quod pacem et otium velint, cum nihil nisi
 bella meditentur: vel quod ullo vos commodo affici non aegerrime
 molestissimeque ferant, quorum oppida ditiorumque ipsas indu-
 cias flagitantes depopulantur et proterunt. Sed ut a vobis populi-
 que istis bellicosissimis atque fortissimis secursi dantiquer sint dum
 vel alia, quae sibi cordi sunt, explicent, aliosque Reges opprimant,
 vel sibi opes comparent, ad vos postea, quibus maxime intendant,
 validis integrisque viribus aggrediendos planeque conficiendos.

Itaque non possumus assentiri iis conditionibus, quas in vestras cer-
vices atque perniciem credimus reversuras. Eam ob rem, ut scis,
diligentissime ad omnes Christianos Reges non semel scripsimus,
nullisque precibus contendimus ab iis, ut Regi Rogique istis ad
hostium concitatus repellendos una nobiscum operam atque suppeticas
ferant. Id et si serius fit, quam volumus, quamque decebat,
futurum tamen in tempore confidimus, utque fiat, damnis nunc
quoque ad eos ipsos eadem de re literas, monemusque singulas,
longiorum mittendo auxilio moram ne addant, ne dum ipsi
cunctabundi sedent, ad id vos necessitas compellat, quod postea
factum recidere in maximum universae Christianae Rei-
publicae damnum atque dedecus facile possit. Qui si, quod pe-
tinuis, in tempore fecerint, vobis ante omnes erit utile,
nihil enim Turcis statuisse, quibus fortasse veteres etiam eo-
rum in vos injurias ulciscendi occasio propterea dabitur. Nos
quidem certe pro vestra dignitate tuenda Rogique defendenda
omnes nostras opes, sanguinem etiam nostrum, si expediat,
sumus libentissime profusuri, quemadmodum, cum Fran-
cisco Marsupio familiari ab epistolis tuis lectis et ipse
loquutus sum, et mecum fratrum plurimi idem fecerunt,
cuius te ad literas referes. Datis Octavo Calend. Quintiles
MDXVII. Anno quarto. Roma. (Ibidem pag. 530.)

Episcopo Despinnensium Praefecto Croatiae.

Dedi ad Vladislavumannoniae Regem Vincentio Otatiensium
Episcopo et Ghilio Cortouensi interpretibus et procuratoribus meis
literas, quos ad certa Illyrici Croatiaeque municipia ut scis, et
firmanda et nutrienda ad Turcorum impetus sustinendas mitte-
pente maxime et monente te, quibus ex literis quantos labores
quantas etiam impensas susceperim, facile intelliges. Nunc te
hortor, ut quando in eam procurationem atque curam te auctore
sum ingressus, cuius prudentiae atque in rebus gerendis experientiae
plurimum tribuo, quibusumque in rebus esse illis usui poterit vir-
tus auctoritasque tua, eos inves, Ghiliumque praesertim, cui mandavi,
tuo ut consilio nutriendis illis oppidis, et bello, si forte in aliquam
tumultum eorum adventus incidere, administrando et docendo utere-
tur. Id facere te oportet cum Republica Christianae, cuius res
agitur, causis, tum tua, quo impulsore usus sum, tum vero etiam
mea, qui te secundum Regem tanti facio, ut tibi tota ista

in regione latissima atque populosissima praesepere nenninem.
Datum Tertio Cal. April. MDXV. Anno tertio. Roma.

(Ibidem pag. 401.)

Wladislaus Transylvaniae Boemiaeque Regi.

Lectis tuis literis, quibus cum literis erat exemplum eorum literarum, quas Turcarum Rex de pa-

Episcopo Vespertiniensi.

Cum intellexissem Turcarum Regem ab Wladislaus Transylvaniae Boemiaeque Rege per Legatum suum petere, ut vel pacem socum, vel indultias triennales conficeret, de fratrum meorum S. R. Cardinalium sententia dedi ad eum literas, quibus ab eo magnopere petii, nihil eorum, quae postulabantur, faceret, neque se cum hoste suo nostroque ulla conditione coniungeret. Sollicitus autem ei sum, daturum me operam, ut com-

munia Regum omnium et Principum Christianorum ~~per~~ pecuniae collatione iuvetur, ut se suosque populos suos, atque propellere hostem possit, scripsique ad singulos eade re diligentissime. Quorum qui vicinus nobis erat, Franciscus Gallorum Rex mihi amantissime rescripsit omnia, quae vellem, libentissime se facturum. Itaque confidimus, ut maxime opus est, ita fore; reliquosque Reges omnes idem responsuros idemque facturos. Quod cum erit ab ipsis confectum, omnem illorum stipem meam cum stipe, quanta maxima fieri poterit, per meos homines magnis itineribus isto mittam. Quibus de rebus omnibus te certiores facere volui, ut spem haberes, Wladislaus Regem, et ipsum et eius populos non solum, quae se suos, sed etiam quae, si volent, offendere hostem possint, propediem habiduros. Dum haec autem interea comparantur, si tibi ad tuenda auxiliisque munienda Illyrici municipia operae pretium erit conveatus is, quem in oppido Libirico Gilius Crotonensis meo nomine asservandum reliquit, permitto tibi, ut eum universo, quem admodum tibi videbitur, sic utare. Flortor autem te, ut studium diligentiamque tuam, curam, laborem, animique tui fortitudinem mihi plane iam, vel omnibus potius hominibus cognitam, iis in rebus administrandis ita exerceas, ut, quod spero, et Reipublicae Christianae dignitas per te retineatur, et tui gloria nominis augeatur, et tibi ipse magis magisque debeam. Dat. XVII. Calend. Martias. Anno tertio. Florentia. (Ibidem pag. 469.)

Episcopo Vespriacensi tum cæteris singulis in Campania magnis viris.
 Scribimus ad Bernardum cantorem Agriensem Intercommunitium nostrum ea
 omnia, quæ per illum tibi hoc tempore significanda esse diximus nostris
 verbis. Hortamur itaque te, ut pro nostra in te proterna sane beni-
 volentia, expectationeque ea et spe, quam de tua probitate magnitu-
 dineque animi et religione, ceterisque tuis virtutibus magnam
 atque mirificam semper habuimus des operam, ut quibuscumque
 rebus poteris, istorum Regnorum quieti et tranquillitati per te con-
 sulatur, auctoritateque tua, quæ nullum polles, ad eam rem cum
 huiusve Reipublicæ dignitate, quæ quidem in tua erga se illustri volun-
 tate et studio libentissime conquiescit, maxime omnium atque im-
 primis utare. Erit id cum per se procelarum, et tibi laudi atque
 gloriæ, tum certe egregiæ isti fortissimæque nationi et populis
 æquissime salutare. Dat. Nonis Aprilibus. Anno quarto. Roma. (1576.)
 (Ibidem pag. 494.)

Episcopi Vespriacensi.

Revertenti ad te Thomæ Negro Vicario tuo, qui non solum apud
 me, sed etiam apud fratres meos S. R. Cardinales publice oppido-
 rum eorum, quæ a Turcis obsidentur, Regni que istius causam,
 atque imprimis tuam graviter et accurate egit, mendum, ut
 te meis verbis salutaret, ac primum tibi significaret, quod plu-
 rimos pro re Christiana labores perstuleris, gravia omnia peri-
 culaque adieris, impensas maximas feceris, nos te efferre
 maximis et verissimis laudibus, deque ea optime esse me-
 ritum libentissime profiteri. Deinde tibi cognitam faceret
 diligentiam meam, quam adhibeo, ut tibi tantum auxilii, quan-
 tum satis sit ad illa oppida munienda, hostesque propulsandos
 communi consilio atque opibus quam celerrime mittatur,
 ut tuam et istius Regni Christianæque Reipublicæ dignitatem
 defendere ac tuari possis. Denique te hortaretur, ut pro tua virtute
 animique magnitudine, hostium furorē tandem sustineres,
 dum hæc conficerentur, quod quidem paucis diebus confideba-
 mus fore. Itaque bono animo es, optimamque spem alere populos
 istos fortissimos et constantissimos iube, brevi se in volucries futuros.
 Reliqua ex ipso cognosces. Dat. octavo Cal. Jun. Anno quarto. Roma. (1576.)
 (Ibidem pag. 577.)

- Andaesi bresujpisi hely / 24. Magyar Lion 1884. 561 l. /
- Szombereceki apátság alapító levele / 24. Magyar Lion 1886. 241, 321. / 1891. 20. /
- Szent Imre apátság. Hegyköz sr. Imre helység Bihar. m. / 24 m. Lion 1887. 401. /
- Zalavári apátság aprátjai. 24. Lion 1893. 302.
- A st. Mihályról nevezett köztvélyei gör. Katt. apátság / 24. Lion 1888. 336, 508, 609.
Bécsi könyvtárban.

Arcképgyűjtemény a budai könyvtárban. 8°

1. Adam Daniel a Weleslawina
2. Adolf episcopus Taurinensis
3. Albik Sigismund
4. Augusta János
5. Augustinus Thomas a S. Josepho (piarista?)
6. Balbinus Bohuslav. e Societate Jesu.
7. Bartolus a Saxo Ferrato.
8. Beckowsky Joannes Franciscus.
9. Bohatsch Joannes
10. Brandel Péter festőművész
11. Broda Andreas.
12. Budowec Wenceslaus.
13. Bydzovin Marcus a Florentino.
14. Carolides Georgius a Carlsberg.
15. Carolus II. Bohemiae rex
16. Collin Matthaeus a Choterina.
17. Commenius Joannes Amos / szidó /
18. Cosmas prágai esperes.
19. Crinitus David ab Sclawaczow.
20. Crinesius Christophorus.
21. Czernovica Joannes a Lybes-Monte.
22. Dienzenhofer Ignatius
23. Diviss Prokopius
24. Dobzensky Jacobus de Nigrosorte.
25. Dubravius Joannes.
26. Eibeschiita Jonatham / szidó /
27. Ferus Georgius
28. Franciscus prágai prépost.
29. Gasmann Florias Leopold zeneművész
30. Gelerius Sigismundus.

31. Grill Joannes a Grillova.
32. Flagek Thaddaeus ab Flagek.
33. Hammerschmid Joannes Florianus.
34. Harant Christoph. de Polzur et Beduricek.
35. Hassenstein Bohuslaus a Lobkovicz
36. Hirnhaim Hieronymus Abbas Strahow.
37. Hollar Wenceslaus
38. Horcicky Jacobus
39. Jessen Joannes a Jessen. orvos
40. Jordan Thomas a Clausenburg
41. Kern Antonius festőművész
42. Krabice Beress de Weitnick
43. Kupcky Joannes festőművész
44. Kyblin Christoph. a Wafferburg J. U. D.
45. Löw ~~Joannes~~ Franciscus ab Erlsfeld
46. Lomnicki Simon a Budice
47. Marci Joannes Marcus a Kronland orvos
48. Martini Samuel a Draxowca
49. Mathes Joannes
50. Graf Mitrowiczi Vencel Wratislavi.
51. Neumann Vencel Xaver de Ruckholz
52. Oppenheimer David Ben Abraham / zsidó /
53. Padrubice Ernest prágai érsek.
54. Partidic Simon a Spitzberg
55. Pessina Thomas Joan. a Cechorod esperes.
56. Petrasch Joseph. lovag
57. Pitter Bonaventura.
58. Pontan György a Breitenberg
59. Pontan Jánosab Soc. Jesu.
60. Prokop Johan Ferdinand
61. Proskowsky Joan. Henrik a Kroherstein.
62. Questenbergi Gaspár Strahovi apát.
63. Rantz Michael Henrik.
64. Royko Caspar nat. 1742.
65. Rokycana Joannes
66. Schambogen Joannes Christophorus
67. Schleinitz Maximilianus Adolphus
68. Schor Ferdinand

69. Bari Hieronim Carolus
70. Sceta Carolus festinivest
71. Scinci Joannes Antonius
72. Sichronsky Benignus.
73. Graf Slavata Wilhelmus.
74. Spanow Laurentius oros
75. Graf Sporek Franc. Antonius
76. Stranski Carl
77. Strzedowsky Joan. Georg.
78. Sturm Wexxel
79. Theobald Zacharias.
80. Tomassoni Joannes de Concordia
81. Tuma Franciscus xrenivest.
82. Weingarten Joannes Jacobus.
83. Westonia Elisabetha Johanna
84. Zidek Paulus.

A szentferencsek elpusztult várpalotai rendházának története.

Írta: Faller Jenő.

Mint ismeretes, Várpalotán ide s tova hat évtizedes virágzó szénbányászat folyik, mely a község keleti határszélétől, a szénteleg csapásának megfelelően, napjainkban mindinkább dél-nyugatnak, Pét-felé húzódik.

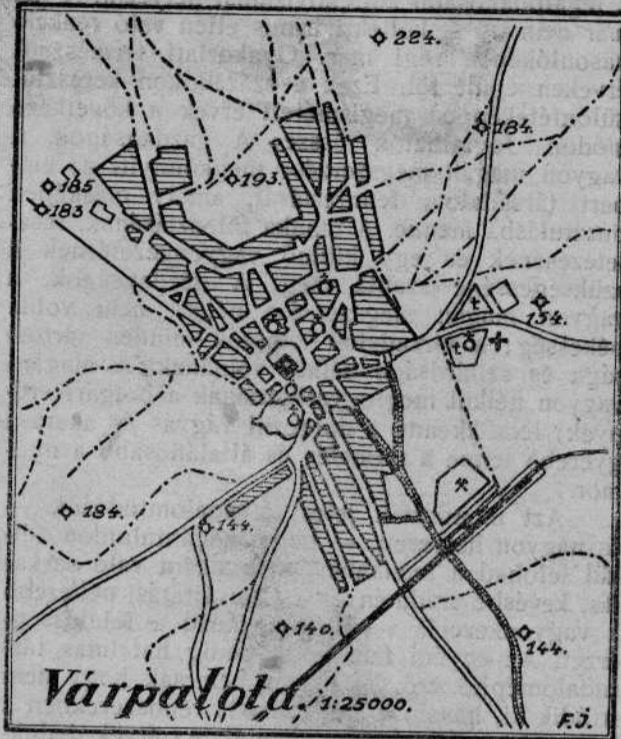
A bányaművelést 1923. óta a Salgótarjáni Köszénbánya R. T. érdekkörébe tartozó Unió Bányászati és Ipari R. T. folytatja modern bányatechnikai fölkészültséggel s fejtési műveleteivel 1926-ban a Külső-major közelében megközelítette a várpalota—székesfehérvári törvényhatósági út déli oldalán fekvő (kétszáz éves) «Alsóvárosi»-nak nevezett, r. kat. temetőt, illetve nevezett országutat. A továbbiak megértéséhez már most röviden rá kell mutatnom arra, miszerint az átlagban 6 m. vastag, várpalotai szénteleg fejtése omlasztással történik, ami azt jelenti, hogy az aránylag nem nagy mélységben fekvő szénteleg teljes vastagságban való kiaknázása után, a takaró — vagy szakkifejezéssel élve — «fedü» rétegek leszakadnak, miáltal a külszín a művelések helyén csaknem 1·5 m-t süllyed. E süllyedés, miután a szénteleg fejtése aránylag gyorsan halad meglehetősen egyenletes, úgy hogy töréseket és szakadásokat csak ott találunk, ahol a fejtéseknek oly külszíni objektum szab határt, mely alól a szén a magyar bányajog szerint ki nem aknázható s így annak épségben tartása végett úgynevezett «biztonsági pillért» kell viszahagyni.

Ily biztonsági pillér visszahagyása vált szükségessé a már mondott országút és temető részére is, mely pillér szélessége a széntelegnek ottani mélysége s a fedü rétegei között már a gyakorlatból ismert 70—80° közötti mozg. törésszöge alapján 30 m.-ben állapított meg. A szénteleg kiaknázása után a külszín természetesen, mint más művelési területeken, úgy ott is megszállt, a visszahagyott biztonsági pillér, mint mesterséges határ mentén azonban a fejtések kiszakadtak a külre s a 20—30 cm. széles szakadások, mintegy 3—4 m. mélységre engedtek bepillantást a föld gyomrába.

Amikor aztán e külszíni szakadások fölléptek, a mondott temető keleti szélétől számított 30 m. távolságban azok mentén kisebb-nagyobb mélységben egy épület megszakadt terméskőfalai lettek láthatók, melyek nyomát eladdig mi sem jelezte s melyekben a várpalotaiak egy «római ház» maradványait vélték fölismerni. Az épületfalak ezután sem maradtak nyitva, miután a szakadások csakhamar kitöltődtek s a térszín lassan megnyugodott, a palotaiak azonban most már tudomást szereztek az épületről s amikor 1929-ben Várpalotára vetődtem, nekem is rövidesen megmutatták a «római ház» alapjait.

Magam, bár ezidőben már sokat foglalkoztam Várpalota multjával, kezdetben anélkül természetesen, hogy azt bővebben tanulmányoztam volna, Várpalota több más ránkmaradt római emléke közé soroztam a romot s csak utóbban, amikor Várpalota helyneveit gyűjtöttem, sikerült megállapítanom, hogy a római háznak mondott rom nem más, mint a 16. században elpusztult palotai, egykor népes ferencendi kolostor, illetve rendház, melyről Karácsonyi János dr.: «Szt. Ferenc rendjének története Magyarországon 1711-ig» című munkájában joggal írta, hogy «a kolostor a törökök ellen vívott nagy küzdelmekben úgy elpusztult, hogy most nyoma sincs». Így érthető, hogy föltevésem helyességét a rom föltárásával igazolni akartam, mit 1935. év áprilisában sikerült is végrehajtanom, úgyhogy egyrészt a már mondott s nagyobbára a Veszprémi Püspöki Levéltárban talált írásos bizonyítékok, másrészt párnapos ásatásom eredményei és leletei alapján, most már minden kétséget kizárólag közölhetem, miszerint sikerült megtalálni a 400 év előtt elpusztult palotai ferencendi kolostort, melynek részletes feltárása természetesen még további ásatást és munkát kíván.

A kolostor, illetve rendház nyomára, mint mondtam már, Várpalota helyneveinek gyűjtése kapcsán jöttem rá. Palota régebbi egyházlátogatási jegyzőkönyvei ugyanis a r. kat. temető alatti területre, hol «Pusztaklastrom alatti», hol pedig «Régi klastrom alatti» dülő névvel jelölik, mely dülönevek föltétlenül az egykori kolostor emlékeit őrzik. A Padányi Biró Márton-féle 1747. évi Can. Visitatio egyébként, amikor a temetőben lévő gróf Zichy Jánosné (II.) szül. Talheim Mária Anna által 1738-ban épített kis kápolnát ismerteti, világosan megírja, hogy onnét délfele (helyesen kelet felé) látni a romokat, melyekről azt mondják, hogy azok az egykori ferencendi

Várpalota helyszínrajza. Kereszt jelzi az elpusztult szt. Ferenc-rendi kolostor föltárt alapjainak helyét.

kolostor omladékai. E följegyzések ilymódon egész határozottsággal megszabták a kolostor helyét s most már csak az ásatásoknak kellett igazolni föltevésem helyességét. És valóban néhány kapavágás tisztázta, hogy az épületalapok, mint mondtam már, kétségtelenül az elpusztult ferencendi kolostor alapjai. Mielőtt azonban ásatásom eredményéről szólnék, röviden összefoglalom a kolostor hézagosan ránk maradt történetét:

Mint tudjuk, Palota várát Ujlaki Miklós vajda, a szegény ferencendi barátok bőkezű pártfogója építtette 1440. és 1445. között s hozta magával ugyanez időben az első ferencseket Palotára, kiknek részére a vártól kb. 1 km. távolságban keletre a Fehérvár-felé vezető út déli oldalán sűrű lomberdő közepette, a vár építésével egyidejűleg, pompás kolostort, illetve rendházat építtetett. Hogy a kolostor a várral egyidőben épült s hogy a két épület egy mester munkája, azt a kolostor alapjai azonnal elárulják, melyek egy ugyanolyan támpilléres épület rajzát mutatják, mint amilyen a vár. Ezt bizonyítják egyébként egyébként az oltatlan mésszel kötött, hatalmas, terméskőfalak, valamint a bántai homokkőből faragott ajtómaradványok, melyekről továbbiakban még részletesen szólok s most csupán annak bizonyítására említem, hogy ezzel is igazoljam, miszerint a kolostor a várral egyidős. Csak így lehetséges, hogy 1456. május 16-án, pünkösd vasárnapján, tehát alig tíz évvel a kolostor építése után, itt jönnek össze a magyarországi ferencsek választó közgyűlésre, mivel a rend régi helytartójának, Bölcsényi Mihálynak előjárósági ideje letelt. A közgyűlésnek a palotai rendházban való megtartásához minden bizonnyal hozzájárult még az is, hogy Ujlaki Miklós vajda szívesen adott alamizsnát a közgyűlés tagjainak élelmezésére. A közgyűlés ezután Varsáni Istvánt (frater Stephanus de Varsán) választotta meg a magyarországi ferencendiek vikáriusává, ki erről és a szerzet ügyeiről a palotai rendházból keltezett (ex loco nostro de Palotha) levelében azt írja, hogy fél a pápai bulláktól s mihelyt a renddel a dolgait elvégezte, siet a király és országnagyok, valamint Kapisztrán elé.

(Folyt. köv.)

**KÖZELEDÜNK A MAGYAR KÖNYVNAPHOZ!
MAGYAR IRÓTÓL — MAGYAR KÖNYVI**

A szentferencesek elpusztult várpalotai rendházának története.

Irta: Faller Jenő.

2

Mint látjuk, a rendház ez időben már országszerte ismert, ami föltétlenül Ujlaki Miklós érdeme, ki a ferencrendiek részére hatalmas birtokain majd mindenütt nyugodalmat, békést, ott-hont biztosított. A palotai rendházat egyébként 1470-ben a szentléleki őrséghez csatolják s az 1472-ből ránk maradt följegyzések szerint virágzó szerzeteséletet találunk a kolostor falai között. Ez az időszak volt minden bizonnyal a rendház életének legnyugodalmasabb ideje, mely a rend legnagyobb jötevőjének, Ujlaki Miklósnak 1476-ban bekövetkezett halálával zárul.

Ujlaki Miklós javait, halálával, mint tudjuk, fia Lőrinc öröklé, ki atyja emlékéhez híven ugyan-csak jólétet biztosít a rendháznak.

1491. jan. 3-án Koromlay Miklós a csatkaipálosok jötevője, a kolostor szerzeteseinek négy darab két és három éves hizott s makkolt ár-tányt ad.

Tudjuk továbbá, hogy II. Ulászló oklevele szerint 1511-ben a Marianus szentferenciek palotai kolostorának őrizetére bízták Batthiány András családi okleveleit, 1521. márc. 2. és 21. között pedig szokásos látogatását végezvén, itt tartózkodott a Salvatorianus ferencrendiek provinciálisja, Somlyay Bernardin, ki megvizsgálta a kolostor állapotát s ez alkalommal Szarvaskeddi Sibrik Lászlót, négy fiával s azok feleségeivel együtt Szent Ferenc érdemeinek részesévé tette.

Nagy dicsőségére vált egyébként a Salvatorianusoknak Somlyay idejében, hogy Tomori Pál, későbbi kalocsai érsek s a szomorú mohácsi ütközet fővezére «megutálván a világ állhatatlanságát és hiúságát» 1520. dec. 8-án, Szerém-ujlakon a rend tagjai sorába lépett. Tomori, mint ismeretes szerzetesi próbaidejét a palotai rendházban töltötte s ott is tette le a fogadalmat 1522. dec. 8-án.

A rendház virágzó nyugodt napjait azonban nemsokára szomorú gyászos események váltják föl, amelyek tulajdonképen Ujlaki Lőrinc 1524-ben bekövetkezett halálával veszik kezdetüket. Ujlaki Lőrinc halála súlyos veszteség volt a ferencrendiekre országszerte, mégis a legvégzetesebben a palotai rendházat érte, hol ennek következtében rövidesen rendkívül szomorú eseményekkel találkozunk, melyek két évtizeddel később, a kolostor és rendház teljes pusztulásához vezettek.

Ismeretes ugyanis, hogy Ujlaki Lőrinc 1524-ben gyermektelenül halt el s töméntelen vagyona feleségére, Bakács Magdolnára szállt, ki rövidesen Móré László, királyi étékfogó mesterhez, Móré Fülöp pécsi püspök testvéréhez megy nőül, úgyhogy az Ujlaki örökséggel Palota vára is Móré kezébe kerül.

Móré megjelenése sok szomorúságot és gyászt hozott Palotára s az ő idejében támadta a török először a pompás várat, mely gyávasága miatt el is esett.

1529-ben egyébként Hahóti Albert a palotai guardián, kit még 1531-ben is a rendház élén találunk s dacára Móré zaklatásának, türehető viszonyok vannak a rendházban. Tudjuk továbbá, hogy 1532-ben a rend provinciálisja az 1531-ben Váradon megválasztott agg Derezlényi Albert is meglátogatja a testvéreket, miközben súlyosan megbetegszik s a palotai rendházban hunyja le szemét márc. 3-án. A haldokló megbízásából ekkor a szentléleki őr, Veresfalvi Imre 1532. ápr. 28-ára Palotára hívja össze a szavazó atyákat, kik ott a két év hátralévő részére Asszonyfalvi Benedeket választják biztosul. De

1533-ban Nagyberényi Lőrinc guardiánsága idejében már véres események színhelye a rendház, melyek közepette három nagynevű Salvatorianust ölték meg a török fegyverek. A gyászos események előzményei egyébként, mint tudjuk, a következők:

Mint ismeretes, az 1492. évi pozsonyi szerződés miatt — melyben II. Ulászló a rendek megkérdezése nélkül egyszerűen eladta az országot Miksának az esetre, ha fiutód nélkül halna el, Ujlaki Lőrinc elpártolt II. Ulászlótól s fegyveresen tört a királyi birtokra. Ulászló eleinte magához rendelte, majd az engedelmesség megtagadása után, 1491-ben Drágffy Bertalant küldte ellene, ki sorra foglalta Ujlaki birtokait, így Palota várát is. A vár azonban csak rövid ideig maradt királyi kézen, miután Ulászló, Szapolyai István országnádor közvetítésére 1494-ben megbocsátott Ujlakinak, visszaadta összes birtokait azzal a kikötéssel, hogyha Ujlaki gyermektelenül halna el, javait a koronára szállnak.

Mikor aztán Ujlaki 1524-ben valóban gyermektelenül halt meg, s Palota mint előbb mondtam már, házassága révén Móré kezébe jut, birtokba jutása ellen többen tiltakoznak, elsősorban azonban Szapolyai János követeli magának a várat, annál is inkább, miután a hatvani országgyűlés 1526-ban meg is ítéli neki II. Lajossal szemben, ki szintén igényt tart Ujlaki örökére, arra való hivatkozással, hogy a pártütő Ujlaki Lőrinc 1494-ben csak oly föltétel mellett kapta vissza birtokait Ulászlótól, hogy azok halála után a koronára szállnak.

Móré eközben mit sem törődve a birtokigénylőkkel Palota birtokában maradt s miután I. Ferdinándhoz sem csatlakozott, a szerencsétlen mohácsivész zürzavarában ki-ki csapott várából, végig rabolta és fosztogatta a vidéket, megszálta a Veszprém és Székesfehérvár környéki utakat s elszedte az arra menő nemesek és kereskedők pénzt és marháját. Rablásait természetesen úgy Ferdinánd, mint János király egyik se nézte jó szemmel s Szapolyai végül is meguntta Móré gázságait s részben, hogy véget vessen Móré garázdálkodásának részben és leginkább — hogy végre Palota birtokába jusson, 1533. májusában kitűnő hadvezérért és diplomatájáért, Laszki Jeromost küldte Móré ellen. Laszki Simontornya alól indult Palota ellen s János király rendeletére utközben csatlakozott hozzá a török sereg, Hasszán vezetésével. Az ostromló sereget végül 50 cseh bányász egészítette ki, akiket Ferdinánd vezényelt Palota alá a felvidéki bányavárosokból a várfalak aláaknázására és fölrobbantására. Laszki ezután, mint tudjuk, amint Palotára ért, rögtön megkezdte a várostromot, melyet miután Móré megszökött a várból, rövidesen be is vett.

A váron kívül azonban a palotai Salvatorianus rendház is áldozatul esett a török dühének. Ásatásom alkalmával tipikus 16. századbeli kis ágyugolyót is leltem, mely beszédes tanuja annak, hogy Laszki csapatai a rendházat is megostromolták, hova az akkori idők szokásaként, minden bizonnyal a község védtelen lakossága is bemenekült. Az ostrom részleteit nem ismerjük, annyit tudunk csupán, hogy a rendház három kiváló tagja lelte halálát a heves összecsapásban. Ezek Vásárhelyi András miséspap, Temesvári Pelbárt mellett a 16. század egyik legnagyobb szónoka s «Az angyaloknak nagyságos asszonya» kezdetű ének híres szerzője, valamint Biai Péter és Macsolyai András segítő testvérek. Biai Péter és Macsolyai András segítő testvérek.

Laszki csapatai az ostrom után úgy a várat, mint a rendházat kirabolták s mintegy 200.000 frt-ra becsült kincsel távoztak Palotáról. Mindez azonban nem volt elég, mert a törökök János király szemeláttára még roppant sok magyart szállítottak fogolyként Budáról Eszékre.

(Folyt. köv.)

280

A szentferencesek elpusztult várpalotái rendházának története.

Irta: Faller Jenő.

Palota megvétele után a vár most rövid ideig királyi kézen maradt, János király azonban még az évben a nem sokkal előbb még Ferdinánd-párti, protestáns Podmaniczky János és Rafael testvéreknek adta, kik Palota megvásárlásában 20.000 forinttal segítettek. Szerepük Palota történetében sokban hasonlít Móré László szerepéhez. Fosztogatásaikkal és rablásaikkal örökös rettegésben tartották Palotát és környékét, így többek közt őket pusztították el az ősrégi zirci ciszterci rendű kolostort s üldözték el János király halála után a ferencrendiekét Palotáról.

Az 1533. évi ostrom után ugyanis a ferencesek még helyrehozták rendházukat s két évvel az ostrom után Ebrezi Mátyás, illetve Nagyberényi Lőrinc guardiánsága alatt 13 szerzetes lakott a rendházban, kik közül 7 misés pap és 6 segítőtestvér volt. Ezek közül, mint tudjuk Ujlaki Ferenc kitűnő hitszónok volt s állandóan Székesfehérvárra járt prédikálni, míg Várpalotán Erdődi Mihályt bízták meg az igehirdetéssel. Fejérvári Demeter, Fejérvári János, Gadócsi Balázs és Bakai Miklós viszont gyóntatók voltak.

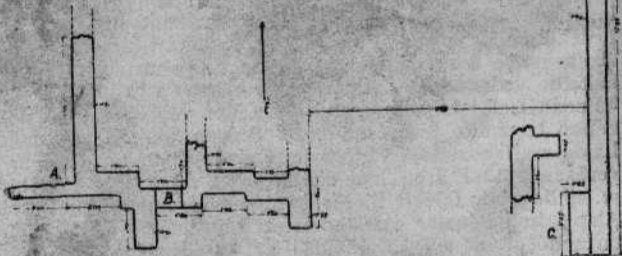
1537-ben Szentgyörgyi Ferenc, 1539-ben pedig Ujlaki Ferenc a palotai guardián. 1542-ben azonban már nem választanak guardiánt s amikor 1543-ban Fehérvár elfoglalása után újból megjelenik a török Palotán a rendház és kolostor már üresen állnak.

Mint látjuk a ferencrendiek rendháza mindössze egy évszázadig állt Palotán, az Ujlakiak idejében élté virágkorát s az 1540-es években a szomorú török világban lett rommá. Elpusztult falai a 18. század elejéig 1728-ig álltak amikor is anyagát a közvetlen közelében épült, gr. Zichy Jánosné (II.) szül. Talheimb Mária Anna által emelt temetőkápolnába építették be. Ezt bizonyítja minden kétséget kizáróan a kápolna nyugati falában látható pompás megtartású kőfej, mely minden bizonnyal az elpusztult kolostorból származik s nyilván 15. századbeli munkára vall.

nagy kötömböt találtam, melynek rendeltetését nem ismerem, nincs kizárva azonban, hogy torony alapzat volt. E követ egyébként a mélység felé követni nem tudtam, mert az ásó nyomára ott erős forrásvíz tört föl, mint amilyen az épület déli és keleti oldalán is dúsan folydogál. A nagy kötömb felső felületének szintjében különben másfél cm. vastag vakolat fut végig, melybe rendkívül szépen megtartott 19x19 cm. méretű 3,5 cm. vastag padló téglák vannak beágyazva, jeléül annak, hogy itt egy nagyobb helyiség padozatával állunk szemben. Az «A» pontnál mondott faragott kövek burkolóköveknek látszanak s így e helyen valószínűleg külső fallal van dolgunk. A mellékelt alaprajzon föltüntetett falak egyébként északra folytatódnak, melyeket azonban ez irányban már 1.20 m. vastag takaró föld borít, úgyhogy azokat kihámoznom nem sikerült. Ásatásom legértékesebb lelete egy díszes faragású gótikus kőív töredék, mely egymagában véve is eldönti már, hogy a szóban lévő rom valamikor templom volt. A faragott ív darab egyébként gótikus vonalú s így a kolostor illetve rendház is csúcsíves lehetett. Ásatásom közben a már mondott kis ágyugolyón kívül különben még több 26x13x5 cm. méretű égetett téglát, festett vakolat darabot és rengeteg primitív vasszöveget találtam s itt megjegyezhetem még, hogy az 1935. évben épült budapest—grázi műút itteni szakasza a kolostortól alig 50 m-nyi távolságban északra rengeteg emberi csontot tárt föl.

Mindezek azt mutatják, hogy itt egy díszes tagozatu 15. századbeli épületrommal van dolgunk, melynek föltárása kultúrtörténeti szempontból rendkívül fontos s annak teljes kibontása a legrövidebb időn belül eszközöndő. Az itt talált gyér-leletek már is némi bepillantást engednek az elpusztult ferences rendház belsejébe s a további ásatások minden valószínűség szerint teljes képet adnak majd az épület alaprajzáról és méreteiről, úgyhogy a viszontagságos sorsu palotai rendház, melynek bizony röviddel ezelőtt még a helyét sem ismertük, nemsokára teljes szépségében rajzolódik majd eléink, miáltal középkori építészeti emlékeink gondolom egy újabb nemes vonalú épületrommal gazdagodnak. (Vége.)

A VÁRPALOTAI ELPUSZTULT FERENC-RENDI KOLOSTOR 1935 ÁPRILISBAN FÖLTÁRT ALAPJAI M.1:50.

A várpalotai szt. Ferenc-rendi kolostor részben kiásott alapfalainak rajza.

A rendház helyét, mint bevezetőben mondtam már, csak napjainkban sikerült föllelnem. 1935. április 25-től, május 1-ig e helyen végzett hétnapos ásatásaim minden kétséget kizárólag igazolták, hogy a mostani «Alsóvárosi» r. kat. temető keleti oldalánál talált alapfalak a 16. század közepén elpusztult ferencrendi rendház alapjai, melyek egy Palota várának stílusában épült rendkívül tagozott, támpilléres épületre vallanak. Az épület hossz tengelye kelet-nyugati fekvésű falai 70 cm. vastagok s természetből vannak rakva. Bántai homokkőből való faragott köveket eddig csak az épület «A», «B», «C» betűkkel jelölt pontjairól leltem. (1. 1:50 léptékű alaprajzot) «A», «B» betűvel jelölt helyen szép faragott kőajtó maradványait találtam, melynek alapján bátran mondhatom, hogy az épület föltétlenül díszes külsejű lehetett. Itt teljes egészében áll még egy 85 cm. hosszú és 23 cm. vastag kőszöbkő s kelet felől egy 42 cm. széles, 23 cm. vastag és 85 cm. magas ajtókö. Kelet felől különben egy 70 cm. vastag nagy falat sikerült kiásnom, melyet «D» pontnál a bányaköztes szakadás tört meg s északi irányban valószínűleg még tovább folytatódik. A 17.85 m. hosszú fal déli oldalán «C» pontnál egy hatalmas méretű, 2,25 m. hosszú 65 cm. vastag és 1.20 m. magas

VESZPREMI HIRLAP

bár kényszerből, visszajöttem. I. Glesan Miklós fiaj ugyanis birtokunkat elfoglalták és mindenünkől megfosztottak. Most azonban ismét elfoglaltuk Palotát és az elrabolt dolgoknak egy részét visszaadták. De ennek dacára nagy károkat szenvedtünk; mégis dicsérjük a dicsőségesen uralkodó Istent, ki mindeneiket jóra fordít.

I. A level írója nem lehetett más, mint Veresfalvi Imre, a Szentlélek kusstódia öre és 1531-1533-ig palotai házfőnök. Ilyen módon érthető, hogy ő hívta össze a szavazatképes atyákat, hogy Palotán jelenjenek meg provinciális helyettes megválasztására. A konstitúciók sugyanis úgy szólnak: A mely konventben a provinciális meghal, annak zárdafőnöke, hívja össze a választókat, hogy vikárius provinciális választást töltsék ki az atyákat összehívó

levelére.
Krisztusban tisztelő, és általán nagyon tisztelt atya, üdvözletem és ajánlásom mellett.

Nem tudom, mi szororubb és dicsőbb juthatott mostanában. Atyaságod tudomására mint az, hogy tisztelő mmi szter atyákat Alber-tes, szegény provinciális partfogókat, gazdátokat és kormányzókat, y sok veszedelem és vihar épített elvénitelt y az az az az szentseget, hen részesülve N. (Palota) zárdánkban Oculi vásárhajján reggel 4 és 3 óra közt befejezte dícséret és szent életét. Halálát jelen sorom tudomására hozván, enredetem, hogy erete az elhunyt provinciális elölfi és szokások szent miséket, imákat és könyörgéseket kusstódia nál minden zárdájában és alárendelt testvérei által elvégeztessék.

Es mivel a szabályok értelmében nekem kell a tisztelő kusstos atyákat és a provinciálisnak kivalasztott atyát összehívni valamelyik zárdába; a zárdá tanácsossáival egyetértően palotai zárdánkat jelölöm ki tanácskozásunk helyéül, megbeszélhessük, vajlon provinciális válasszunk, vagy pedig megbizzunk valakit az egybegyűnt atyák közül, hogy a káptalanig vezesse a provincia ügyeit. Ezzel fogva provinciánk konstitúciój erejénél fogva citalom és meghívom atyaságodat az N. zárdá főnökével együtt és szent engedelmisség alatt parancsolom; hogy a jubilate vasárnap előtti szombaton, húsvét után, a nevezett N. (Palota) zárdában jelenjék meg, hogy jubilate vasárnapján vagy a rákövetkező hetfőn a provinciális, vagy a komisszárius választást megválasszunk. Csak egy testvért hozzon magával, ha arra szüksége volna, azért, hogy ne legyünk annyian.

Azonkívül a provinciális temetésénél jelenlevő atyakkal megbeszéltem, hogy a generális

káptalanra már elindult atyákért és kísérelő társaikért minden aldozó papunkét misét mondjon egyet a Szentlélekről és egyet Szűz Máriáról hozzáadva az orációt szent Ferenc atyánkról. A klerikusok mondják el a Mindenszentek litániáját az előtti tévő Ne reminiscaris antiphónával kétszer; adlaikus testvérek pedig mondjanak el 100 Miatyánkot és üdvözletek, hogy a magasságbéli Isten halgassa meg kérésünket és nevezett atyák festileg és helkileg tanítsa meg cépségben és lebegedje meg ügyeinknek szerencsés lebonyolítását. Üdvözölve legyetek Jézus Krisztusban. Zárdánki bók stb. mindenben erd minden

Budapest, 1936. június 22.
Tisztelettel
P. Kaizer Nándor, O. F. M.

Reflexió „a várpalotai zárdá multja” c. cikkhez.

A tanfolyam a mai napig a Veszprémi hírlap, április 26., május 3. és május 10-iki számát melyekben Faller Jenő úr meglepő pontossággal leírja a várpalotai ferences zárdá multját és elénk állítja a láthatalanná vált, földbe temetett romjait.

Vagyok bátor a várpalotai emléket még egy egykoru feljegyzéssel díszíteni. A tanfolyam vezető szerkesztőnk várpalotai emléket még egy 1904-ben kezembe került a pesti ferences zárdá; Liber Scriptarum Epistolarum című sárga bőrbe kötött 14 és 7x10 hosszú, 10 cm. széles, 4 és 5x10 cm. vastag könyv, amelyből Varpalotára vonatkozó következő történelmi adatokat írtam ki.

1532-ik kegyelem évében. Nagyon köszönöm Atyaságodnak, hogy a pesti házfőnöknek ajándékát, a lámpát és a könyvet szives volt elküldeni. Többre becsülöm jóakarátát és irántami szeretetét, mint magát az ajándékot. Ha atyaságodnak valamben szolgálatára lehetek, szivesen megteszem, csak tessék írni.

Már előbb írtam volna Atyaságodnak, de ebben a zür-zavaros időben atyámat és anyámat haza kellett kísérem. Most Isten akarata szerint,

A ferencmunkások vonatkozású adatok

A Magyar Fürtelmű Társaság

1895.

- (1894 évi folyóirata).
 A frankavillai család. János I. provinciális kuncsere 750 L.
 A eratergami család. Gallusdester, egyed. testvér 751 L.
 A segődi család 751 L.
 A pécsi család 752 L.
 A ferencmunkások minisztere 752 L.
 Ferencmunkások képtalanok 753 L.

1898

- A hadistyói, porszáki, nagyrombati, szentantali és beukói zárda munkások
 gróf Savinyi András alapítványokhoz 1682 máj. 29. en 240 L. (1255 évesekből
 óhajtott elfennivéni, de a Kovácsragban lett elhunyta.
 Fülöp templom építéshez és szerényítéshez, orgonájához és új monstranciára
 beállításához és rezepekgyűjtéséhez valamint hársághoz Joványi Fülöp és
 László leg többet adományozott 1669. 464 L.

1899.

- Györi zárda alapítványai Bocharia Virgil 1636 márc. 14 200 ft. 535 L.
 " " " " " " " " " " " " " " " " 23 egy házat 683 L.
 " " " " " " " " " " " " " " " " 4 1 házat 684 L.
 " " " " " " " " " " " " " " " " 15 10 ft. 692 L.
 " " " " " " " " " " " " " " " " 12 templomi tárgyakat 694, 695

1900

- A ródi zárda konventuális fűtő 1818-ban Ferencsike Bonaventura 159 L.
 József Sándor levelei 1701. 219 L.
 A nagyrombati zárda részére Esterházy grófok részéről hagyományok 1668. 150 ft. 452 L.
 A Kismarton " " " " " " " " " " " " " " " " 200 ft. 452 L.
 A nagyrombati zárdatörvények " " " " " " " " " " " " " " " " 200 ft. 452 L.
 A nagyrombati zárdatörvények " " " " " " " " " " " " " " " " 40 ft. 453 L.
 A Kassai Zárda Rákóczi családok hagyott 1758-ban 40 ft. bors és borsát 160 L.
 Sálykó: Kapistváni S. János levelei a nagyrombatihoz 168 L.
 Kassa, Sándor, Sáros és a ródi konventuális munkások Vassalánton 50-50 ft. borsát, bors 458 L.
 Geosci Pál "Magdolna grófnő" valamelyik ferencmunkások templomában óhajtott
 temetkezni, melynek közelében meghi. 1737. 474 L.

1902.

- Károlyi Sándor gróf 1725 június 3-án Kaphonyban római orv. az Unyapó kör-
 menten 108 L. és augusztus 2-án a porciumkúri bors 264 L.
 Nagy Katalin és Kismartoni Zsófia hagyott 1681. 75 ft. 136 L.

1903

Egy ragusai guardian 1533. 40 l. / riev nélkül /

A ~~gubernator~~ Geraci konventuálisguardián, Ragusai Bernardin, a ki püspökséget kezd 1533. 65. l.

1511. 127. l. Magyarorszársi kardatól kezd említeni, melyet Perényi Gábor építtetett. Perényi János végrendeletében 1557. febr. 2-án megemlítenek róla, a mennyiben megtagadja örökségét, hogy minél több alomirányat adjon a kardatóra. 130. l.

1553 A kassai kolostor iresen állt s így az előnevezési hivatalnak egy részét helyettesíté al benne 472. l.

1884.

Lindvái Véganté János bécsi egyetemi tanár, Welsi György welsi fereswendi grófok örököse, az ő gyűjteményeinek 1521-ben közzétett hagyománygyűjteménye. (Egy kötet az ifjú Welsben lakott és onnan jött be Beisbe). 129 l.

1904.

1712 A magyarországi ferenczrendiek a pozsonyi országgyűlés mindegyik követétől 1 ft alomirányt kapnának. 11. l.

1544. A lösszi minoriták az előjáróság tudta nélkül elhagyták a kolostort 53. l.

1409. Hajtényi Klára a Gyitvai ferenczrendieknek 100 ft. és az általa készített 100. f. János örökös és az "Ur de Jese" birtokosnak 50-50 ft. hagyománygyűjteménye. 130. l.

1670. Flartyani András a kassai ferenczrend templomában tanított. 1670. április 22-én. 156. l.

1493 jan. 2. W. Sándor pápa Szegedi Benedek minorita atyját nevelte a trinitásbeli püspöké, a királyi rendnek egy 200 arany ft. évi jövedelmű komonoksa volt a magyarországi, a melyet továbbra is megtarthatott. 162. l.

1493. ápr. 16. Székely János német katonának engedélyt kap a pápától, hogy Frídaan / Ormosd név alatt is ismeretes / nevű birtokában rendházat és templomot alapíthasson. 165. l.

1495. jan. 31. Andarossa Péter a Salvatoriana provincia tagja jelent a pápának, hogy mint világi férfi hajadonnal házasságot kötött, mint bíró több ítéletet hozott, melynek fogva némelyeket kivégezték, neje halála után saarabbe lépett és fogadalmat, most, hogy az egyházi rendet fölvenni szeretné, felmentést kért az irreguláritás alul. 172. l.

1496 aug. 6. Ókafalui Boldizsár, Péter és Gergely a pótkafalui kolostorokat, melyek öröké építettek a pálosok részére, minthogy ezek véglegesen elhagyták.

újból a minoridóknak, a tartományfőnöket engedélyt kért és nyert a papoktól, hogy azt elfogadjassák és átalakítsák. 179. l.

1809 nov. 22. Sognorp Walter marschall megtekintette Győrött a ferencvárosi zárdát. 397. l.

A Szent Ferenc Salvatoriana Provinciának egyik Formulas könyve Győrben február 18-án az u. n. Bathonyi könyvtárban 484 l. Itt van a György-szék, a hárszék és a pesti ferencesekkel. V. Kaiserwänder /

1905.

1528. I. 8. A pápa megengedi Erangianus Ferencnek B.S.M. hogy járadalmat és érsekséget elfogadjasson. 315. l.

1539 III. 29. Werbőczy István, király háza majdnem összevesztett építve az év-ai. Jánosról nevezett ferencvárosi zárdával / Hat háza az u. n. hárszék templom helyén állhatott, V. Kaiserwänder a pápának is, hogy Csiky András ferences apát engedje át neki lelkigyakorlatot, a mielőtt nevezett pápának kellenetlensége lett. 335. l.

1540. IV. 30. A pápa megengede, hogy nevezett pápa Werbőczy házában lakasson a püspöki engedelmessége alatt; de később kifogástalan életet nem folytathat és így bátyján uram visszaadatik az iskoláknak. 341. l.

A bosnyák provincia

1539 VI. 3. A pápa Carinci Ceter tartományfőnökök inquisitorát nevezte ki. 336. l.

1544. V. 31. A pápa megengedi a bosnyák ferenceseknek, hogy bármelyik püspöki felszentelése alatt. 349. l.

1539 VIII. 23. XXIV. János pápa a ferencvárosi és a bragai érseket, Leonit és mendlovit püspököket védnöksége alá helyezte, a Salvatoriana Provinciának házában később az egy, városi és erdélyi püspököket védnöksége alá helyezte. 339. l.

1906.

1765. X. 20. Festetics Kristóf végrendeletében a kisebb török erakat mondja: akaratom, hogy Keszthelyi Ceter Franciscanusokhoz minden pompa és ceremónia nélkül az testem, seinek bódjék exequiát tartásával és imádsággal. 564. l.

1908

1769. I. 22. Nixky László a Jeruzsáleben a szent helyeket őrző ferenceseknek 1500 forint hágyományozott. 358. l.

1861. g.k. 2.

1353. febr. 18. Datum fondone in monast. s. Francisci ord. Fratr. minor. in societate
 Reclusionis suae. 23 l. Lajos király itt a velencei tótelek aláírja a beke felkötésit.

1854. 4 k.

1306 jan. 8. Gentilis librorum maghagyja a bentonai dominikánus priornak
 Krisztiánnak és a zürichvárosi minorita lektorok Péternek
 noq metei biamagos urak kiközösítésének felhívásáról
 beszámolókat 106 l.

1871. 15. k.

1654 apr. 8 győri káptalanok G. László 54 l.

1877 17. k.

1655 at nagynombati ferenc templomban Colloer van 10. l.

1875 20 k.

1317. febr. 2. Péter a csallóri szent ^{kereszt} ~~istván~~ lelkes a personije minorita
 káptalnak 8 ató bort hagyományoz. 247. l.

1877. 22. k.

1525. febr. 26. Antal minorita prater a király hitványokának az óbudai zür-
 chában tartandó káptalorn kiindulásának felkérésére a király 60 forint
 utalványozott. 89 l. apr. 13. 300ft 142 l.

G. Antal minorita hitványok kaptat fizetésül 1525 I. 19 10ft. 56. l.

II. 20 32ft. 84. l.

IV. 14. 10ft. 135 l.

IV. 28 20ft. 154 l.

V. 15 9ft. 173 l.

V. 22 7ft. 172. l.

V. 29 7ft. 184 l.

V. 5 7ft. 189 l.

V. 12 7ft. 197 l.

V. 18 7ft. 207 l.

V. 26 7ft. 216 l.

VI. 2 25ft. 228 l.

A budavári ferencsekemta

IV. 5. 1ft. 130 l.

{ A budavári apátságoknak a sz. János kolostor előtt.
 A óbudai kolostoroknak egyházasoknak }

IV. 30 2ft. 153. l.

VI. 26 2ft. 218 l.

A óbudai káptalanoknak

V. 8 5ft. 167 l.

A pesti begina [T. r.] apátságoknak

V. 14 1ft. 172 l.

1863 12. k.

1571. X. 8. a budai képtalan bizonyítja, hogy az óbudai talarinsáta az 50 forint,
 a mire valamint vizének lecsapolásai miatt elmarasztaltattak le-
 fizették. 72. l.

1529. IV. 11. az óbudai klarissák pöre 105. l.

a budavári obrenaus ferencesek zárdája slóthi beginsák (14. r) apácákéval. 105. l.

1420. G. Zalkai Balazs Gyakorvárosi marcius 25-én választották meg provin-
 cialissáknak, ő a pápai konstituciókat Orzvára az új kolostorba
 vitte 188. l.

1867. 13. k.

1649. X. 29. Szécsényi György fölmentette a ferencesek templomát 247. l. ^{2. hól}

1874. 19. k.

1687. VII. 10. Egy pusztai falu mellé szállították, volt talán két vagy
 három rose ház benne, a templomokat és klastromokat falai
 fenállottak. 11. Juli jöttünk Bukovárhoz stb. Sándor Pál Konstantiná-
 polyi naplója, 173. l. | Ez a pusztai falu a régi Altya vagyis a
 mustani Sarograd volt. G. Kaiserháider |

A Szaradokból vett a ferencesekékre
 vonatkozó adatok,

1877.

Fratruoi Vilmos: Martinovics élete 193 és 293. l. |

1879.

Fratruoi Vilmos: Martinovics és társainak összejövése 31. 127. l.

1883

Kisfaludy Isigmond: Egy idet Tótes Gábor slóthos 596. l.

1884

Budavári visszapogulásokkor 1686-ban mikénti ferencesekékre
 350 és 351. l. Késmethy Lajostól.

1890

1405. R. S. A sövényi zárdá szövegét ^{Kapuz Ambrásról} 389. l. El XV. század
 utolsó évtizedeiből.

1898.

Magyar Ferencesek Hallányi ferencék 317, 405, 570, 600, 716, 874, 909

1899

A Dubnicai Klarissák előforduló minőségük 444-451. l.

Budai városlók 1910

Ex libro, Facies nascentis et succrescentis Provinciae Austriacae Ratisbonae
1748.

O. Antonius L. B. de Bereny olim colonellus, obiit Viennae 1732.
429 p.

O. Alexander de Bossorio strenuus catholicae fidei vindex, in defesso labore haereticos insectari solitus, contra Godisbradium Flussitarum fautorem, Regniq[ue] Bohemiae usurpatorem ad promulgandam Pontificiam Paulam Coecis, per universam Archidiaecesim Salisburgensem a Nuntio Apostolico anno 1468 assumptus, ubique non sine maximis fidei incrementis haereticorum fauores detexit, donec glorioso funere Sabaci in Carnioliā olim Provinciae Austriae Savinae corporis deposuit anno 1496 de quo supra in Menologio mense Martio die 19. 368 p.

Viennae in Austria (proculus est) O. Andreas Hungarus 1489.
845 p.

Sabaci O. Alexander de Bossorio (Bossorio 1496. 346 p.)

Contra Lutheranos, Calvinistas, Anabaptistas, Sacramentarios, Judaeos fortiter cum aliis 4 potribus decertavit circa annum 1530 O. Joannes de Hungaria, quem gladio confoderunt hostes verae fidei. 318. l.

O. Alexander de Bossorio fuit bis vicarius Provinciae 499 p.

1678. In capitulo Loyssii celebrato fuit praeses O. Carolus Sentyquinschi Provinciae Mariae in Hung. 435 p.

1696. In capitulo Inzersdorfii celebrato praesidebat O. Dominicus Maruzai Provinciae Mariae in Hung. 436 p.

1723. In capitulo Claustris-Neburgi celebrato praesidebat O. Capistratus Seebach Provinciae Mariae in Hung. 436 p.

1726. In capitulo Claustris-Neburgi celebrato praesidebat O. Hieronymus Lucaschitz Provinciae Mariae in Hung. 437. l.

1729. In capitulo Claustris-Neburgi celebrato praesidebat O. Martinus Wasmlich Provinciae S. Salvatoris in Hung. 437 p.

Conventus S. Mariae de Assumptione Fridbergiae, motus a Croatis omnesdii dictus anno 1495 ab Illustrissimo Revere Jacobo Siseck de Harred, qui ibidem sub rubro marmore tumulatus jacet erectus et Provinciae Austriae circa annum 1560 / 1540-1565 erat apud Provinciam S. Salvatoris. Post 1565 ad Provinciam S. Mariae adjunctus est. 1655 quae Conventus Provinciae S. Ladislai memoratur. O. Ferdinandus Kainach; } Contribus Provinciae Hungariae, nunc

S. Ladislai Sclavoniae, ob nimiam distantiam ab Austria. De hoc conventu plurimum nescius ita scribit Waddingus ad annum 1439 n. 57, nobili viro Jacobo Eichel militi loci de Fridan Salisburgensis diocesis, concessum est hoc anno 8to Calendas Maii, ut in proediato loco conventum aedificaret & hauriantibus, eosque liceret ex Hungaria, aut Sclavonia evocare, qui immediate subessent Ministro Gli, vel Vicariis illorum partium. Quid fecerit, non comperio. Nota vero constat, quid ~~hinc~~ in re actum fuerit. 96 p.

Magyar Abraham 1221. Conrad Eubel: Geschichte der oberdeutschen Minoriten Provinz. Würzburg 1886. 4, 5, 6. L.

Capitulum ecclesie beati Martini de Scepus, Omnibus christifide-
 libus presentibus pariter et futuris presencium noticiam habitatis, salutem in
 et omnium Salvatore. Sancta et salubris est devotio operibus largitius
 cultum nominis divini ad laudem dei omnipotentis et sue gloriose matris
 virginis intemerate et sanctorum omnium assidue pro vobis apud clementiam
 deifatis incessanter intercedencium augeri et loca laudum divina ad ea
 preparare in terris de quorum intemerate virginis gloriose ac sanctorum
 omnium intercessivis oracionibus assidue ire supremi iudicis flectitur, et
 celestis aule ianua clementer aperitur, perinde ad universorum noticiam
 harum serie volumus pervenire, quod cum nos ad condigne petitionis
 instanciam nobilis domine Dorothea vocata filie condam magistri Nicolai
 filij Stephani dicti Saphar, relicte magistri Pauli filij Nicolai de Rychno,
 que allegatur propter seelus sui fragilitatem ac alijs certis ac causis per-
 sonaliter nostram non posse venire presenciam petitionibus eiusdem domine
 Dorothee causa communis iusticie favorabiliter inclinati satisfaciunt
 ad infrascriptam confessionem et votum ipsius audiendum, deus ex vobis
 honorabiles viros videlicet magistrum Nicolaum et Johannem canonicos Ecclesie
 nostre predictae fratres nostros in christo transmissimus nostris pro testimonijs
 fide dignos, tandem (sic) tandem magistri Nicolaus et Johannes fratres nostri
 exinde ad nos reversi nobis pari voce retulerunt isto modo, quod prefata
 nobilis domina Dorothea vocata, coram ipsis ac alijs probis viris die do-
 minica ante festum beati Martini confessoris proxime prefata in Castro
 de dicta Rychno personaliter constituta attestavit confessa oreculo vivencis,
 quod ipsa volens novissima sua operibus salutiferis prevenire et seminare
 interris ^{sue} (multiplici fructu metere possit in celis, de bonis suis tempore nup-
 tiarum secum per parentes suos traditis, unam Crucem magnam argenteam
 deauratam lapides preciosos iure habentem, unam ymaginem beate virginis
 tenentem filium in vultu similiter argenteam deauratam et quandam
 unam pixidem et longam argenteam eodem modo deauratam pro conservacione
 corporis christi ordinatam intoto in se decem et novem marcas argenti
 ponderis Canonice, ac quasdam Casulas et ornamenta altaris, necnon
 alias curialitates pro remedio et salute anime sue ac eorundem parentum
 suorum necnon eiusdem magistri Pauli Domini et mariti sui et Nicolai
 filij eiusdem superstitis ac omnium fidelium defunctorum ad laudem dei
 omnipotentis et in augmentum cultus nominis sui divini, ac memoriam et
 laudem sue genitricis Virginis Marie Claustro Ecclesie beati Nicolai
 confessoris de Cassa ordinis sancti francisci confessoris ac Svardiano
 et fratibus in eodem de iugiter famulantibus presentibus et futuris
 de scitu et voluntate providorum virorum Iudicis Juratorum ac Civium
 et Hospitum de eadem Cassa perpetuo durefuro Testamento legare et

contulisse, Tali modo quod Guardianus et fratres, ipsius ordinis beati francisci
confessoris de eodem claustro beati Nicolai presentes et futuri quoscunque nomine
vocitentur perpetuis temporibus in eorum missam de Corpore Christi pro salute
et remedio anime eiusdem, ac aliorum suprascriptorum singulis diebus magne-
nime concessis in Capella dicte beate virginis ara scilicet eiusdem ubi et an-
tequam aliam ipsam sepulturam elegisset, et requiesci nitetur, habere et celebra-
re teneantur fratres prenotati, et eorum successores prout eidem domine premissa
sponte adimplere assumpsissent, hoc adiecto, quod si ipsam ab hac luce decedere
contigeret, quod in divina consistit dispositione ubi dicti Guardianus et fratres
de dicto claustro beati Nicolai confessoris de dicta Casa corpus suum tingere
seu provenire possent et valeant comodose, post dictum corpus seu cadaver veni-
endo ipsum ad dictam ecclesiam eorum cum solemnitate in talibus fieri con-
suefa deferre et deducere teneantur, Si vero in longinquis et remotis partibus
ipsam decedere contigeret, ubi ipsi fratres ordinis sancti francisci de prefata
Casa per maximam distanciam localem dictum corpus provenire, et ad dictam
ecclesiam eorum deferre sepeliendi causa non possent, tunc fratres eiusdem or-
dinis ubi et in quibus partibus ipse dominus metu divinis decederet, vel ad quem
eorundem fratrum vel claustri proprius inveniretur, cum solemnitate eadem
qua predicti fratres de Casa teneantur in ecclesia ipsorum et claustro hono-
rifica sepelire voluerit etiam ipse nobilis Dominus dorothea et commiserit, quod
ipsas res modo quo supra, per ipsam legatas nullus fratrum ordinis predicti
presencium et futurorum ab ipsa ecclesia et claustro sancti nicolai quavis
ingenio coloris excogitato alienare deberet, sed ipsas res et bona in dicta ecclesia
eorum ad laudem et gloriam ipsius Dei omnipotentis, ac intemerate virginis
gloriosa matris eiusdem, ac dicti sancti nicolai confessoris necnon omnium
sanctorum in eorum conservare. In cuius rei memoriam stabilitatemque per-
petuam presentes nostras concessimus litteras privilegiales, ad petitionem dicte
domine fratris predicti pendentis sigilli nostri munimine roboratas, ac
alphabetico per medium intercedas. Datum in festo beati Petri confesso-
ris et pontificis Anus Domini millesimo quodringentesimo quinto

A — B — C

33 1/2 x 13 cm. magyar nyelvű írás, sárga papírral, függő 6 cm. átmérőjű
sárga viasztalú pecsét és Martin claustrum lobától a mint Karoly's
Központi Keltérője jól velle fűzőt ötözi villog. A pecsét körirata

+ S. CAPITVLI ECCLESIE BEATI MARTINI DE SCEPVIS

Chyrogrophátus valesit.